

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath și August Kowalczyk

RĂDĂCINILE NAZISTE ALE „BRUXELLES UE”

Ceea ce ați vrut întotdeauna să știți
despre „Bruxelles UE”
dar nimeni n-a îndrăznit să vă spună!

Conținând copii ale documentelor istorice nepublicate anterior, ce provin din arhivele internaționale, "Rădăcinile naziste ale " UE Bruxelles ", " dovedește că arhitecții-cheie ai Uniunii Europene au fost recrutați din rândul aceluiași tehnocrați care proiectaseră deja planurile Europei de după cel de-al doilea Război Mondial, sub controlul naziștilor.

Dezvăluind cât de nedemocratică este natura Uniunii Europene, semănând izbitor cu planurile făcute de naziști pentru perioada care va urma războiului, „pentru o zonă complet europeană”, informațiile șocante conținute în această carte, în esență, marchează începutul sfârșitului pentru așa numitul "Proiect European".

Ca atare, conștienți de faptul că Europa de astăzi este acum în pragul unui colaps economic, autorii încheie prin a arăta modul în care construirea unei noi Europe - proiectate pentru oameni și prin oameni - ar putea duce la o lume mai sănătoasă, de pace și justiția socială.

Capitolul 1

Inventarul dovezilor

Democrația se transformă în dictatură

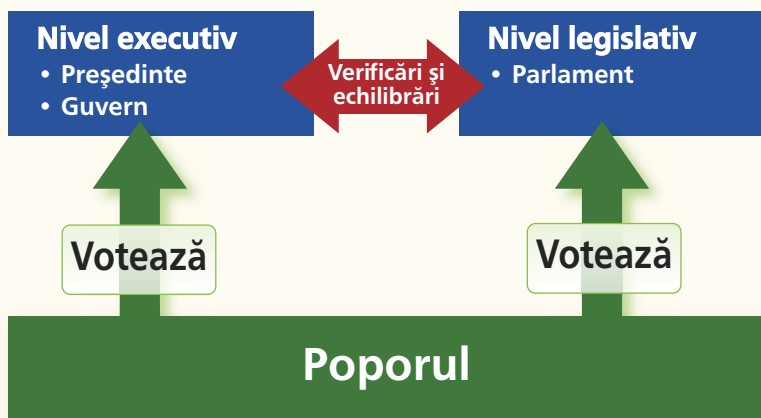
Cum este controlată Uniunea Europeană de către interesele corporatiste

„Bruxelles UE” se prezintă lumii ca un exemplu strălucit al democrației secolului 21. În realitate însă, nimic nu este mai departe de adevăr.

Într-o democrație, toată puterea aparține poporului. Principiul „separației puterilor” între cele trei nivele de guvernare – executiv, legislativ și juridic – stabilește verificări și echilibrări pentru a proteja împotriva abuzurilor. Acest principiu a fost universal acceptat după ce omenirea a luptat pentru el timp de mii de ani.

Democrația Adevărată

Într-o adevărată democrație întreaga putere o are poporul

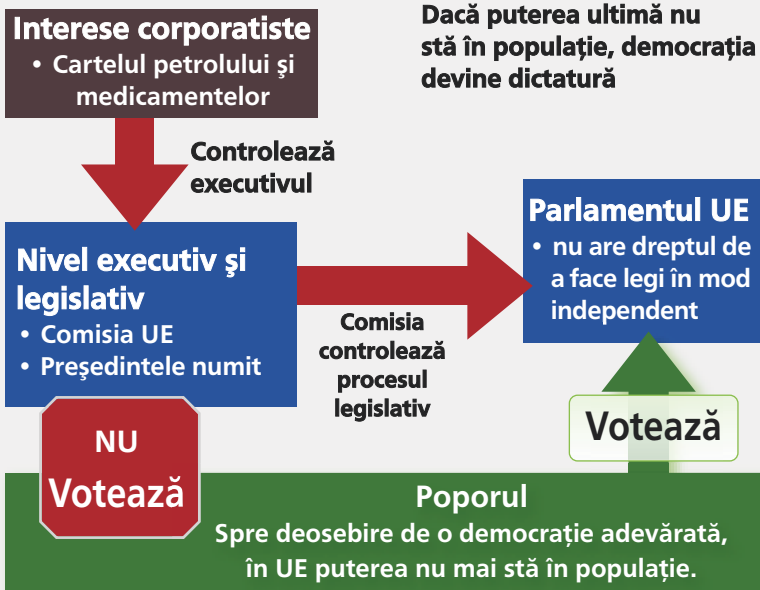

Prin contrast, „Bruxelles UE” este lipsit de acest principiu fundamental al „separației puterilor”. Mai mult, populația Europei nu are nici control asupra nivelului executiv nici asupra procesului legislativ. Chiar mai rău, nici măcar parlamentul pe care oamenii îl aleg nu are nici un mijloc de a controla efectiv aceste ramuri.

Pentru a-și ascunde incapacitatea, în „Tratatul de la Lisabona” s-a introdus articolul 225 – așa numitul Articol al Frunzei de Smochin. Această clauză oferă parlamentului european o posibilitate de a „solicita Comisiei să facă o propunere” pentru legislație. Comisia, desigur, poate să refuze.
(vezi http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.html).

Aționând contrar principiilor fundamentale ale democrației, „Bruxelles EU” – prin definiție – este o dictatură. Puterea poporului de a-și determina forma de guvernământ a fost aservita intereselor corporației.

Dictatura „Bruxelles UE”

Acționarii Cartelului Petrolului și Medicamentelor

În paginile anterioare am accentuat faptul că puterea care determină guvernarea Europei a trecut de la populație la interesele corporatiste, mai exact la cartelul petrolului și medicamentelor. Acest cartel este bine caracterizat. El cuprinde interesele de investiții de multe miliarde de dolari, ale industriei chimice, petrochimice și farmaceutice. Acest cartel este de departe cel mai mare grup corporatist de investiții din întreaga lume.

În timpul secolului 20 acest cartel a devenit nu numai forța economică dominantă, dar și-a pus și acționarii politici în guvernele națiunilor industriale lideri mondiali. Liderii reprezentanți din cercurile financiare ce controlează cartelul sunt:

- **Grupul Rockefeller**, care reprezintă interesele SUA pe bază de petrol și medicamente. Acesta este cel mai mare grup de interese financiare. Construit din monopolul din secolul 19 asupra corporației standard de petrol, acum el controlează duzini de companii multinaționale chimice, farmaceutice și petroliere din întreaga lume. Unul din cei mai proeminenți ambasadori ai săi în ultimele decenii a fost Henry Kissinger.
- **Germania și Franța**, națiunile lider în exportul de produse chimice și farmaceutice în Europa. Acest grup își are rădăcinile la sfârșitul secolului 19 și a cuprins Bayer, Hoechst, BASF și mai târziu infamul cartel IG Farben. Companiile succesoare ale acestuia în zilele noastre sunt liderii afacerilor de investiții în Europa de astăzi și au instrumentat construcția „Bruxelles UE”.

Așa cum a fost pe larg prezentat în presă la momentul respectiv, cu câteva zile înainte de numirea sa, actualul președinte Rompuy a fost invitat pentru „interviul de serviciu” prezidențial, de către grupul Bilderberg – un cerc de elită al intereselor corporatiste SUA/Europa sub controlul lui David Rockefeller și prezidat de fostul comisar UE și apărător al medicamentelor, Etienne Davignon.

Sfârșitul democrației și întoarcerea la timpurile medievale

Pentru cititorul neîncrezător, ar fi util în acest punct să recapitulăm procesul de alegere al primului Președinte și Ministru de Externe al „Bruxelles UE”.

1. Populația Europei a fost exclusă de la procesul de luare a deciziei.
2. Noii „regi” ai Europei au fost selectați dintr-un cerc al elitei intereselor corporatiste.
3. Ceremonia de alegere a avut loc într-un cadru aristocratic generos la Palace of The Valley of The Duchesse, la periferia orașului Bruxelles.
4. Președintele francez Sarkozy (Nicolas Paul Stéphane Sarkozy de Nagy-Bocsa) descendentul unui aristocrat mărunț, a fost „maestrul de ceremonii”.
5. Coroana de „regină” a fost acordată baronesei Catherine Ashton.
6. „Coroana regelui” a ajuns la altă persoană al cărei nume reflectă originea aristocratică, Herman van Rompuy. Van Rompuy va acționa ca un „monarh” interimar până când – eveniment probabil declanșat de criza internațională – micul aristocrat își va asuma el însuși tronul.

De fapt, sistemul de guvernare UE răstoarnă toate realizările democratice ale civilizației europene în timpul ultimului mileniu și aruncă întregul continent înapoi în timpurile medievale când monarhi autocratice conduceau Europa în afara oricărui control democratic.

A renunțat populația Europei de bună voie la secole de democrație?

Pentru Cartelul Petrolului și Medicamentelor, „Bruxelles UE” este o simplă bază operativă, de la care intenționează să cucerească lumea folosind forța politică, economică și – la nevoie – militară. În vederea atingerii acestui scop, Cartelul încearcă să exporte structura nedemocratică a Bruxelles UE în alte zone ale lumii. Uniunea Africană se modelează deja după „Bruxelles UE” inclusiv o „Comisie UA”!

Aționarii politici ai Cartelului prezintă în mod înșelător „Bruxelles UE” ca fiind un model al democrației secolului 21 și păcii. Din simpla dimensiune a acestei campanii globale, popoarele lumii vor avea impresia că „Bruxelles UE” a fost aprobat în alegeri democratice de către popoarele Europei și că acest organism politic reflectă voința acestora.

Dar nimic nu este mai departe de adevăr. Faptele reale pun o lumină caracteristică asupra naturii nedemocratice a „Bruxelles UE” – un semnal de alarmă adresat lumii:

- Singura țară în care i s-a permis poporului să voteze pentru „Tratatul de la Lisabona” – actul care a stat la baza constituirii „Bruxelles UE” – a fost Irlanda, a cărei populație reprezintă mai puțin de 1% (!) din întreaga populație a Europei. Și chiar și acest vot a fost rezultatul batjocoririi democrației: în iunie 2008 populația Irlandei a respins structura „Bruxelles UE” printr-un răsunător „NU”. Dar aționarii politici ai Cartelului de la Bruxelles au decis să ignore acest vot. Ei au mituit guvernul irlandez cu scopul de a organiza un al doilea referendum și l-au constrâns să voteze „DA” cu o amețitoare sumă de bani canalizată de la aționarii Cartelului, către Dublin.
- Peste 99% din populația Europei – care numără peste 500 milioane oameni – nu a avut dreptul de a vota democratic într-un referendum pentru „Tratatul de la Lisabona”.

Scopurile strategice ale cartelului

În paginile precedente am rezumat care sunt planurile cartelului petrolului și medicamentelor pentru construirea Bruxelles UE. În mod evident, această manevră îndrăzneată nu este un exercițiu întâmplător, ci are motive economice profunde. Această pagină explică „de ce”-ul din spatele Bruxelles UE.

Grupurile financiare din spatele cartelului petrolului și medicamentelor sunt interesate să controleze piețe globale gigantice care afectează literalmente fiecare viață umană. Exemple proeminente ale acestora sunt zonele de alimentație, sănătate și energie. În timpul ultimului secol, cartelul petrolului și medicamentelor și-a extins piețele în aceste trei domenii la afaceri de investiții de multe miliarde de dolari. Construcția acestor piețe globale gigantice se bazează pe două unelte strategice: în primul rând, utilizarea patentelor ca unelte pentru monopolizarea piețelor. În al doilea rând, dezinformarea publică cu scopul de a menține oamenii în ignoranță în ceea ce privește alternativele. Ca rezultat, fiecare persoană din zonele industrializate de astăzi plătește cam o treime din venitul net ca „tribut” acestui cartel.

La începutul secolului 21, Cartelul se confruntă cu o nouă provocare. Toate piețele sale cheie – petrol, medicamente, produse chimice agricole și OMG (organisme modificate genetic) – sunt amenințate de noi tehnologii care vor înlocui în cele din urmă piețele globale monopoliste și patentate existente.

În această situație, interesele financiare din spatele cartelului știu că afacerile lor de multe miliarde de dolari nu pot supraviețui într-o democrație. Astfel, structura nedemocratică a Bruxelles UE este un pas strategic către stabilirea unei dictaturi globale în numele acestor interese corporatiste.

La începutul secolului 21 omenirea se află la o răscruce. Trebuie să decidem dacă dorim să permitem intereselor cartelului petrolului și medicamentelor să continue dominația asupra vieților noastre – prin impunerea unor tehnologii foarte vechi – sau dacă suntem gata să ne eliberăm din acest jug profitând de tehnologii noi, durabile și independente cum ar fi energia regenerabilă, sănătatea naturală cu baze științifice și agricultura organică.

Astăzi Europa – mâine întreaga lume

Cu două luni înainte ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare, acționarii politici ai Cartelului Petrolului și Medicamentelor nu au lăsat nici un dubiu asupra ambițiilor lor globale. Pe 7 octombrie 2009, ziarul Daily Telegraph din Marea Britanie publica un articol intitulat „UE face planuri pentru a se institui ca «putere mondială»”. Dacă acest Cartel își urmează intențiile, Bruxelles UE va fi doar o simplă treaptă către cimentarea cuceririi politice și economice a lumii, de către acesta.

Conform articolului din Telegraph, primele ambasade ale acestei structuri nedemocratice au fost planificate pentru locații strategice cum ar fi New York (sediul Națiunilor Unite), Addis Abeba (sediul Uniunii Africane) și Kabul (o zonă de interes datorită războiului din Afghanistan – chiar înainte ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare).

Dar cu mult înainte ca Tratatul de la Lisabona să fie măcar schițat, Cartelul a încercat să exporte structura politică a Bruxelles UE ca model pentru a-și extinde controlul asupra altor continente:

- **Uniunea Africană.** Arhitecții Uniunii Africane (UA) nu au ascuns faptul că UA a fost modelată după Uniunea Europeană – cu structuri instituționale aproape identice, inclusiv o așa numită „Comisie UA”. Sediul permanent al acestei comisii este la Addis Abeba în Etiopia – aparent, intenția lui „Bruxelles african”.

- **ASEAN.** În 2009 liderii țărilor din Asia de Est au anunțat că au pus bazele unui bloc în stil UE care va acoperi jumătate din populația lumii. Planurile lor semănau tare bine cu direcțiile date de primul ministru australian Kevin Rudd în 2008.

Impunerea medicamentelor patentate ca element cheie al controlului economic global

Din punct de vedere istoric, războaiele mondiale s-au dus cu arme și bombe, în scopul cuceririi și obținerii controlului asupra altor țări. Astăzi totuși, instrumentele cheie pentru a obține controlul global sunt instrumente economice și legale care sunt utilizate ca mijloc de cucerire nu numai a guvernelor și economiilor, dar și în ultimă instanță a societăților și oamenilor.

Uneltele economice cheie ale Bruxelles UE sunt patentele; în special patentele de produse chimice, medicamente farmaceutice, semințe modificate genetic și alte produse de înaltă tehnologie. Dintre acestea, cele mai lucrative sunt patentele asupra medicamentelor. În 2008 de exemplu, vânzările farmaceutice globale s-au ridicat la 770 miliarde dolari – o sumă care a depășit suma produsul intern brut (PIB) al celor mai sărace 100 de țări ale lumii.

Astfel, este evident că, atunci când și-a ales primul ministru de afaceri externe, Cartelul a ales pe cineva cu experiență în domeniu.

Catherine Ashton, în rolul precedent de comisar comercial al UE, a jucat un rol central în confiscarea, în porturile europene, a produselor farmaceutice trimise din India în țările africane și latino-americe¹. Singurul motiv al acestor confiscări a fost acela că medicamentele erau produse în firme din India specializate pe medicamente generice (nepatentate). Aceste medicamente generice – singurele pe care oamenii din țările în curs de dezvoltare și le pot permite – amenință profiturile companiilor europene de produse farmaceutice patentate.

¹ Economic Times, India. 6 septembrie, 2009.

Patentele – uneltele cheie de control ale lumii

Semnificația patentelor în planurile strategice de control ale lumii la Bruxelles UE merită o atenție specială. În general patentele sunt:

- documente **legale** – emise de agenția guvernamentală relevantă dintr-o anumită țară – care definesc dreptul de proprietate asupra unui produs sau proces tehnologic;
- unelte **economice** – pentru a controla piețele naționale și internaționale;
- instrumente **politice** – prin rolul lor în sectorul critic al ocrotirii sănătății, medicamentele patentate sunt folosite și ca unelte strategice pentru a controla țări întregi.

Un aspect deosebit de dăunător al patentelor este că ele sunt folosite pentru a forma carteluri corporative globale mai presus de orice control legislativ național sau internațional. Marile companii multinaționale nu au nevoie să se unească în mod formal pentru a controla piața unui anumit produs, pe teritoriul unui continent sau al întregii lumi – ei au nevoie doar să-și definească pretențiile teritoriale de patent.

Patentele permit companiilor multinaționale să controleze sectoare întregi ale societăților pe continente întregi, fără a fi supuse restricțiilor cum ar fi granițele statale. În anumite industrii, profituri de trilioane de dolari sunt canalizate spre companii multinaționale fără ca publicul să fie capabil să identifice beneficiarii corporatiști.

Efectul patentelor asupra sănătății umane a fost eminent de devastator, prin aceea că multinaționalele farmaceutice au căutat să monopolizeze ceea ce este posibil să fie cel mai critic sector în orice societate. Ca rezultat, timp de decenii omenirea a fost împiedicată să aibă acces la medicină nepatentată, care este mai eficientă, mai sigură și mai accesibilă în lupta împotriva celor mai comune boli ale zilelor noastre..

Pentru a-și coordona pretențiile globale, aceste companii multinaționale au stabilit un „birou central al cartelului”; Bruxelles UE.

Beneficiarii cheie ai Bruxelles UE

O singură privire la graficele de pe pagina opusă ar trebui să fie suficientă pentru orice cititor, pentru a înțelege care sunt beneficiarii cheie din structura politică a Bruxelles UE.

De la conceperea sa, Bruxelles UE a fost construită de acționarii economici ai cartelului chimic / farmaceutic. Ilustrația de la începutul paginii următoare susține acest fapt. Ea arată contribuțiile financiare relative ale banilor plătiți de contribuabilii din fiecare din cele 27 de țări membre, către Bruxelles UE în 2006. Luând în considerare faptul că majoritatea statelor membre mai mici au aderat la Bruxelles UE doar recent, „investițiile” totale de la statele fondatoare pentru o perioadă de jumătate de secol reduc contribuțiile financiare ale „noilor veniți”.

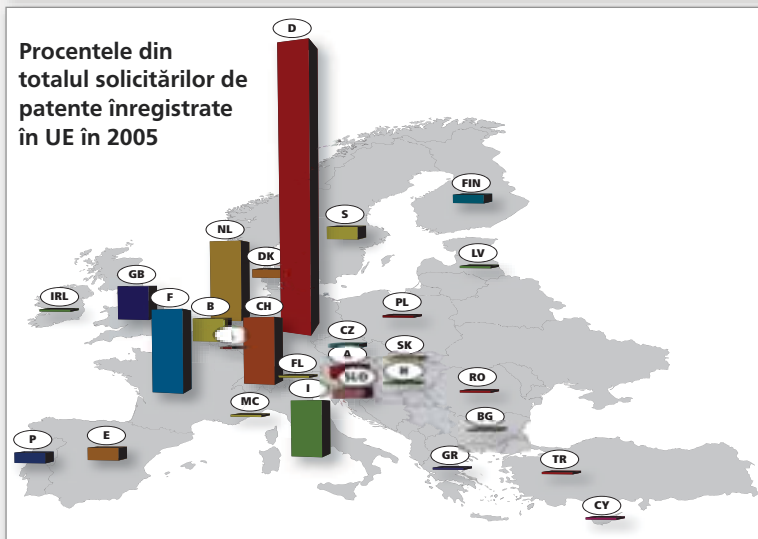
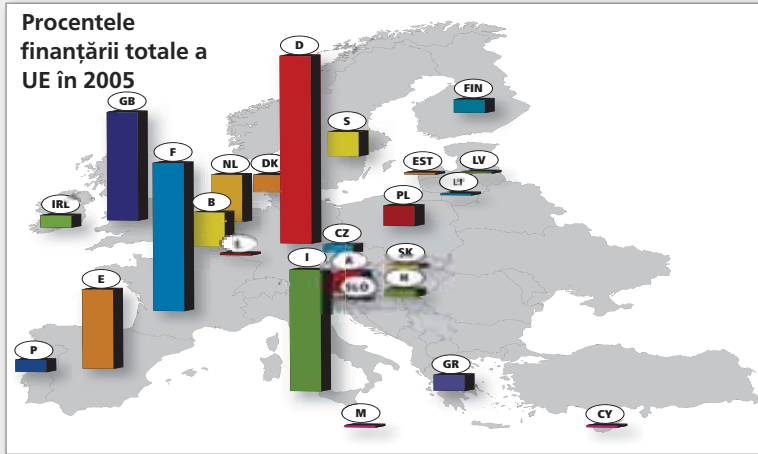
Graficul de la baza paginii următoare arată numărul relativ de patente înregistrate anual de către fiecare din cele 27 state membre UE. Cel mai mare număr de patente sunt înregistrate într-un grup de țări compus din Germania, Franța, Italia și Olanda. În mod colectiv, numărul patentelor înregistrate din aceste 4 țări se ridică la 70% din toate propunerile de patente înregistrate în UE – adică, mai mult decât dublul numărului primit din 23 de țări la un loc.¹ De aceea, nu este o coincidență faptul că:

- Germania, Franța, Italia și Olanda sunt patru din cei șase membri fondatori ai UE.
- Cei șase membri fondatori – împreună cu Marea Britanie, o altă națiune lider la exportul de medicamente – dețin majoritatea voturilor în „Consiliul Europei” și „Parlamentul European”.

După semnarea Tratatului de la Lisabona, „investitorii” în Bruxelles UE sunt gata să colecteze „returnarea” investițiilor lor.

¹ Source EUROSTAT 2005.

Cumpărând Europa pentru patente

Există o similaritate remarcabilă între ierarhizarea contribuabililor financiari către Bruxelles UE și numărul de solicitări de patente înregistrate în aceleași state membre. Cum patentele sunt valabile în întreaga Europă, această imagine arată ce state controlează piețele de înaltă tehnologie – și în ultimă instanță, viața – în Europa.

Maestrul arhitect al Bruxelles UE

Întrebări care necesită răspunsuri urgente sunt: cum au putut arhitecții Bruxelles UE să construiască o structură atât de nedemocratică din țări europene democratice – și cine au fost acești oameni? De fapt, arhitectul cheie al Bruxelles UE a fost Walter Hallstein (1901-1982), un avocat puternic din Germania nazistă.

În iunie 1938, Hallstein a participat la negocierile oficiale de stat între Germania nazistă și Italia fascistă cu scopul de a face din aceste ideologii agresive, o platforma pentru Europa viitoare. În ianuarie 1939, doar cu câteva luni înainte de lansarea celui de-al doilea război mondial de către coaliția dintre IG Farben – cel mai mare cartel al petrolului și medicamentelor din acea vreme – și naziști, Hallstein a ținut un discurs istoric subliniind în detaliu structura legală a Europei sub controlul Nazi/IG Farben.

În 1941, Hallstein a devenit decan al Facultății de Drept și Economie de la Universitatea din Frankfurt, Germania. Nu a fost o coincidență faptul că la Frankfurt era, de asemenea, sediul IG Farben. Cu câțiva ani mai târziu, Tribunalul pentru crime de război de la Nürnberg a revelat faptul că din acest sediu al IG Farben s-a planificat și implementat cucerirea economică a Europei – patentele fiind uneltele legale pentru controlul economic.

În 1950, după ce i-a mințit pe Aliați cu privire la trecutul său nazist, Hallstein a devenit consilier al cancelarului vest-german Adenauer și principalul coordonator al politicii sale externe. Ca rezultat al experienței sale anterioare extinse în planificarea unei Europe guvernate de Cartel și naziști, el a devenit arhitectul cheie al Bruxelles UE.

La 25 martie 1957, Hallstein a fost unul dintre cei 12 semnatari ai Tratatului de la Roma – documentul fondator al Bruxelles UE. În 1958 el a fost numit primul președinte al Comisiei UE – un post pe care l-a deținut pentru un întreg deceniu.

Arhitecții cartelului Bruxelles UE

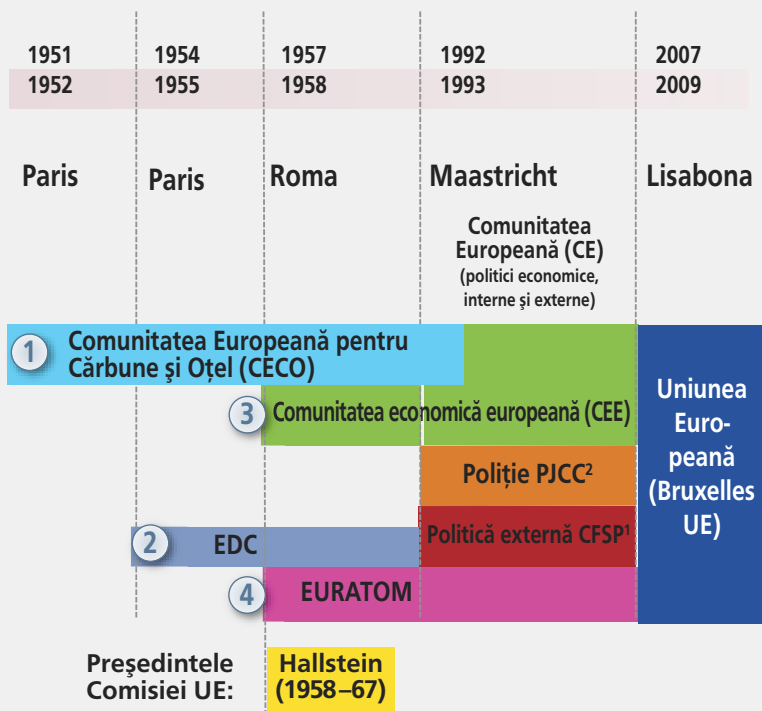
Conducător al
echipei de avocați

1	Comunitatea europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO)	Hallstein
2	Uniunea vest-europeană (UVE)	Hallstein
3	Comunitatea economică europeană (CEE)	Hallstein
4	Comunitatea europeană pentru energie atomică (EURATOM)	Hallstein

Bruxelles UE de astăzi este construit pe o serie de organizații predecesoare care au condus gradual la structura curentă. Primul ciclu al organizațiilor a fost completat în anii 1950 și a inclus **Comunitatea europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO)** în 1951 **Comunitatea de Apărare Europeană (EDC)** (un proiect care a fost respins de parlamentul francez în 1954), **Comunitatea Economică Europeană (CEE)** și **Comunitatea Europeană pentru Energie Atomică (EAEC sau EURATOM)** în 1957.

Toate aceste organizații au avut în comun mai multe elemente:

Tratatele Construcției „Bruxelles UE”

1. Au fost conduse de Cartelul German al Petrolului și Medicamentelor – după înfrângerea în 1945 a coaliției Nazi/Cartel – într-un efort de a organiza următoarea încercare de cucerire a Europei.
2. Textul tratatelor a fost pregătit de acționarii legali ai Cartelului Petrolului și Medicamentelor, în mod special Walter Hallstein, pentru a asigura structura dictatorială necesară planului de cucerire.
3. Alte cinci țări europene, Franța, Italia și țările Benelux au fost atrase să adere la aceste „Comunități” cu promisiunea înșelătoare de pace, securitate și prosperitate economică.

¹ CFSP (Common Foreign and Security Policy) Politică Externă și de Securitate Comună

² PJCC (Police and Judicial Cooperation in Criminal Matters) Cooperare Polițienească și Judiciară în Probleme Penale

Cei „Șase sicilienii” –

Între 1 și 3 iunie 1955, întâlnirea decisivă de pregătire a „Comunității Economice Europene” a avut loc la Messina, Sicilia. Participanții la această întâlnire vor fi cunoscuți drept „cei șase sicilienii”.

Gaetano Martino, MD, Italia. Gazda conferinței.

Pregătire juridica elementară: nici una

Înainte și în timpul celui de-al doilea război mondial: membru al mișcării fasciste italiene sub conducerea lui Mussolini.

După al doilea război mondial: face carieră ca membru al celor „șase sicilienii”

Antoine Pinay, Franța.

Pregătire juridica elementară: nici una

În timpul celui de-al doilea război mondial: membru al „Consiliului Național de la Vichy” – regimul marionetă francez stabilit de coaliția Nazi/Cartel în Franța ocupată.

Joseph Bech, Luxemburg.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: în anul în care a fost admis ca avocat, 1914, a devenit deputat al partidului de dreapta. A deținut mai multe funcții politice de-a lungul vieții.

Willem Beyen, Olanda.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: director executiv (Philips, Unilever), bancher, diverse funcții politice.

Paul-Henri Spaak, Belgia.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: câțiva ani de practică juridică privată. Începând din 1925, diverse funcții politice.

și Profesorul de Drept din Nazi/Cartel

Stânga:
Hallstein semnând
Tratatul de la Roma

Jos:
Semnătura sa ca „pă-
rinte fondator”

Experiența juridică limitată a acestor cinci „membri fondatori” ai Bruxelles UE contrastează cu experiența celui de-al șaselea membru, Walter Hallstein.

Până în momentul Tratatului de la Roma, Hallstein avea aproape trei decenii de experiență în domeniul educației, profesoratului și cercetării la școlile de drept și instituțiile germane preocupate de dreptul și sistemele economice internaționale comparate:

- Efectuează studiile la Facultatea de Drept din Bonn, Munchen și obține titlul de „doctor în drept” la Universitatea din Berlin
- Beneficiază de pregătire de elită în „Drept internațional comparat” la Institutul „Kaizer Wilhelm” din Berlin, finanțat de Cartelul IG Farben
- Este timp de aproape 20 de ani decanul Facultății de Drept și Economie de la universitățile din Rostock și Frankfurt.

O scurta privire asupra documentelor din Curriculum Vitae al lui Hallstein ne arată cine a tras cu adevărat sforile în proiectarea bazei juridice pentru Bruxelles UE.

Hallstein și proiectul „Pământul pârjolit”

Cum a putut Hallstein – cu trecutul său întunecat din istoria Nazi/Cartel – să devină arhitectul șef al Bruxelles UE și primul președinte al comisiei UE?

Răspunsul la această întrebare este izbitor de simplu: în primul rând, Hallstein a trebuit să mintă în fața Comandamentului Suprem al Aliaților din Germania postbelică, în ceea ce privește calitatea sa de membru în diferite organizații naziste. În al doilea rând, el a trebuit să se asigure că numeroasele sale publicații și prezentări în calitate de cruciat al cuceririi Europei de către cartelul nazist, au fost distruse.

Pe următoarea pagină sunt prezentate documente în formă tipărită ale Bibliotecii Naționale Germane care folosesc același termen de căutare, „Walter Hallstein”. Aceasta – cea mai completă bibliotecă online din toată Germania – listează următoarele sale publicații:

- Înainte de 1933 (anul în care coaliția Nazi/Cartel a obținut puterea în Germania) se poate găsi o singură publicație.
- După 1945 și înfrângerea coaliției Nazi/Cartel se pot găsi mai mult de 100 de cărți și publicații semnate de Hallstein.
- Straniu, între 1933 și 1945, în timpul regimului de teroare al coaliției Nazi/Cartel, se poate găsi o singură publicație a lui Hallstein. Această absurd de scurtă listă de o singură publicație în 12 (!) ani merită o explicație – în special luând în considerare faptul că în această perioadă Hallstein a fost decan al Facultății de Drept la două mari universități germane.

Există o singură explicație a acestui fapt: Hallstein și complicii săi din Cartel au încercat să se asigure că nici unul din discursurile sau publicațiile sale ca avocat al coaliției Nazi/Cartel și al subjugării Europei de către acesta, nu va supraviețui. Această „politică a pământului pârjolit” a fost o condiție preliminară pentru ridicarea politică a lui Hallstein astfel ca el să devină părintele fondator al Bruxelles UE.

Pentru a răspunde cetățenilor Europei la întrebarea „Cine este adevăratul Hallstein?”, am inclus un capitol special despre el.

Expertul în patente al Cartelului, C.F.Ophuels

În mod evident, Hallstein nu a fost singur în rolul său de arhitect șef al Bruxelles UE. El s-a înconjurat de tehnocrați legali care fuseseră deja instrumentele acționarilor coaliției Nazi/Cartel înainte de 1945.

Deoarece uneltele cheie ale Cartelului pentru a-și asigura viitorul control asupra Europei au fost **patentele**, nu este o surpriză faptul că Hallstein a ales – ca mâna lui dreaptă – un expert în legea patentelor:

În timpul regimului nazist, **Carl Friedrich Ophuels** a fost expertul conducător al importantei Curți a Patentelor din Frankfurt (Germania), unde se afla sediul cartelului IG Farben, al industriilor chimice din țările ocupate ale Europei. Acest fapt l-a calificat, desigur, ca și complice al următoarei încercări a Cartelului de a cuceri Europa.

Chestionarul de des-nazificare al Aliaților din 1946 revelează faptul că Ophuels a fost membru al partidului nazist NSDAP (Partidul National Socialist Muncitoresc German) cu numărul de membru 2 399061 (document A). Din cauza trecutului său nazist, Biroul de Securitate al Aliaților l-a clasificat în 1947 pe Ophuels astfel: „*Acest individ a fost anterior găsit de către Guvernul Militar neangajat în nici un post superior celui de muncă obișnuită*” (document B).

Totuși, judecata lui Hallstein despre Ophuels era în contrast direct cu cea a Biroului Aliaților. Împreună cu Gerhard Schiedermaier – un membru al notoriului clan Schiedermaier de avocați nașiști – Hallstein l-a promovat pe Ophuels într-un singur an (1949) în pozițiile de „doctor” și „profesor” de drept la Universitatea din Frankfurt. Cu un an mai târziu, în 1950, Hallstein l-a numit pe Ophuels în poziția de „ambasador la Bruxelles” și mâna sa dreaptă pentru construirea „Bruxelles UE”.

Cartelul nazist „de încredere din punct de vedere politic” devine

La 17 decembrie 1941, sediul central al partidului nazist din Frankfurt, printr-o scrisoare oficială către Rectorul Universității din Frankfurt, atestă faptul că C.F. Ophuels este un nazist „de încredere din punct de vedere politic” („politisch verlässicher”). Doar 16 ani mai târziu, acest puternic devotat al coaliției Nazi/Cartel semnează „Statutul Curții de Justiție a Europei” ca principal arhitect al acesteia.

Noi, popoarele Europei, trebuie să înțelegem că fundamentele Curții Europene de Justiție – cel mai înalt organism juridic al „Bruxelles UE” de astăzi, au fost fabricate și legalizate de acționarii coaliției Nazi/Cartel care include membrii înregistrați ai partidului nazist.

Timp de jumătate de secol Cartelul a reușit să înăbușe oribila șaradă a acționarilor săi politici. Acum că adevărul a ieșit la iveală, oricum, legitimitatea democratică a „Bruxelles UE” s-a spulberat. Nici o organizație democratică – și nici un cetățean cu drept de vot – nu-i mai poate ignora trecutul criminal.

IG Farben și istoria criminală a Cartelului chimic german

Care erau interesele Cartelului, pe care le serveau Hallstein, Ophuels și complicii lor în „costume gri”? Cartelul IG Farben s-a format în 1925 din Bayer, BASF, Hoechst și câteva alte firme germane mai mici, producătoare de produse chimice. Era cea mai mare companie a lumii în domeniul în dezvoltare al vopselelor („Farben” în germană), produselor chimice, farmaceutice, produselor din plastic și altor produse sintetice patentate.

Cu zeci de mii de patente, IG Farben a fost cel mai mare deținător de patente al lumii la acel moment. Singurul pas care mai lipsea până la controlul mondial era extinderea patentelor sale pentru a monopoliza giganticele piețe de produse sintetice aflate în dezvoltare, pentru tot restul lumii. Încă din 1904, președintele Bayer Carl Duisburg solicitase formarea unui astfel de cartel, stabilind ca scop explicit pentru industria chimică germană, „guvernarea lumii”.

În vederea îndeplinirii acestui scop, Bayer, BASF și alte companii chimice germane au fost instrumentele pentru furnizarea de explozibili și gaze otrăvitoare către armata imperială germană, pentru lansarea primului război mondial. În 1918, datorită eforturilor eroice ale comunității mondiale, armata germană a fost înfrântă și prima încercare a cartelului chimic german de a cuceri lumea, a eșuat. Dar Cartelul nu a renunțat.

BAYER, BASF, HOECHST – operaționale din 1925 în cadrul Cartelului IG Farben – au finanțat ascensiunea partidului nazist, pregătindu-l tehnic și logistic pentru cea de-a doua încercare de cucerire a lumii, al doilea război mondial. Până în 1942, industriile chimice din jumătate de Europă au fost sub controlul IG Farben. În 1945, cea de-a doua încercare de cucerire a lumii a eșuat de asemenea. În 1948 mai mulți directori ai IG Farben au fost condamnați de Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război, genocid, sclavie, jaf și alte crime împotriva umanității.

Cartelul IG Farben a construit cel mai mare lagăr de exterminare al lumii

În schimbul finanțării accesiei naziștilor și a echipării lor pentru cel de-al doilea război mondial, cartelul IG Farben a fost primul beneficiar economic al cuceririi Europei. Un exemplu de strânsă colaborare între Farben și naziști este lagărul de concentrare de la Auschwitz. Finanțat cu un credit de 1 miliard de mărci germane (Reichsmark) de la Banca Germaniei și Banca din Dresda, IG Farben a construit cel mai mare complex industrial al lumii la acea vreme, în orașul polonez Auschwitz.

Fabrica „IG Auschwitz” urma să producă cauciuc sintetic, benzină și alte produse chimice pentru cucerirea Rusiei și Asiei de către Nazi/IG Farben. Pentru construirea acestei uzine gigantice, lagărul de concentrare din vecinătate a fost extins devenind cel mai mare lagăr de muncă de sclavi și exterminare, din întreaga lume.

Aceste crime și altele comise de cartelul IG Farben la Auschwitz și în alte locuri, sunt documentate în înregistrările Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, împotriva conducătorilor executivi ai acestui cartel. Dintre aceste documente, cele mai șocante sunt experimentele medicale cauzatoare de moarte – dinte care majoritatea au fost conduse cu produse farmaceutice patentate de la BAYER, HOECHST și alte companii membre IG Farben. Tribunalul de la Nürnberg a dat de asemenea la iveală faptul că unii dintre medicii ce au condus aceste experimente mortale, inclusiv dr. Vetter erau – la acea vreme – angajați plătiți ai BAYER.

Pentru mai multe informații asupra rolului Cartelului Petrolului și Medicamentelor în spatele celui de-al doilea război mondial, Auschwitz și a altor crime de război:

www.profit-over-life.org

Peste 50,000 înregistrări autentice ale Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, împotriva Cartelului IG Farben.

Cu „lovitura” impunerii „Bruxelles UE” Cartelul își expune propriul trecut criminal

În timpul ultimei jumătăți de secol, Cartelul Petrolului și Medicamentelor a făcut tot posibilul să mascheze adevărul în ceea ce privește trecutul său criminal și lipsit de scrupule, ca instigator al celor două războaie mondiale.

Timp de peste 6 decenii deja, acționarii cartelului au:

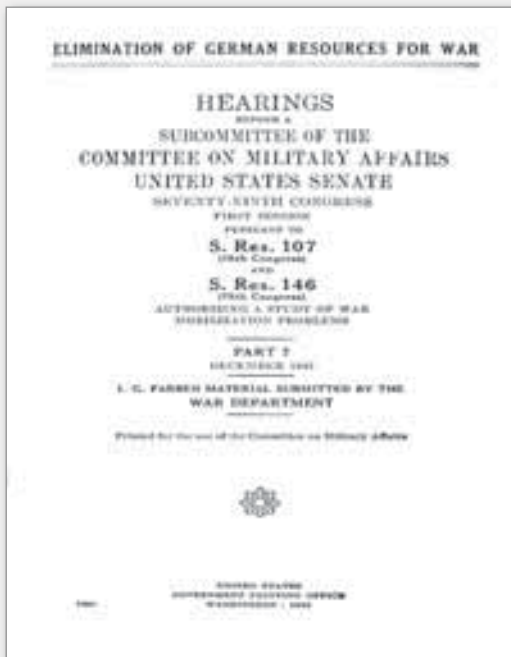
- plătit sute de miliarde de dolari pentru mușamalizare,
- construit imperii media pentru manipularea opiniei publice,
- rescris cărțile de istorie și au cenzurat știrile globale,
- finanțat și crescut generații de politicieni – de la stânga la dreapta – în zeci de țări,
- plasat „portari” la toate disciplinele academice inclusiv știință, medicină, istorie, științe sociale și politice, ca și în alte zone cheie ale societății cum ar fi biserici, uniuni comerciale etc.,
- Și au vânat fără milă pe toți cei care au îndrăznit să rupă tăcerea.

Toate acestea s-au întâmplat cu un singur motiv: de a ascunde trecutul criminal al Cartelului până își va fi desăvârșit cu succes cea de-a treia încercare de cucerire a Europei care, de această dată, se intenționează să se realizeze prin „Bruxelles UE”. Mușamalizarea celei mai mari crime din istorie – rolul Cartelului în spatele celui de-al doilea război mondial – a costat cartelul sute de miliarde de dolari în ultima jumătate de secol.

Această uimitoare sumă de bani cheltuită de acționarii cartelului pentru a-și mușamaliza trecutul criminal se poate explica într-un singur fel: Cartelul este perfect conștient că dezvăluirea trecutului său va distruge planurile pentru următoarea sa încercare de cucerire și control al Europei.

Semnarea „intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona” împreună cu strângerea popoarelor Europei sub „Bruxelles UE”, au făcut din publicarea documentelor istorice și faptelor conținute în această carte, un eveniment necesar și oportun. Răspândirea acestei informații în Europa și întreaga lume va expune rolul Cartelului din spatele „Bruxelles UE” împiedicându-l să lanseze o altă încercare de cucerire a lumii.

Cel de-al doilea război mondial: război de cucerire în numele Cartelului Petrolului și Medicamentelor

Aceasta este pagina de titlu din raportul oficial din 1945 care a urmat audierilor Congresului SUA asupra cauzelor celui de-al doilea război mondial. Se întinde pe sute de pagini și dovedește fără echivoc faptul că cel de-al doilea război mondial a fost un „război de cucerire” condus în numele Cartelului Petrolului și Medicamentelor. Scopul celui de-al doilea război mondial a fost același ca și al primului: să controleze piețele în ascensiune, de multe miliarde de dolari, pentru produsele chimice, petrochimice și farmaceutice.

Aceste înregistrări guvernamentale oficiale au fost ascunse în arhive pentru mai bine de șase decenii. Deși sunt documente cheie cu privire la cea mai mare crimă din istoria umanității, ele nu au fost nici măcar publicate pe site-ul guvernului SUA. **Acum, în sfârșit, le puteți studia singuri la www.relay-of-life.org.**

Informații suplimentare: **GB1SR299**

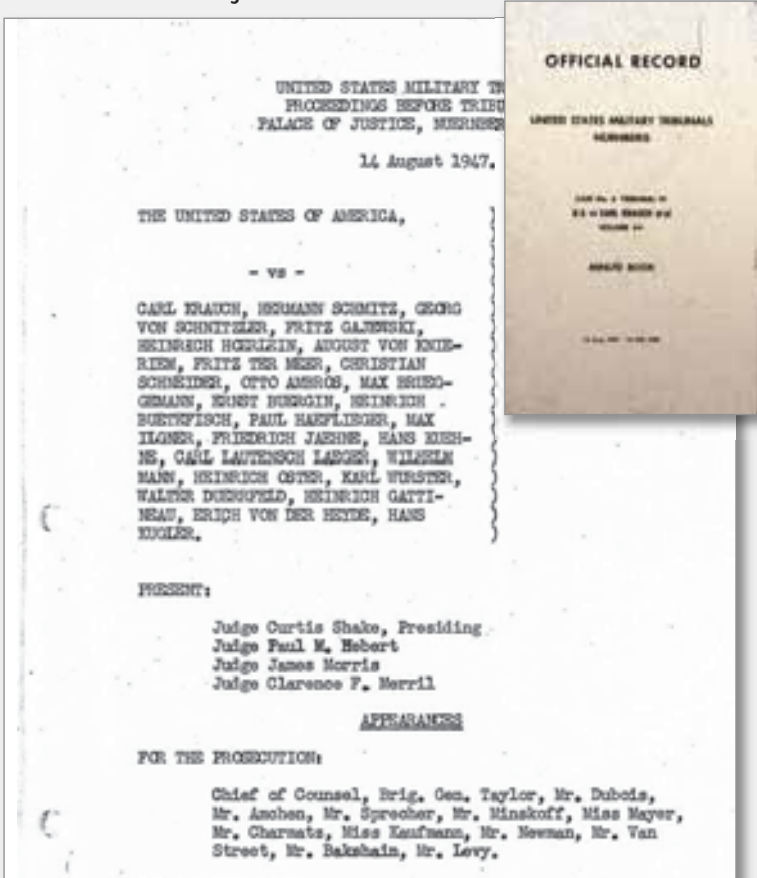
Date publicității după 7 decenii de tăcere: Înregistrările crimelor de război ale Cartelului

Am obținut peste 50,000 pagini din înregistrările oficiale ale Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, împotriva cartelului IG Farben. Pentru prima oară în peste șapte decenii, înregistrările autentice (inclusiv oribilele exponate) ale acestui proces din 1947/48 împotriva directorilor BAYER, BASF, HOECHST și altor companii IG Farben au fost date publicității și sunt accesibile online în întreaga lume.

La studierea acestor înregistrări istorice, veți înțelege că ați fost în relați sistematic în ceea ce privește adevăratul motiv al celui de-al doilea război mondial, cea mai mare crimă din istoria planetei noastre. De exemplu, veți afla că:

- Cel de-al doilea război mondial nu ar fi avut loc fără suportul financiar și logistic al BAYER, BASF, HOECHST și altor companii IG Farben, cel mai mare cartel de produse chimice și farmaceutice la acea vreme.
- Cel de-al doilea război mondial nu a fost dus în primul rând din motive naționale sau rasiale, ci în numele cartelului IG Farben și al încercării sale de a cuceri și controla piețele emergente de multe miliarde de dolari în produse chimice, petrochimice și farmaceutice, ale Europei și întregii lumi.
- Cel de-al doilea război mondial nu a fost opera unui psihopat pervers pe nume Adolf Hitler. Dimpotrivă, Hitler și huliganii lui naziști au fost marionetele militare și politice ale Cartelului IG Farben. Conform capetelor de acuzare aduse în fața Tribunalului din Nürnberg pentru crime de război, cel de-al doilea război mondial a fost rezultatul unui efort coordonat, tehnologic, logistic, financiar, politic și militar – pe care acuzarea l-a denumit „căsătoria” dintre IG Farben și naziști.
- Lagărul de concentrare de la Auschwitz nu a fost creația unor lunatici SS ci un lagăr de muncă sclavagistă pentru gigantica întreprindere industrială a IG Farben, IG Auschwitz care trebuia să producă cauciuc și combustibil sintetic în vederea cuceririi Europei de Est, Rusiei și Asiei.

Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război împotriva Cartelului Petrolului și Medicamentelor

Pagină de titlu a Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, pentru cazul nr. VI „Statele Unite ale Americii vs. Carl Krauch și alți directori IG Farben” care a durat de la 27 august 1947 până la 30 iulie 1948.

Expunerea a jumătate de secol de înșelăciune

Dacă rolul decisiv al Cartelului din spatele celor două războaie mondiale ar fi fost dezvăluit în trecut, aceste interese corporatiste nu ar fi avut șansa de a lansa o altă încercare de cucerire a Europei și lumii.

Ca atare, ascunderea acestui trecut criminal a fost o condiție preliminară pentru construirea „Bruxelles UE”.

În paginile precedente ale acestei cărți am expus strategia înșelătoare a Cartelului. Pagina ce urmează rezumă următoarele fapte esențiale: în timp ce acționarii politici și militari ai Cartelului au fost condamnați la Nürnberg, acționarii economici și juridici au fost însărcinați să pregătească și să implementeze cea de-a treia încercare a Cartelului de cucerire a Europei și lumii.

A treia încercare a Cartelului Petrolului și Medicamentelor de a cucerii și controla lumea

Când citiți această carte ați putea să vă gândiți că informația prezentată aici nu poate fi adevărată, fiindcă dacă ar fi fost, ați fi aflat despre ea înainte. Există totuși un simplu motiv pentru care nu ați fost până acum conștienți de aceste lucruri.

Cum cele două încercări precedente de cucerire a lumii – cele două războaie mondiale – au eșuat, acționarii Cartelului au știut că singurul mod de a face ca a treia încercare să aibă succes va fi să elimine în mod esențial din memoria umanității implicarea sa în încercările precedente. Altfel, cum vă explicați că mai mult de 60,000 de pagini ale proceselor Tribunalului din Nürnberg împotriva cartelului IG Farben au fost ascunse pentru mai bine de șase decenii în arhive internaționale? De ce a fost nevoie de autorii acestei cărți să elibereze această informație și să o publice online la www.profit-over-life.org?

În timp ce acționarii politici și militari ai Cartelului din timpul celui de-al doilea război mondial au fost făcuți răspunzători pentru moartea și distrugerea pe care le-au provocat, stăpânii săi economici au continuat eforturile lor neabătute pentru a atinge scopul lor final. În vederea acestui scop, ei au finanțat pur și simplu ridicarea unei noi generații de acționari politici în țările cheie.

Helmut Kohl, un fost angajat BASF, a fost promovat la funcția de cancelar german – pe care a deținut-o timp de 16 ani. În acest interval, a cheltuit miliarde de dolari din banii contribuabililor pentru a finanța construirea Bruxelles UE. Angela Merkel, protejata sa politică, deține astăzi acest post. În paralel, în Franța, „urmașii arhitecților de la Auschwitz” l-au promovat la putere pe Nicolas Sarkozy. După respingerea Bruxelles UE de către populația Franței și Olandei în 2005, acești doi executori politici ai Cartelului au constrâns conducătorii celorlalte țări europene să semneze „intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona”.

Lumea în pragul unei dictaturi globale și a celui de-al treilea război mondial

Istoria ne arată că au existat două condiții preliminare pentru încercările de cucerire a lumii de către Cartel:

1. instaurarea unei dictaturi în teritoriul de pe care se lansa cucerirea lumii. Tratatul de la Lisabona asigură baza legală pentru acest lucru.
2. Planificarea sistematică de acțiuni militare, inclusiv un nou război mondial. Formarea unei armate europene, combinată cu amenințări deschise din partea acționarilor politici conducători ai cartelului, de folosire a armelor nucleare, este un pas incontestabil spre acest lucru.

Astfel, paralela istorică între preluarea puterii de către Cartelul Petrolului și Medicamentelor prin intermediul Bruxelles UE este preluarea guvernului german de către același grup de interese, acum trei sferturi de secol. Anul 1993 este similar cu anul 2009 când Cartelul Petrolului și Medicamentelor a impus „actul de activare”. Anul 1934 este similar cu anul 2010 când dictatura își va arăta adevărata față supunând sectoare cheie ale societății, dominării sale. Planul susținut al lui Sarkozy pentru o economie central-europeană controlată este doar începutul.

În lumina acestor fapte, populația Europei și a întregii lumi trebuie să treacă la acțiune. Succesul eforturilor lor va depinde de următoarele condiții:

1. Analiza politică corectă. Această carte a fost scrisă pentru a asigura acest lucru.
2. Diseminarea eficientă a acestei informații către toate popoarele lumii.
3. Organizarea unei mișcări populare cu scopul de a proteja democrația și pacea în Europa și toate țările lumii.

Împiedicarea repetării istoriei

Fiind evident că reprezentanții politici ai întregului continent au eșuat în apărarea democrației, noi, popoarele lumii, trebuie să ne conștientizăm responsabilitățile și să trecem la acțiune. Pentru a putea face acest lucru, trebuie să înțelegem istoria. Pagina următoare rezumă experiența omenirii în ultimul secol, într-o formă grafică.

Cartelul Petrolului și Medicamentelor a condus Europa și lumea spre abis încă de două ori până acum. Peste o sută de milioane de oameni au plătit cu viața ca rezultat al căutării controlului global de către aceste interese corporatiste. Secolul 20 va intra în analele istoriei ca „Secolul morții și distrugerii în numele Cartelului Petrolului și Medicamentelor”. Iar acum, la începutul secolului 21, ne confruntăm cu situația în care același grup de interese întreprinde o a treia încercare de a subjuga lumea controlului său.

Această a treia încercare de astăzi este deosebit de periculoasă întrucât Cartelul își ascunde motivele evidente pentru control global sub înșelătoarea propagandă pentru pace. Acționarii politici ai Cartelului încearcă să convingă oamenii că este nevoie de Bruxelles UE pentru a împiedica Europa să repete înfiorătoarele experiențe ale celor două războaie mondiale.

Acum trebuie să facem o alegere: fie închidem ochii și ignorăm aceste fapte istorice, fie ne recunoaștem responsabilitatea de a împiedica repetarea istoriei și acționăm. În mod clar, singurul mod de a merge înainte este de a acționa. Primul pas pentru a pune capăt acestor secole de înșelăciune care au ținut milioane de oameni în ignoranță cu privire la adevărații vinovați de cele mai mari crime din istorie – este împărtășirea informației și altora.

„Cei care nu-și amintesc trecutul sunt condamnați să-l re trăiască”

Georg Santayana

În acest capitol introductiv al cărții v-am confruntat cu fapte și informații istorice despre care poate nu ați auzit niciodată.

Suntem conștienți că unele din aceste informații șocante sunt greu de acceptat și vă încurajăm să vă faceți propriile cercetări suplimentare.

Deoarece toate aceste fapte prezentate aici sunt bazate pe înregistrări istorice, suntem siguri că veți găsi confirmările pentru tot ce este scris în această carte.

De îndată ce veți fi înțeles în ce măsură voi, familiile, prietenii și întreaga voastră generație, ați fost menținuți în completă ignoranță în ce privește fapte esențiale ale istoriei, ați putea să vă puneți o întrebare decisivă:

„Pentru cât timp vom mai permite intereselor Cartelului să hotărască viitorul continentului nostru?”

Următoarele pagini vă vor da câteva idei despre ceea ce puteți face, aspecte ce vor fi discutate pe larg în ultimul capitol al acestei cărți.

Provocarea istorică a timpului nostru

Pentru a evalua în mod corect situația geopolitică curentă, trebuie să subliniem o diferență importantă dintre cele două încercări anterioare de cucerire a lumii de către Cartel și încercarea actuală. Primul și al doilea război mondial au fost încercări ale Cartelului Petrolului și Medicamentelor dintr-o singură țară (Germania) pentru a elimina competiția altor națiuni și a companiilor multinaționale de a domina noile piețe emergente ale produselor chimice, petrochimice și farmaceutice.

Prin contrast, prezenta încercare de cucerire a lumii prin Bruxelles UE este condusă atât de viguros dintr-un motiv diferit. În timpul ultimelor decenii, omenirea a dezvoltat tehnologii care amenință în mod fundamental monopolul produselor patentate, sintetice. Produsele care sunt în prezent amenințate formează chiar substratul puterii economice a Cartelului:

- **Petrolul.** Monopolul petrolului ca principal furnizor de energie al lumii este amenințat de formele de energie regenerabilă care includ apa (hidrogenul), vântul, energia solară, a mareelor, energia geotermală și altele. Oricât de diferite ar fi aceste tehnologii, ele au în comun un singur aspect: eliberează omenirea de dependența de petrol.
- **Medicamentele patentate.** Monopolul asupra produselor farmaceutice patentate ca răspuns principal la toate problemele de sănătate ale lumii este amenințat de abordări științifice ale sănătății din punct de vedere naturist, eficient, sigur și accesibil.
- **Hrana patentată (GMO) (organisme modificate genetic).** Încercarea de a monopoliza și controla furnizarea mondială de hrană patentată modificată genetic, fructe, legume și animale (organisme modificate genetic) este amenințată de creșterea cererii populare pentru îngrășăminte sănătoase și surse de hrană organice, fără pesticide.

Topirea fiecăreia din aceste piețe globale semnifică o pierdere de magnitudine de mii de miliarde de dolari.

O lume de la oameni pentru oameni

Deoarece este evident că reprezentanții politici ai unui întreg continent, Europa, au eșuat în apărarea democrației, noi, oamenii lumii, trebuie să ne recunoaștem responsabilitățile și să acționăm. Acum este necesară o mișcare globală care protejează locuitorii acestei planete, astăzi și în viitor, împotriva sacrificării lor în favoarea intereselor Cartelului Petrolului și Medicamentelor. Însăși esența acestei mișcări este de a proteja sănătatea și viața a milioane de oameni; de aceea ea va fi o „Mișcare a vieții”.

Această carte oferă analiza istorică pentru necesitatea și urgența unei astfel de mișcări. Lecțiile de istorie documentate în această carte vor pune capăt deceniilor de înșelăciune care au pus bazele guvernării de către Cartelul Petrolului și Medicamentelor până acum.

Cartea arată că eforturile disperate ale Cartelului de a cimenta Bruxelles UE și a extinde influența acestuia în toată lumea nu sunt o coincidență. Ele reflectă teama că ar putea pierde controlul politic și economic asupra planetei noastre. Formele alternative de energie amenință să pună capăt „tiraniei petrolului. În mod similar, abordările pentru sănătate naturală eficientă sunt pe cale să pună capăt dependenței omenirii de medicamentele chimice toxice patentate.

Acționarii status quo au înțeles că nu pot să-și păstreze interesele economice într-o democrație. Singurul mod în care piețele lor de multe trilioane de dolari cu tehnologii antice pot fi menținute este instaurarea unei forme totalitare de guvernământ. Astfel, încercările agresive ale Cartelului de a acapara puterea asupra Europei și lumii, așa cum sunt documentate în această carte, nu sunt un semn de putere, ci de disperare.

Capitolul 2

WALTER HALLSTEIN:

**Avocat proeminent
al regimului nazist –
și arhitect cheie al
„Bruxelles UE”**

Walter Hallstein (1901-1982)

Walter Hallstein a fost un avocat proeminent implicat în planificarea juridică și administrativă a unei Europe postbelice sub controlul naziștilor și aliaților lor corporatiști, Cartelul Petrolului și Medicamentelor, IG Farben.

Hallstein a reprezentat noua generație de membri ai coaliției Nazi/Cartel. El a fost instruit de profesori de drept al căror prim scop era sabotarea "Tratatului de la Versailles", hotărând cheltuielile de reparare impuse Germaniei după pierderea celui de-al doilea război mondial. Hallstein a primit de timpuriu în cariera sa o instruire specială la "Kaizer Wilhelm Institute" din Berlin. Această instituție privată era finanțată pe larg de cartelul IG Farben pentru a instrui cadrele științifice și juridice necesare următoarelor încercări ale Cartelului pentru cucerirea și controlul Europei și lumii.

În timp ce guvernarea naziștilor s-a încheiat în 1945, guvernarea complicilor lor, cartelul IG Farben și succesorii săi, BAYER, BASF și HOECHST, abia începea. Ca parte strategică a planului lor de a lansa cea de-a treia încercare de cucerire a Europei, ei au plasat – la doar un deceniu de la eșecul încercării precedente – unul din al lor la conducerea noului "politbüro" (birou politic) la Bruxelles: Walter Hallstein.

Acest capitol documentează faptul că structura fundamental nedemocratică a Bruxelles UE nu este o coincidență. Hallstein – un proeminent avocat nazist – și expert al concernului IG Farben – a fost ales potrivit acestor interese corporatiste să devină primul președinte al Comisiei Europene cu o misiune specifică: să modeleze "Bruxelles UE" după planurile originale ale coaliției Nazi/IG Farben pentru a guverna Europa dintr-un "birou central al Cartelului".

Scopul Cartelului Petrolului și Medicamentelor, atunci și acum, a fost crearea unui "birou european al Cartelului" (i.e. "Bruxelles UE") cu o adunătură de birocrati ai cartelului, nealeși (i.e. "Comisia UE"), care să guverneze asupra popoarelor Europei în numele intereselor corporatiste globale, și anume ale Cartelului produselor chimice, petrolului și medicamentelor.

Walter Hallstein: Avocat proeminent al regimului nazist – și arhitect cheie al „Bruxelles UE”

Cu ajutorul armatei sale de servitori supuși, plătiți bine de cartel și acționarii săi politici, Hallstein a modelat “Bruxelles UE” după planurile proiectate cu două decenii înainte de către el și complicii lui – pentru o Europă sub controlul Nazi/IG Farben.

Cu 51 de ani mai târziu, la 1 decembrie 2009, așa numitul “Tratat de la Lisabona” a impus elementele cheie ale structurii “Bruxelles UE” construită de Hallstein – și de aici, elementele cheie ale planului principal al Nazi/Cartel – asupra populației Europei.

Astfel, la începutul secolului 21, ca o consecință directă a ignoranței istorice:

- **27 șefi de state, prin semnarea așa-numitului “Tratat de la Lisabona”, au semnat un “act de Activare”;**
- **similar cu anul 1993, ei au sacrificat democrația și au deschis porțile pentru guvernarea asupra Europei a acelorași interese corporatiste de cartel care nu și-au atins scopul în timpul celui de-al doilea război mondial.**

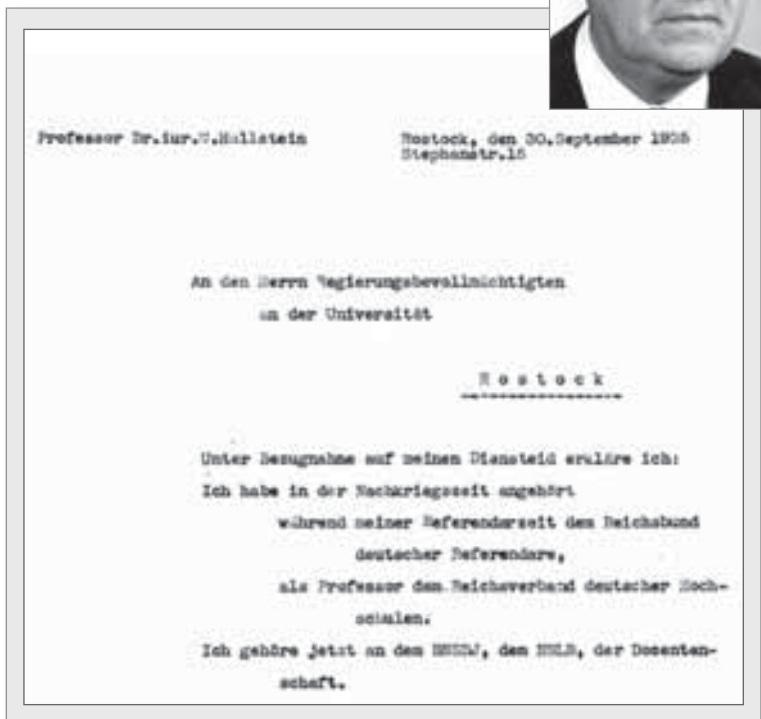

Noul plan al cartelului de a pune stăpânire pe Europa a fost simplu: numește un “rege”, înzestrează-l cu un “castel” și mii de birocați servili, pentru a governa – și a prezenta în mod înșelător această structură în fața oamenilor, ca pe un simbol al democrației.

Dar acum, că această fraudă a fost expusă în această carte, ea nu va mai putea fi executată.

Înainte și în timpul celui de-al doilea război mondial Halstein a fost membru al organizațiilor oficiale naziste

Ca parte a construirii dictaturii și pregătirilor pentru cel de-al doilea război mondial, coaliția Nazi/IG Farben a avut grijă de alinierea ideologică a tuturor sectoarelor cheie ale societății, sub guvernarea sa. Unul dintre cele mai importante sectoare era dreptul, care folosea pentru a da dictaturii o "frunză de smochin" legislativă. În 1933, imediat după acaparea puterii, s-a fondat BNSD (Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen i.e. Asociația Avocaților Germani Național Socialiști). În 1936 această organizație a fost convertită în notoria "Asociație a Apărătorilor Legii" (Rechtswahrer) nazistă. "Apărător al legii" era codul de limbaj al naziștilor pentru distrugerea sistematică a sistemului democratic legal și înlocuirea lui cu legea dictatorială Nazi/fascistă.

Emblema oficială a organizației naziste “Rechtswahrer” (Apărătorii Legii) cu zvastica în centru.

Hallstein a fost membru atât al BNSD cât și al infamei organizații naziste “Rechtswahrer”. Calitatea de membru în aceste organizații era restricționată numai pentru acei oameni care arătau sprijin neprecupețit pentru și participare la implementarea ideologiei naziste și planificarea cuceririi lumii de către coaliția Nazi / IG Farben.

Prof. Dr. jur. Walter Hallstein

Rostock, septembrie 30, 1935
Stephan Str. 15

Către reprezentanții guvernului (nazist) în Universitate

R o s t o c k

Cu privire la jurământul meu de birou declar:

În perioada postbelică (primul război mondial, după 1918) am fost membru în următoarele organizații:

În timpul cât am fost asistent de avocat (referendar) am aparținut Asociației Referendarilor din Reich (ul nazist),

Ca profesor am aparținut asociației universităților germane ale Reich (ului nazist).

Astăzi sunt membru al “Asociației Avocaților Profesioniști Național Socialiști” (Bund Nazionalsozialistischer Deutscher Juristen BNSDJ), “Asociației Profesorilor Național Socialiști” (Nazionalistischer Lehrerbund, NSLB) și conferențiarilor.

Acest document, numit „Chestionar personal pentru oficialii universității” a fost completat de Hallstein personal, cu scrisul său de mână. În acest chestionar oficial Hallstein a negat în mod zgomotos că ar fi avut vreo legătură cu regimul nazist – altul decât al unui simplu martor. În contradicție cu înregistrarea sa publică – inclusiv jurământul de loialitate față de nașiști, din 1936 – a negat până și faptul că ar fi fost membru al vreunei organizații naziste sau promotor al ideologiei acestora.

Minciunile sfruntate ale lui Hallstein legate de trecutul său nazist, în înregistrări oficiale, constituie sperjur. Totuși se pare că timp de câteva decenii a mers înainte așa.

În 1957, „soldatul frontului legislativ” al nașiștilor (autoportretul lui Hallstein în 1939) avea să fie numit pentru a coordona următoarea încercare a cartelului de a cucerii Europa, prin intermediul unui nou birou central al Cartelului, „Bruxelles UE”.

Acum, cu jumătate de secol mai târziu, povestea cu zâne a lui Hallstein ca părinte fondator al unei Europe democratice s-a prăbușit, și odată cu ea, temelia întregii structuri „Bruxelles UE”.

Traduceri ale interogatoriului și mărturiei oficiale a lui Hallstein din 1945, dată sub jurământ ca parte a „programului de denazificare” al Aliaților.

Nume: Hallstein

Vârsta: 44

Ocupația: avocat

2. Din 1933 și până în prezent ați fost membru al:

....

- d). unei organizații politice în cadrul universității? **NU**
(dacă da, vă rugăm detaliați)

....

12. Din 1933 și până în prezent, ați susținut discursuri, în public sau în afara activității dumneavoastră academice (de exemplu: radio, armată, instituții de instruire naziste)? **NU**
13. Conform cu cea mai bună judecată a dumneavoastră, ați contribuit vreodată la
- a) răspândirea ideilor naziste sau a altor idei „rasiste”
(inclusiv predarea rasistă și ura rasistă)? **NU**
 - b) răspândirea ideilor fasciste și antidemocratice? **NU**
 - c) instigarea la ostilitate sau dispreț față de națiunile unite ale lumii? **NU**
 - d) răspândirea ideilor militariste, inclusiv ale Marii Germanii și Germaniei Imperialiste? **NU**

Accent adăugat

Hallstein – negociatorul oficial al statului nazist

La 9 mai 1938 „Ducele” Mussolini îl întâmpină pe Hitler în gara de la Roma.

În mai 1938, cu puterea nazistă ferm consolidată în Germania, Hitler face o vizită oficială de stat în Italia, cea-laltă națiune fascistă a Europei. Cu ceva mai mult de un an înaintea demersului Coaliției Nazi/IG Farben de lansare a celui de-al doilea război mondial, Hitler și Mussolini au inițiat planificarea unei Europe sub controlul lor.

Această vizită a statului oficial nazist marchează începutul pregătirii minuoase pentru cel de-al doilea război mondial în zonele cheie – inclusiv implemmentarea de legi dictatoriale pe tot teritoriul Europei – între guvernele fasciste ale Germaniei și Italiei. În acest scop, a fost întocmită o comisie binațională cu denumirea „Grup de Lucru pentru Afaceri Externe Germania-Italia”. [‘Arbeitsgemeinschaft für deutsch-Italienische Rechtbeziehungen’].

Primul scop al acestui grup a fost să creeze baza legislativă pentru guvernarea coaliției fasciste/IG Farben asupra Europei, care urma să intre în vigoare de îndată ce Germania și Italia vor fi subjugat militar tot restul continentului. Subiectele discutate cu prioritate au fost „protecția proprietății intelectuale” (i.e. extensia patentelor, în special de la Cartelul IG Farben, în toată Europa) și „protecția rasei” (cuvântul codificat pentru a cimenta rasa Ariană ca guvernatori ai lumii).

Numai la câteva săptămâni de la vizita lui Hitler în 1938, a avut loc prima întâlnire a acestui grup de avocați fasciști/naziști, la Roma. Unul dintre experții în probleme de drept care reprezentau Germania nazistă la aceste negocieri oficiale despre modul în care naziștii și fasciștii urmau să guverneze Europa cucerită, a fost Walter Hallstein.

Între 21-25 iunie 1938, Hallstein a reprezentat guvernul nazist în timpul negocierilor de stat cu Italia fascistă despre cadrul legislativ pentru o dictatură extinsă peste toată Europa, sub controlul coaliției Nazi/Cartel IG Farben.

Hallstein – arhitect al Noii Europe

Orașul Roma a jucat un rol special în istoria europeană a secolului 20. În iunie 1938, acest oraș a găzduit o conferință internațională a acționarilor politici și juridici ai Cartelului. Sub acoperirea înșelătoare a unui „grup de lucru juridic” ei s-au întâlnit pentru a pune temelia cadrului dic-

tatorial al Europei sub controlul Cartelului. Semnificația acestui „grup de lucru” a fost subliniată de rezoluțiile votate ca și de lista participanților. Grupului de tehnocrați ai Cartelului lui Hallstein i s-au alăturat unii dintre cei mai înalți oficiali de stat – inclusiv ministrul nazist Hans Frank (condamnat la moarte în 1947, pentru crimele sale de război), fiind încurajat de felicitări venite din partea lui Hitler și Mussolini.

În 1945, Cartelul care plănuia cucerirea Europei a realizat că marionetele sale militare nazist/ fasciste au pierdut războiul. Dar pentru interesele Cartelului, această înfrângere a fost puțin mai mult decât un sughiț. La Tribunalul pentru crime de război de la Nürnberg, doar marionetele militare ale Cartelului au fost prezentate lumii ca singurii vinovați. Prin contrast, Hallstein și alți experți politici și juridici pentru planurile de cucerire ale Cartelului au fost în mod înșelător prezentați unui public necunoscător, ca „părinții fondatori” ai unei noi Europe democratice – cu sediul la Bruxelles.

Când Hallstein a părăsit Roma la sfârșitul „Conferinței de cucerire” la 25 iunie 1938, nu ar fi avut cum să știe că avea să se întoarcă în acel oraș, cu 19 ani mai târziu, pentru aceeași misiune. La 25 mai 1957 el a semnat „Tratatul de la Roma” pe care îl pregătise în calitate de arhitect juridic cheie. Cu semnătura sa sub aceste „tratate”, Hallstein și-a desăvârșit jurământul depus în 1938: subjugarea Europei sub controlul Cartelului Petrolului și Medicamentelor, prin intermediul „Bruxelles UE”.

Dar, să ne întoarcem în 1938. La sfârșitul aceluși an, s-a întâmplat ceva ce avea să facă posibilă atingerea scopului suprem al coaliției Nazi/Cartel de a controla nu numai Europa – ci și întreaga lume.

Răsăritul Erei Nucleare

Trecerea între anul 1938/1939 a marcat un punct de cotitură în istoria umanității. Pentru un timp, goana științifică s-a desfășurat pentru elucidarea structurii atomilor și pentru eliberarea forțelor lor energetice gigantice. Laboratoare din Franța, Marea Britanie, SUA, Germania și alte țări s-au întrecut timp de ani pentru a câștiga această cursă și a da energia nucleară în folosință comercială și militară.

La **10 decembrie 1938** fizicianul italian Enrico Fermi a primit premiul Nobel în fizică recunoscându-i-se munca de pionierat în acest nou și critic domeniu – alimentând și mai mult activitățile de cercetare în fizică și chimie nucleară.

Doar cu o săptămână mai târziu, la **17 decembrie 1938**, chimistul german Otto Hahn și asociatul său Fritz Strassman conduceau experimente la Institutul Kaizer Wilhelm de la Berlin, Germania. În acea zi ei au descoperit că bombardarea atomilor de uraniu cu particule mici (neutroni) ducea la spargerea marelui atom de uraniu în doi atomi mai mici – eliberând o vastă cantitate de energie. Fisiunea nucleară fusese descoperită.

Cel de-al treilea om de știință implicat în mod critic în această cercetare timp de mulți ani, fiziciană Liese Meitner nu a putut fi prezentă în acea zi. Cu șase luni înainte, fusese forțată să părăsească Germania și să emigreze la Stockholm din cauza moștenirii sale evreiești și a legilor rasiale naziste de „sânge și onoare”. Hahn și Strassman și-au prezentat descoperirea revoluționară la **22 decembrie 1938** ziarului științific german „Naturwissenschaften” (Științe Naturale) unde a fost imediat publicată, la **6 ianuarie 1939**.

În primele zile ale lunii ianuarie 1939, comunitatea științifică din Germania, Europa și mai departe au aflat că lumea nu va mai fi niciodată aceeași. Descoperirea fisiunii nucleare, eliberarea de cantități fără precedent de energie nucleară și utilizarea sa în scopuri militare avea să remodeleze fața geopolitică a pământului: acele țări care controlau fisiunea nucleară aveau să controleze lumea.

Începutul Erei Nucleare a fost recunoscut în toată lumea

Până la începutul lunii ianuarie 1939, lumea științifică aflase despre începuturile erei nucleare. Dar politicienii, legiuitorii, media și publicul larg? Au înțeles ei oare consecințele dramatice pe care spargerea atomului de uraniu avea să le aibă asupra afacerilor la nivel mondial?

Au înțeles. Nimic nu ilustrează asta mai bine decât raportul detaliat despre această descoperire publicat la 30 ianuarie 1939 în „New York Times”. Până în acea zi, la nici măcar 4 săptămâni de la prima publicare într-o revistă științifică, rezultatele experimentale ale echipei lui Hahn fuseseră deja confirmate de către Universitatea Columbia din New York și de către alte instituții de cercetare. „New York Times” – un ziar care în general nu este cunoscut pentru exagerări – descria descoperirile ca „epocale”.

Raportul nu lasă nici o îndoială cu privire la semnificația militară potențială a acestei descoperiri: "divizarea atomului de uraniu în două părți, constând fiecare dintr-o " ghiulea atomică", un gigant cu o energie imensă, de 100 milioane electron-volți, [este] cea mai mare cantitate de energie atomică eliberată de către om pe pământ." Descrierea detaliată a generării a două " ghiulele ", câte doi neutroni din fiecare atom de uraniu divizat ceea ce conduce imediat la o reacție în lanț, dată cititorilor New York Times.

Articolul descrie corect faptul că etape critice ale acestei cercetări au fost conduse de către Otto Hahn și Liese Meitner la Institutul Kaizer Wilhelm din Berlin. Ceea ce articolul însă nu menționa a fost faptul că cercetarea la acest institut privat a fost pe larg finanțată de către Cartelul IG Farben, același cartel corporatist care finanțase ascensiunea naziștilor la putere și pregătise în mod activ alianța Nazi/IG Farben pentru cucerirea militară a lumii.

Dar Cartelul IG Farben nu investise numai în dezvoltarea tehnologiei armelor cheie în încercarea lor de a controla lumea.

Pregătirile strategice, militare și politice, ale Cartelului pentru controlul asupra lumii

În 1918, Cartelul a ratat prima încercare de cucerire a lumii – primul război mondial – iar marioneta sa militară, împăratul Wilhelm al II-lea, a fost obligat să abdice. Totuși, nu la fel au făcut și susținătorii corporatiști ai primului război mondial, și anume BAYER, BASF și HOECHST ale căror mărfuri – explozibile și gaze otrăvitoare – au propulsat devastatorul război. Aceste interese corporatiste, care au operat după anul 1925 sub numele de Cartelul IG Farben, și-au strunit forțele pentru următoarea încercare de cucerire a lumii.

Cartelul a transformat o instituție academică privată – numită ulterior, Kaizer Wilhelm, după numele celui care abdicase – într-un spațiu de instruire pentru cadrele sale, în vederea încercărilor ulterioare de cucerire a lumii. IG Farben nu a finanțat doar cercetările lui Otto Hahn la Institutul de Chimie Kaizer Wilhelm (KWI) ci și o întreagă elită de tehnocrați în Dreptul Internațional și Comparat, de la KWI. În spatele acestui nume de cod, Cartelul a finanțat dezvoltarea strategică a cadrului legislativ necesar pentru a controla și governa o lume subjucată. Unul dintre tehnocrați, în mod special instruit acolo între 1927 și 1929 a fost Walter Hallstein.

Deasupra; Institutul de Chimie Kaizer Wilhelm de la Berlin unde a fost descoperită fisiunea nucleară. La dreapta: Carl Bosch, directorul IG Farben care a devenit președinte al Societății Kaizer Wilhelm în 1937. IG Farben a finanțat Institutele de Chimie și de Drept Internațional Kaizer Wilhelm în pregătirea următoarei încercări a Cartelului de a cuceri lumea.

„Discursul de cucerire” al lui Hallstein: Viitoarea Europă sub controlul Nazi/IG Farben

La 23 ianuarie 1939, Hallstein, decanul Facultății de Drept și Economie de la Universitatea din Rostock, Germania, a ținut un discurs propagandist despre restructurarea legislației a Europei. Prezentarea sa, care ar fi cel mai bine caracterizată de cuvintele „discurs de cucerire”, a fost o parte a mobilizării la război de către regimul nazist și partenerii săi corporatiști, Cartelul Petrolului și Medicamentelor, IG Farben.

Momentul discursului său a fost unul cu o înaltă semnificație. Doar cu 10 luni înainte, la 12 martie 1938, Germania anexase Austria. La 10 octombrie 1938, doar cu 3 luni înainte de discursul lui Hallstein, naziștii anexaseră, de asemenea, teritoriul ceh al Sudetenland (Bohemia, Moravia) amenințând cu războiul dacă nu li s-ar fi satisfăcut cererea teritorială. La o conferință internațională la München, pe 29-/30 septembrie 1938, Hitler asigurase lumea că odată cu anexarea Sudetenland, pretențiile sale teritoriale vor fi satisfăcute. Nimic nu era mai departe de adevăr.

Mai important, zorii erei nucleare și monopolul asupra acestei tehnologii, au încurajat naziștii să-și accelereze planurile de cucerire a lumii. „Discursul de cucerire” al lui Hallstein nu lasă nici un dubiu asupra faptului că el știa despre aceasta și a susținut pe deplin subjugarea Europei – și mai târziu a întregii lumi – sub controlul politic, economic și juridic complet al coaliției Nazi/IG Farben. În discursul său el descrie în mod specific cucerirea planificată a Europei de către Wehrmacht și subjugarea Europei ca „eveniment economic cu consecințe pur și simplu inimaginabile”.

Acest discurs reflectă, desigur, dilema cu care naziștii s-au confruntat în ianuarie 1939 – doar cu 7 luni înainte de lansarea celui de-al doilea război mondial. În timp ce Hallstein și alți propagandiști naziști au trebuit să pregătească – și să motiveze – elitele Germane pentru un război mondial la scară completă, ei nu au putut încă să vorbească deschis în public despre planurile lor de război.

Hallstein și “nou vorba” nazistă

În cadrul acestui capitol, termenul de coaliție Nazi/Cartel va fi folosit pentru a descrie înfiorătorul “mariaj” care a avut loc între Cartelul Petrolului și Medicamentelor IG Farben și acoliții săi naziști care, împreună, au avut scopul de a cuceri și controla lumea. Termenele “coaliție” și chiar “mariaj” au fost folosite în timpul Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război pentru a caracteriza relația dintre Cartelul Petrolului și Medicamentelor și naziști în pregătirea și lansarea celui de-al doilea război mondial.

“Discursul de cucerire” al lui Walter Hallstein, susținut pe 23 ianuarie 1939, a fost o parte a mobilizării comprehensive a campaniei Nazi/Cartel către cel de-al doilea război mondial.

Pentru a-și ascunde planurile agresive de război – și pentru a păstra elementul de surpriză – Coaliția Nazi/Cartel a perfectat strategia înșelătoriei. Walter Hallstein a fost unul dintre “maestrii înșelătoriei” în propaganda Nazi/Cartel care a dus la cel de-al doilea război mondial.

Acum că a fost făcut public, discursul lui Hallstein va deveni un exemplu clasic despre cum propagandiștii Nazi/Cartel au înșelat întreaga lume cu privire la adevăratele lor intenții. “Discursul de cucerire” al lui Hallstein va fi studiat de generații de studenți la istorie, politică, drept și alte discipline.

Publicarea acestui discurs de către noi nu servește numai la expunerea intereselor pe care le servea Hallstein ca arhitect cheie al “Bruxelles UE”, ci va servi și generațiilor viitoare ca avertisment să fie vigilente cu privire la acțiunile reprezentanților lor politici – și să nu cadă pradă cuvintelor neadevărate.

Ca parte a mobilizării lor camuflate pentru cel de-al doilea război mondial, Hallstein și alți propagandiști ai Coaliției Nazi/Cartel au redefinit în mod sistematic semnificațiile anumitor cuvinte.

lată în continuare câteva exemple ale terminologiei de propagandă Nazi/Cartel folosite de Hallstein – maestru al înșelătoriei – în „discursul de cucerire”:

- **„Marea Germanie”** [„Grossdeutschland” **cuvântul cheie pentru „Europa sub controlul Coaliției Nazi/Cartel**]. Chiar și cu titlul discursului său – “Entitatea de Drept a Marii Germanii” – Hallstein creează impresia înșelătoare de a descrie pur și simplu schimbările de ordin juridic din Germania. Termenul de “Marea Germanie” era cuvântul de cod al Nazi/Cartel pentru “întreaga Europă – și mai târziu întreaga lume – sub controlul lor”.
- **“Ostmark”** [„Teritoriu de est”, **cuvântul de cod al Nazi/Cartel pentru Austria ocupată**]. Pentru Austria anexată, Hallstein folosește terminologia de propagandă Nazi/Cartel “Ostmark” pentru a crea impresia că ocuparea națiunii austriece de către naziști a fost doar extensia naturală a Reich-ului german către est.
- **“Anschluss”** [“legare”, **cuvântul de cod al Nazi/Cartel pentru „subjugarea unei țări prin orice mijloace”**]. Pentru anexarea Austriei și a teritoriilor cehe Sudetenland (Bohemia și Moravia), coaliția Nazi/Cartel a inventat termenul “Anchluss” (legare) pentru a sugera că anexarea acestor teritorii a fost doar o “legare” administrativă. Hallstein folosește în mod abundent terminologia Nazi/Cartel în discursul său, punând în umbră în mod deliberat planurile coaliției Nazi/Cartel de cucerire militară și anexare a întregii Europe și mai târziu a restului lumii.
- **“Rechtswahrer”** [„apărători ai legii”, **cuvântul de cod Nazi/Cartel pentru „trupe de furtună juridică” angajați în construirea unei lumi totalitare sub controlul lor**]. 1936 – la trei ani după obținerea puterii în Germania – a fost anul Legilor Rasiale de la Nürnberg și anul când Hallstein a devenit decan al Facultății de Economie și Drept a Universității din Rostock.

1936 a fost de asemenea anul când Coaliția Nazi/Cartel a început “planul de 4 ani” pentru pregătirea celui de-al doilea război mondial și cucerirea militară a lumii. Avocații germani au fost parte a acestor pregătiri. “Asociația avocaților germani națiști” [Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen (BNSD)] a fost reorganizată ca Nazi Rechtswahrer Bund (NSRB) – organizația oficială nazistă a “Apărătorilor Legii”.

Decizia de a organiza părți majore ale profesiei din domeniul juridic în Germania nazistă sub termenul propagandist “Apărătorii Legii” reflectă semnificația dată de coaliția Nazi/IG Farben acestei profesii. Acești “polițiști furtunoși juridici” erau esențiali pentru cimentarea dictaturii în Germania – și mai târziu pentru extinderea dictaturii în restul Europei.

Prin marcarea întregii profesii ca “Apărători ai Legii [Nazi/Cartel]”, națiștii au creat unul dintre cele mai impresionante exemple ale propagandei lor înșelătoare. Acești “Apărători ai Legii [Nazi/Cartel]” desigur nu aveau să “apere” legile democratice. Dimpotrivă, ei erau angajați în distrugerea sistematică a acestora. Acești “Apărători ai Legii [Nazi/Cartel]” erau arhitecți fanatici ai unei lumi sub controlul coaliției Nazi/IG Farben. Singurele legi pe care au jurat să le “apere” erau legile dictatoriale care cimentau guvernarea coaliției Nazi/Cartel asupra lumii într-un “Reich de o mie de ani”.

Walter Hallstein a fost membru al acestei notorii organizații de “Apărători ai Legii [Nazi/Cartel]”.

Aceste exemple sunt doar câteva din lunga listă de termeni înșelători folosiți de Hallstein și alți propagandiști Nazi/Cartel în încercarea lor de a obține controlul asupra Europei și lumii.

Această tehnică de propagandă a Nazi/Cartel de a inversa faptele și a folosi un limbaj înșelător pentru scopuri propagandistice – perfect exemplificată de Hallstein în „discursul său de cucerire” – va fi descrisă 15 ani mai târziu ca „newspeak” (nouvorba) de către George Orwell în romanul său 1984.

Următoarea traducere a „Discursului de cucerire al lui Hallstein” este bazată pe manuscrisul său original. Luând în considerare natura fanatică a discursului lui Hallstein, unii din cititorii acestei cărți ar putea, fără îndoială, să-și pună întrebări asupra autenticității textului. În acest scop, și pentru a înlătura orice îndoieli, am publicat integral online „discursul de cucerire” al lui Hallstein (în original, în germană).

Mai mult, am reușit să obținem o copie scrisă de mână a discursului lui Hallstein; o mostră din aceasta este reprodusă pe pagina anterioară. Explicațiile terminologiei de propagandă Nazi/Cartel folosite de Hallstein în discursul său extremist sunt date în forma parantezelor pătrate în cadrul textului, sau ca note de subsol.

Unele secvențe din textul lui Hallstein, care au servit pur și simplu la mascarea naturii militante a discursului său, nu au fost incluse în această carte. Totuși, ele pot fi studiate online în manuscrisul german original.

Pentru a sublinia importanța „discursului de cucerire” Nazi/Cartel al lui Hallstein din 1939 pentru Europa zilelor noastre, au fost introduse în text casete de culoare roșie. Aceste casete roșii marchează părțile cheie ale discursului care au devenit ulterior părți ale „Bruxelles UE” odată cu semnarea „Actului de Activare” de la Lisabona din 2009, la exact 70 de ani de la momentul în care Hallstein ținuse acel discurs, cu puțin timp înainte de lansarea celui de al doilea război mondial.

„Discursul de cucerire” al lui Hallstein este un exemplu perfect al modului în care Cartelul Petrolului și Medicamentelor își schimbă acțiunile politice, dar – peste decenii – continuă să-și urmeze scopurile economice și politice pe termen lung.

Cum naziștii nu mai sunt iar Hallstein a decedat, același Cartel al Petrolului și Medicamentelor care a fost responsabil de cele două războaie mondiale în decursul secolului 20 a numit noi acționari politici pentru secolul 21.

Aceste marionete politice – în primul rând din „imperiile de export” ale Cartelului, Germania și Franța – sunt hotărâte să sacrifice populația planetei celei de-a treia încercări a Cartelului, de cucerire a lumii.

Majoritatea acestor documente au putut fi obținute de către oricine a fost interesat de aflarea adevărului asupra originilor „Bruxelles UE” și a rolurilor „părinților fondatori” autonomiți. Faptul că „discursul de cucerire” al lui Hallstein a fost necunoscut până la publicarea acestei cărți este pur și simplu de neiertat.

Această omisiune crucială îți spune ție, cititorule, că fie liderii tăi politici au ratat să se informeze despre Hallstein și rădăcinile întunecate Nazi/IG Farben ale „Bruxelles UE” – sau, dacă au știut, nu au îndrăznit să te informeze despre aceste lucruri.

După publicarea acestei cărți, liderii politici ai Europei nu se vor mai putea ascunde după scuza că „nu au știut”. Acum este la latitudinea ta, cititorule, să-ți confrunți reprezentanții politici – mici și mari – cu faptele istorice.

Trebuie să învățăm din greșelile trecutului, să împiedicăm istoria să se repete și să ajutăm la construirea unei Europe noi și democratice.

„Entitatea de Drept a Marii Germanii”*

textul următor este din „discursul de cucerire” al lui Hallstein:

„**Apărătorul Legii [Nazi/Cartel]**”¹ are trei sarcini: trebuie să cunoască Legea, să o aplice și să o dezvolte mai departe. Cea mai importantă dintre aceste trei sarcini este a treia, pentru că tot ceea ce facem este supus **Legii Dezvoltării [Totalitare]**”².

„Nu doar trebuie să fim atenți la legile existente, ci în special la **Procesul Legislativ [Nazi/Cartel] pentru viitor**. Sarcina noastră în sensul politicii și dreptului nu este doar de a menține ordinea existentă, ci de a crea **una mai bună** [!]³.”

“Ar trebui să explic de ce **Apărătorul Legii [Nazi/Cartel]**¹ are o chemare specială pentru a gestiona această sarcină.

“**Conducerea Statului [Nazi/Cartel European]**⁴ are puterea necondiționată și finală în toate deciziile legate de arhitectura acestei Comunități a Poparelor⁵.”

Astăzi “Comisia UE” a devenit “Conducerea statului [european] cu putere necondiționată și finală în toate deciziile”.

* “**Marea Germanie**” i.e. prin analogie cu “Marea Britanie” și controlul său asupra unei mari părți din lume prin intermediul Commonwealth-ului la acel moment, **Coaliția Nazi/Cartel** a folosit termenul de “Marea Germanie” pentru a-și marca pretenția de dominare a lumii. Termenul de “Marea Germanie” a fost folosit ca și cuvânt de cod pentru Europa și mai târziu mari părți ale lumii sub controlul Nazi/Cartel.

¹ “**Rechtswahrer**” i.e. “noua vorbire” nazistă pentru acei avocați fanatici ai Nazi/Cartel care au fost decizi să distrugă sistemul democratic de drept și să-l înlocuiască cu cadrul legii totalitare care a format baza dictaturii Nazi/Cartel.

² “**Gesetz des Werdens**” i.e. “noua vorbire” a lui Hallstein pentru a descrie nevoia de extindere a sistemului totalitar de drept Nazi/Cartel în Europa și întreaga lume.

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE"

Fabricarea Tratatului de la Roma

Între 1-3 iunie 1955 întâlnirea pregătitoare decisivă pentru "Comunitatea Economică Europeană" a avut loc la Messina, Sicilia, cu participanți din Italia, Franța, Germania și țările Benelux.

With three decades of legal experience in 'Comparative International Law and Economics' and as a devoted servant of the Cartel, Hallstein was the mastermind behind this preparatory meeting for the 'Treaties of Rome'.

Gaetano Martino
Italia

Antoine Pinay
Franța

Joseph Bech
Luxemburg

Johan Willem Beyen
Olanda

Paul-Henri Spaak
Belgia

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE"

Crearea 'EURATOM'

Cel mai important motiv militar pentru care încercarea Cartelului din cel de-al doilea război mondial de a cucerii Europa a eșuat, a fost pierderea de către Coaliția Nazi/Cartel a cursei pentru bomba nucleară, deși ei au coordonat dezvoltarea pieselor sale componente, adică fisiunea nucleară (**sus, stânga** Hahn) și tehnologia rachetelor (**sus, dreapta** v. Braun cu ofițeri naziști), dezvoltând rachetele cu rază medie de acțiune (la dreapta rachetele V1 găsite în Germania de armata americană).

Odată cu fondarea "Comisiei Europene pentru Energie Atomică" (EURATOM) ca parte a "Tratatului de la Roma", Cartelul a "corectat" acest deficit. Hallstein și mâna sa dreaptă Ophuels au orchestrat această lovitură printr-o așa zisă "Conferință Interguvernamentală" (la dreapta: sesiunea din 28 ianuarie 1957 cu Hallstein în centru)..

Cu EURATOM și semnarea "Tratatului de la Roma", complicii corporatiști ai fostei coaliții Nazi/Cartel au câștigat acces direct la tehnologia nucleară prin biroul lor politic, "Comisia UE" la Bruxelles. În 1957 Cartelul era gata să-și lanseze următoarea încercare de cucerire a lumii.

Arhitecții Auschwitz susțin "Bruxelles UE" Criminal de război președinte la BAYER

1956 a fost anul când a fost lansată "Conferința Interguvernamentală" care pregătea "Tratatul de la Roma". În același an, Fritz Ter Meer, fostul director BAYER/IG Farben care a fost condamnat la Nürnberg la 9 ani închisoare pentru înrobirea cetățenilor europeni și jefuirea companiilor europene, a fost numit președinte al BAYER – din nou.

Motivul susținerii masive a "Bruxelles UE" de către BAYER și alte companii IG Farben au fost evidente: ca cel mai mare grup deținător de patente în domeniul produselor chimice și medicamentelor, ei aveau să controleze în mod esențial Europa prin intermediul acestui nou birou politic, "Bruxelles UE".

La 17 ani după "discursul de cucerire" al lui Hallstein în numele Cartelului – și la 8 ani după ce șeful său din Cartel Ter Meer fusese trimis la închisoare pentru crimele sale de război – echipa Hallstein/Ter Meer s-a reunit din nou în spatele următoarei încercări a Cartelului de a cuceri Europa.

“De aceea este în mod evident inacceptabil ca Sistemul Politico-administrativ [dictatorial Nazi/Cartel] – care reprezintă circulația sanguină a acestui Organism³⁶ – să fie strangulat [!] de diversitatea de sisteme politico-administrative [democratice] din diferitele părți ale sale

În 1957, odată cu „Tratatul de la Roma”, Hallstein a pus bazele terminării “efectului de strangulare” al sistemelor democratice de drept europene care au împiedicat planurile Cartelului de cucerire a Europei și lumii. Prin proiectarea unui sistem dictatorial legal – fără nici o separare reală a puterilor constituționale – Hallstein s-a asigurat că “circulația sanguină administrativă” a guvernării Cartelului asupra Europei nu va mai fi blocată de voința democratică a popoarelor.

În 2009, odată cu „Actul de Activare de la Lisabona”, 27 de politicieni europeni au înlăturat blocajele care obstrucționau “circulația sanguină” a Cartelului din calea acaparării dictatoriale a Europei.

“Un Popor¹¹ nu este format numai din condiții fizice comune, adică factori externi și moșteniți. Nu este format nici numai din soarta comună a istoriei. Un popor este format în primul rând din valori și convingeri comune.

“Astfel Conducerea [Nazi/Cartel] a unui Stat Popular [Arian]³⁷ în special Național Socialismul, nu poate face nimic fără uneltele legii în vederea securizării teritoriului său comun.

³⁶ I.e. Europa sub control nazist.

³⁷ „Völkischer Staat” i.e. termenul rasial al lui Hallstein pentru superioritatea statului Arian.

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE Semnând "Tratatul de la Roma" în 1957

La 25 martie 1957 Hallstein a desăvârșit primul stadiu al angajamentului Cartelului: fostul cruciat al cuceririi militare a Europei de către Coaliția Nazi/Cartel a fost unul din cei 12 semnatari ai "Tratatului de la Roma" care a creat "Comunitatea Economică Europeană" și EURATOM.

creeze baza politică – și în final militară – pentru controlul său asupra lumii în secolul 21.

Prin semnarea acestor tratate, Hallstein (împreună cu cancelarul german Adenauer, imaginea din stânga) au creat rampa de lansare pentru următoarea încercare a Cartelului, de cucerire a Europei prin presiune politică, mituire economică și prin EURATOM. **Încă din concepție, planul Cartelului a fost să**

“Legea este cel mai proeminent mijloc de educație”³⁸ la dispoziția unei comunități, deoarece sunt câteva lucruri a căror natură autoritativă este la fel de înrădăcinată în inima umană cum este și credința în Lege și Adevăr [!]”³⁹.

“Deoarece acum am răspuns la întrebarea “dacă” este necesar un sistem politico-administrativ uniform, acum putem să trecem la întrebarea “cum” trebuie să arate un astfel de sistem, ceea ce este și mai dificil.

““Atașarea²³ [anexarea Austriei] este inițial un proces al Legii Statului [Nazi/Cartel]. Acest proces integrează teritoriul și poporul noului stat alipit [anexat] creând o Nouă Naționalitate [!] pentru oameni

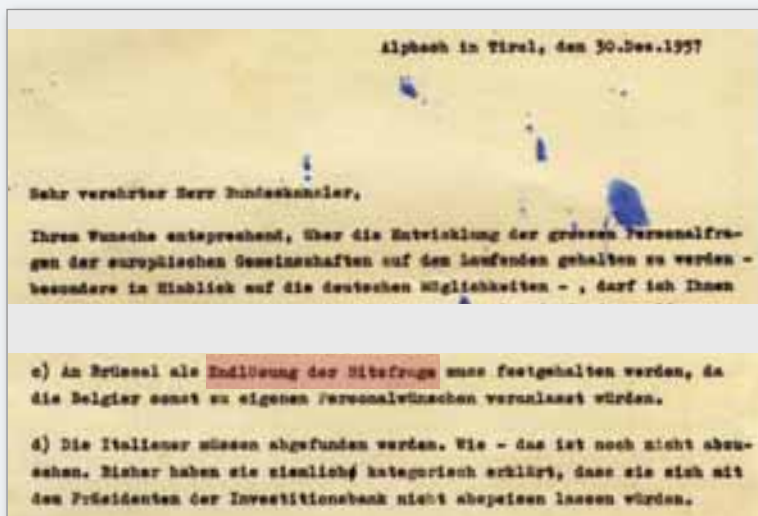
În 1957, odată cu “Tratatul de la Roma” Hallstein a pus bazele următoarei încercări a Cartelului de a cucerii Europa. În discursul său din 1939 Hallstein a descris mecanismele de anexare dictatorială a Austriei în numele Coaliției Nazi/Cartel. Cu “Tratatul de la Roma” anexarea Austriei în 1938 nu mai era un exemplu din istorie. Cu aceste “Tratate”, acapararea completă de societăți întregi nu avea să fie excepția, ci regula pentru toate națiunile Europei. Popoarele Europei aveau să fie obligate să accepte o “Nouă Naționalitate” – aceea de subiecți servili ai “Europei guvernate de Cartel”.

În 2009, odată cu “Actul de Activare de la Lisabona”, 27 de politicieni europeni au impus “Noua Naționalitate” popoarelor lor de sute de milioane – fără măcar să organizeze un referendum pentru a le cere aprobarea.

³⁸ „*Erziehungsmittel*” i.e. termenul de “educație” în germană cuprinde de asemenea noțiunea de “disciplină”. Astfel, termenul lui Hallstein aici este ales intenționat pentru a camufla funcția disciplinară a legii în statul totalitar nazist.

³⁹ „*Clauze an Recht und Wahrheit*” i.e. încă o dată terminologia propagandistă a lui Hallstein camuflează în mod înșelător oroarea realității: legea și adevărul sunt primele valori sacrificate regimului nazist totalitar.

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE" Alegerea Bruxelles ca sediu al biroului politic al Cartelului

După întocmirea "Tratatului de la Roma", următoarea sarcină dată de către Cartel lui Hallstein a fost să implementeze acest tratat din poziția de "șef" al noului "Birou Central al Cartelului".

La 30 decembrie 1957 – din stațiunea de vacanță Alpbach din Alpii Tirolieni – Hallstein a scris un dosar de trei pagini adresat cancelarului german Adenauer.

Această scrisoare – care ar trebui să fie cunoscută sub numele de "Soluția finală a Bruxelles" – descrie în detaliu planurile Cartelului de "tranzacționare a cailor" pentru a asigura cel mai înalt birou din "Noua Europă" pentru Hallstein însuși: rolul de prim președinte al "Comisiei EU" ca "șef" al biroului politic al Cartelului.

Iată câteva idei din "Scrisoarea soluției finale a Bruxelles":

- Trebuie să insistăm pentru "Bruxelles" ca "soluție finală a problemei locației" [observați analogia lui Hallstein cu propaganda nazistă a "soluției finale a problemei evreiești"].
- Italienii trebuie să fie compensați [pentru că sediul nu e la Roma] Rămâne de văzut cum.
- Gândul de a avea sediul la Paris a apărut, dar s-a renunțat la el după intervenția noastră [a lui Hallstein] fermă.
- Sarcinile la îndemână [ca și conducător al Comisiei UE] sunt croite întocmai pentru un german [!].
- După 7 ani de așteptare [un cap german] termenul este depășit.

“Mai mult, acest proces subjugă poporul și teritoriile [statului cucerit/anexat] suveranității Statului Mamă [Nazi/Cartel] cu puterile sale legislative și executive constituționale, definite ⁴⁰.”

În 2009, cu “Actul de Activare de la Lisabona” “poporul și teritoriile” a 27 de națiuni europene au fost subjugate “suveranității Statului Mamă” – Bruxelles UE – cu “puterile sale constituționale executive și legislative” definite de Hallstein în 1957 în “Tratatul de la Roma” și trâmbițate public de camarila avocățească a Nazi/Cartel, odată cu acest discurs din 1939.

“În alte zone administrative, Alipirea²³ lasă neatinsă ordinea de drept existentă. În toate Teritoriile [Europene] Unificate⁴¹ vechiul sistem juridic-administrativ continuă – desigur cu excepția cazurilor în care contrazice Constituția Statului [European] Unificat ⁴²”

În “discursul de cucerire” din 1939 Hallstein folosește același limbaj înșelător prin care majoritatea națiunilor europene au fost mituite și constrânse de acționarii politici ai Cartelului la Bruxelles – și marionetele lor din interiorul țărilor europene – să adere la “Bruxelles UE”.

Cu falsa promisiune că “Bruxelles UE” va fi doar o simplă asociere de state europene pentru a promova creșterea economică, democrația și pacea, “caracatița Bruxelles UE a înghițit națiune după națiune din toată Europa.

Milioane de oameni din toată Europa își vor vedea acum confirmate suspiciunile crescânde în legătură cu Bruxelles UE. Faptele documentate în această carte îi vor ajuta să se elibereze de “caracatița Bruxelles” pentru a apăra și păstra pacea și democrația pentru generațiile viitoare.

⁴⁰ „Gesetzgebende wie vollziehende Gewalt (die) sich aus dessen Verfassung ergibt“ i.e. Hallstein creează iluzia statului nazist ca o constituție democratică cu puteri legislative și executive separate. Și aici era adevărat exact opusul: “Actul de Activare” nazist din 1933 și următorii 6 ani de construire sistematică ai unui sistem politic totalitar a abolit în mod deliberat orice separare între puterile legislative și executive. Hallstein a fost unul dintre arhitecții acestui sistem politic totalitar. Aceasta subliniază natura sa nemiloasă ca propagandist nazist care în acest [speech se referă la puterile executive

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE" Șef numit al primei "Comisii UE"

La numai 8 zile după autopromovarea sa convingătoare, "comerțul de cai" al lui Hallstein a dat roade: la 7 ianuarie 1958 el a fost numit șef al primei "Comisii UE" în cercul închis a șase ministere de externe.

În acea zi Hallstein a îndeplinit cu succes cea de-a doua sarcină a Cartelului: să coordoneze următoarea sa încercare de cucerire a Europei din poziția de șef al nou formatului birou politic.

și legislative separate și chiar la drepturile constituționale în "patria mamă" nazistă – știind foarte bine că acestea nu există].

⁴¹ „*Vereinigte Gebiete*” i.e. cu această remarcabilă terminologie Hallstein descrie o lume sub control nazist ca "un singur teritoriu unit" – unificat de tancurile și legile naziste.

⁴² „*Soweit sie der Verfassung des Gesamtstaates zuwiderlaufen*” i.e. un alt exemplu al naturii înșelătoare a discursului lui Hallstein. Această formulare denotă că sistemul

*„Astfel, pentru **Marele Reich German**²⁵ un Sistem Juridic Comun nu este un fapt care rezultă în mod automat din crearea acestui (viitor) Reich⁴³ ci este o sarcină.*

„Un observator naiv al acestei situații ar putea gândi că nu e nimic mai ușor de înfăptuit decât această sarcină. O astfel de persoană ar putea gândi că e nevoie doar de Instrucțiuni [Vorschrift] și anume toate legile Vechiului Reich [Germania nazistă] vor fi imediat aplicabile Austriei [Ostmark] și Sudetenland⁴⁴. Dar sarcina de îndeplinit nu este chiar atât de simplă.

“Este imposibil să impui dintr-odată asupra unui asemenea teritoriu întreaga sumă a legilor noastre [Nazi/Cartel] scrise. O astfel de strategie ar eșua din cauza simplelor limitări ale capacității mentale⁴⁵ a oamenilor care trebuie să aplice aceste legi.

Ceea ce Hallstein aduce aici, este elementul de înșelăciune strategică în urmărirea scopurilor Cartelului de cucerire a Europei și lumii. Motivul principal pentru grija sa nu sunt “limitările capacității mentale” [notați limbajul arogant al lui Hallstein] ai profesioniștilor legiuitori din țările anexate. Adevăratul pericol pentru succesul strategiei Cartelului stă în “Personalitatea Popoarelor” din țările subjugate – adică opoziția lor de a capitula guvernării dictatoriale a Cartelului.

Faptul că acționarii “Bruxelles UE” din secolul 21 au trebuit să refuze dreptul la vot pentru 99% din popoarele Europei asupra așa numitului “Tratat de la Lisabona” vorbește de la sine. Aceasta arată că teama lui Hallstein cu privire la inteligența și “personalitatea democratică a popoarelor” este relevantă chiar și astăzi.

politico-administrativ al teritoriilor ocupate se menține cu excepția cazurilor când contrazice sistemul politico-administrativ al Germaniei naziste. Hallstein știa că nu va rămâne nimic din constituțiile democratice oriunde în lume odată ce naziștii le vor fi subjugat sub guvernarea totalitară. În această frază Hallstein mai folosește un termen care revelează planurile naziștilor pentru o Europă cucerită și planul pentru o nouă ordine mondială: „Gesamtstaat” i.e. terminologia pentru „Statul Unificat European” – Bruxelles UE de astăzi – și mai târziu Noua Ordine Mondială sub controlul aceluiași interese.

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE" Bruxelles "Atomium" – Pretenție la control global

Potrivit cu apariția acestei noi construcții politice – "Bruxelles UE" – "Târgul Mondial" din 1958 a avut loc în acest oraș.

Simbolul acestui "Târg Mondial" – și reperul Bruxelles de atunci – a fost clădirea Atomium. Construcția acestei gigantice "mării" a unui atom avea intenția de a simboliza mândria omenirii de a fi "îmblânzit" energia nucleară în scopuri pacifiste – și ca o pretenție la putere mondială.

"Actul de Activare de la Lisabona" solicită construirea unei Armate Europene – inclusiv arme nucleare – sub controlul biroului politic al Cartelului, Comisia UE. Cu acest act din 2009, simbolul Atomium a obținut în mod evident o nouă semnificație: pretenția de control global din partea Bruxelles UE. Cu planul său actual de a construi noi clădiri ale "Comisiei UE" în vederea Atomium, Cartelul nu lasă nici o îndoială asupra intențiilor sale.

⁴³ „Schaffung dieses Reiches“ i.e. înființarea unui Reich nazist în toată Europa.

⁴⁴ Hallstein omite cu grijă aici să includă toate țările care mai sunt de cucerit.

⁴⁵ „Grenzen der Geisteskraft“ i.e. formularea ambiguă a lui Hallstein că avocații din țările ocupate au capacități mentale limitate – prin comparație cu avocații "arieni" ca Hallstein; această secvență din textul lui Hallstein revelează sprijinul pe care îl acordă ideologiei fanatice naziste a "Übermenschen" (arieni) și "Untermenschen" din țările ocupate.

“O astfel de încercare ar eșua de asemenea datorită complexității structurii [„*Verwickeltheit des Gefuges*”] unei Ordini Sociale Moderne⁴⁶. Nimeni nu poate pur și simplu să schimbe un sistem juridic-administrativ ca pe o rochie care nu mai este la modă, deoarece orice schimbare fundamentală atinge de asemenea – ca să spunem așa – Personalitatea [*Personlichkeit*] unui Popor.

“Acum ajung la întrebările concrete asupra Ajustării Legii [Nazi/Cartel]⁴⁷. Trebuie să distingem între anumite norme, a căror introducere nu poate fi întârziată: ele reprezintă un Program de Urgență [*Sofortprogramm*] în cadrul procesului juridic-administrativ de unificare⁴⁸.

În 1957, în “Tratatul de la Roma” Hallstein a păstrat cu evlavie acest “Program de Urgență în cadrul Procesului Juridic-administrativ de Unificare” ca bază a “Bruxelles UE” – cel mai notabil prin crearea așa numitei Comisii UE ca organ executiv al Bruxelles UE.

“Comisia UE” această construcție unică, fără precedent în istoria constituțiilor democratice – a fost copiată din planurile Coaliției Nazi/Cartel care planificau să guverneze Europa postbelică sub un “birou central al cartelului”, dictatorial.

În 2009, 27 de politicieni europeni – fără să ceară aprobarea popoarelor lor – au semnat “Actul de Activare de la Lisabona” și au aprobat Programul de Urgență în cadrul Procesului de Unificare Legislativă inclusiv un “birou central al Cartelului” neeligibil care – întocmai ca în regimurile feudale din timpurile medievale – deține monopolul de a emite legi pentru Europa în afara oricărui control democratic.

⁴⁶ „*Moderne soziale Ordnung*” i.e. Hallstein nu ezită să descrie regimul nazist totalitar ca o “ordine socială modernă”.

⁴⁷ „*Rechtsangleichung*” i.e. “nou vorba” nazistă pentru aruncarea la gunoi a sistemului juridic existent și impunerea legilor totalitare naziste.

⁴⁸ „*Rechtsvereinheitlichung*” i.e. un alt termen nazist pentru a patina în jurul impunerii legilor totalitare naziste.

“Pe de altă parte mai sunt acele (legi) care trebuie întocmite primele, deoarece în sistemul juridic nu există invenții ci numai descoperiri. Aceste legi trebuie întocmite cu participarea Apărătorilor Legii [Nazi/Cartel] în Teritoriile Estice⁴⁹ ceea ce poate aduce unele [!] contribuții la purificarea [lautern] sistemului nostru juridic-administrativ și către transformarea lui într-o adevărată lege [Nazi/Cartel] a poporului german.

“Programul Juridic-administrativ de urgență”, scopurile imediate, sunt de fapt introducerea legilor deja utilizate în Vechiul Reich⁵⁰.

“Procesul legislativ de a introduce aceste Legi [Nazi/Cartel] este Directiva⁵¹. Competența de a emite aceste Directive este a Oficialilor Reichului [Nazi / Cartel European] [Reichsminister] împreună cu Ministerul [nazist] de interne.

Hallstein a incorporat toate aceste elemente în “Tratatul de la Roma” ca principii fondatoare ale guvernării Bruxelles UE asupra Europei de astăzi.

- **Oficialii Reichului [Cartel european]** din discursul de cucerire al lui Hallstein au devenit “comisionarii UE” care guvernează Europa în numele Cartelului și mai presus de orice control democratic.
- **“Directivele” din planurile Nazi/Cartel au devenit “directivele UE” de astăzi.** Aceste “Directive UE” împreună cu așa numitele “Reglementări UE” au devenit ordinele dictatoriale prin care biroul politic al Cartelului, “Comisia UE”, decid legile pentru 500 de milioane de oameni din populația Europei – în mod esențial în afara oricărui proces democratic.

⁴⁹ „*Ostmarken*” i.e. Hallstein folosește aici pluralul cuvântului “Ostmark” implicând faptul că după anexarea Austriei el întrevede noi teritorii din est cucerite. Cu atacul asupra Poloniei și Europei de Est cu ceva mai mult de jumătate de an mai târziu, suveranitatea lui Hallstein de aici a devenit o realitate însângărată.

⁵⁰ „*Altreich*” i.e. Germania nazistă.

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE Tradiția simbolurilor

Ca recompensă pentru îndeplinirea sarcinilor Cartelului pe durata primului său termen de 5 ani ca șef al biroului politic, acționarii Cartelului au comisionat "noului rege al Europei" un "castel" potrivit și o "suită regală" de mai multe mii de biroucați servili.

Construirea clădirii Berlaymont – care a rămas chiar și astăzi car-

tierul general al Comisiei UE – a început în 1963 și a marcat începutul celui de-al doilea termen de 5 ani al lui Hallstein, ca șef al său. Când se uita la planurile viitorului său castel, Hallstein trebuie să fi debordat de bucurie: forma sediului "Comisiei UE" seamăna izbitor cu emblema de pe insigna pe care a purtat-o cu mândrie timp de mulți ani, cu numai două decenii înainte.

⁵¹ „*Verordnung*“ i.e. execuția dictatorială a legilor naziste în țările ocupate. Este o bizară ironie a istoriei că la mai puțin de două decenii de când propagandistul nazist Hallstein prezenta aceste mecanisme nedemocratice ca pe o unealtă de control a Europei de către coaliția Nazi/IG Farben, el urma – ca președinte al Comisiei UE – să introducă aceleași "directive" și "reglementări" ca unelte prin care succesorii IG Farben vor putea guverna Europa sub Bruxelles UE. "Tratatul de la Lisabona" care a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009 au făcut ca viziunile cheie ale lui Hallstein să devină realitate.

“Printre subiectele acestei Alinieri Rapide [a legii Nazi/Cartel] putem diferenția între două grupuri: primul grup cuprinde directivele privind Legea constituțională, care constituie Statul Național Socialist și definește forma și realitatea acestuia.

“Aceste directive au fost deja introduse în Austria cu câteva zile după Legea Unificării [Nazi/Cartel]⁵².

“Printre acestea sunt:

- **Legile Constituționale Statale împotriva formării de noi partide politice [într-o Europă sub controlul Nazi/Cartel]⁵³,**
 - **Legile Constituționale Statale de securizare a Unității dintre Stat [european Nazi/Cartel] și Partid [Nazi/Cartel]⁵⁴,**
 - **Legile Constituționale Statale pentru noua construcție a Reichului [european Nazi/Cartel]⁵⁵**
 - **Legile Constituționale Statale despre guvernatorii Reich-ului [european Nazi/Cartel]⁵⁶,**
- Anumite complexe legislative conectate cu aceste Legi Constituționale inclusiv Legea Cetățenilor Reichului (Reichsbürgergesetz), Legea Drapelului Reichului [Reichsflaggengesetz], directive despre Marcajele Naționale [Hoheitszeichen], Sigiliul Național [Reichssiegel] și Simbolurile Naționale [i.e. zvästica nazistă].

⁵² „Vereinigungsgesetz” i.e. legea impusă de naziști care trebuie să dea anexării Austriei o bază pseudo-legală.

⁵³ „Staatsgrundgesetze gegen die Neubildung von Parteien” i.e. ca unul dintre primele acte după acaparea puterii în Germania, naziștii au interzis formarea de noi partide politice; această lege a fost considerată de Hallstein atât de importantă încât a trebuit să fie introdusă cât mai curând posibil în orice țară ocupată de naziști – iar acesta este același om care mai târziu a dat formă “Bruxelles UE”.

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE Tradiția Promovării Dictaturii Cartelului

Din 1933 până
în 1945 în numele
Coaliției Nazi/Cartel.

Din 1958 până în 1967
ca primul președinte
al "Comisiei UE"
numit de Cartel.

În 1939 Hallstein a susținut în mod public construirea dictaturii Nazi/Cartel asupra Europei – inclusiv interzicerea altor partide politice, precum și alte caracteristici ale unui regim totalitar.

Cu mai puțin de două decenii mai târziu, acest cruciat pentru o dictatură corporatistă europeană a devenit arhitectul șef al Bruxelles UE.

În 1957 același om a fost numit de Cartel ca primul președinte al noului său birou politic "Comisia UE".

Pentru a înșela publicul, acționarii militari ai Cartelului au fost schimbați după 1945 dar Cartelul Petrolului și Medicamentelor și-a pus tehnocrații cheie politici și administrativi în poziții de vârf pentru următoarea încercare de cucerire a Europei.

⁵⁴ lege critică pentru stabilirea dictaturii naziste în orice țară.

⁵⁵ „Neufaufbau“ i.e. transformarea unei democrații în dictatură.

⁵⁶ „Reichstatthaltergesetz“ paragraful 1 din această lege spune: „Guvernatorul Reich-ului este reprezentantul guvernului Reich-ului în teritoriul său. Sarcina sa este să asigure faptul că ordinele politice emise de Führer și cancelarul Reich-ului (Hitler) sunt urmate. (Er hat die Aufgabem fur die Beobachtung der vom Führer und Reichskanzler aufgestellten Richtlinien der Politik zu sorgen“).

În 1957 Hallstein a proiectat aceste „Legii Constituționale Statale pentru Noua Construcție a Reich-ului [European Cartel]”.

Cu peste 5 decenii mai târziu, 27 de lideri politici ai Europei – fără a prezenta originea istorică diabolică a Bruxelles UE popoarelor lor – au semnat „Actul de Activare de la Lisabona” și astfel Legea Constituțională Statală pentru Noua Construcție a Reich-ului [European Cartel].

„Cel de-al doilea grup de legi imediate care se extind zilnic cuprinde Directivele privind construirea Organizațiilor de Stat [NaziCartel], Drepturi Materiale sau Proceduri în legătură cu care Legiuitorul Național Socialist⁵⁷ și-a dat deja verdictul [observați supremația de limbaj!] fie prin menținerea condițiilor juridic-administrative existente [Nazi/Cartel] fie prin crearea unora noi.

„Aceste Directive sunt „causa ludicata” [acte trecute] adică au intrat din stadiul de politică a legilor [Rechtspolitik] în stadiul de ordine [Nazi/Cartel] existentă [geltenden Ordnung].

„Aceste legi nu necesită deliberare ulterioară [!]

„Cele mai importante Acte [Nazi/Cartel] din această categorie care au fost imediat introduse [în Austria anexată și alte țări ocupate] au fost:

⁵⁷ „Nationalsozialistische Gesetzgeber” i.e. guvernul Hitler.

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE Arhitectul Dictaturii Cartelului din secolul 21

Dictatură
1939
„Discurs
de cucerire”

Dictatură
1957
„Tratatul
de la Roma”

La citirea paragrafelor adiacente apare următoarea întrebare evidentă:

- **Cum au putut liderii politici** a 27 de națiuni europene să semneze „Actul de Activare de la Lisabona” și să aprobe o platformă politică al cărei arhitect cheie a fost – conform înregistrărilor publice – un avocat pe față al dictaturii politice și corporatiste?
- **Cum pot milioane de oameni inteligenți** de pe întregul continent european – un continent care pretinde că a fost leagănul democrației – să renunțe la controlul asupra destinului continentului lor, în favoarea câtorva politicieni care nu au fost capabili sau nu au dorit să apere cuceririle de secole în domeniul democrației pentru care atât de mulți oameni și-au sacrificat viața?

Hallstein – creierul conducător al „Bruxelles UE” Arhitect al Dictaturii Cartelului din Secolul 21

Dictatură
corporatistă
1939

Dictatură
corporatistă
1957

Suporterii politici ai „Actului de Activare de la Lisabona” pentru Dictatura Corporatistă a „Bruxelles UE”

În 1957, arianului rasist Walter Hallstein, un cruciat de nădejde pentru subjugarea militară a Europei sub guvernarea dictatorială a Coaliției Nazi/Cartel, i s-a permis să devină arhitectul cheie și primul „președinte” al Europei. Popoarele Europei – de atunci – au fost împiedicate să înțeleagă cine era de fapt acest arhitect cheie al „Bruxelles UE”.

După publicarea acestei cărți, nici un politician care a semnat „Actul de Activare de la Lisabona”, nici un partid politic care are un loc în așa numitul „Parlament European” – o frunză de smochin pentru dictatura corporatistă a „Bruxelles UE” – nimeni de pe tot cuprinsul Europei nu va mai putea spune „noi nu am știut”.

Nu poate exista decât o singură concluzie: politicienii europeni și partidele politice care continuă să susțină construcția dictatorială a „Bruxelles UE” – în ciuda dovezilor istorice devastatoare – trebuie să fie destituiți prin vot de către milioanele de oameni care apoi să-i înlocuiască cu reprezentanți decizi să apere democrația.

- *Din Legile Administrative [Verwaltungsrecht]: Legea Comună Administrativă a Reich-ului [Reichsgemeindeordnung], Legea Reuniunii ⁶⁰, parte a Legii Serviciului Civil ⁶¹ și parte a Legii Relative la Reglementările de Salarizare în Serviciul Public [Besoldungsrecht];*
- **Taxe importante;**
- *Din Legile care reglementează Organizațiile Profesionale [ständisches Recht]: Legea care reglementează Camera de Cultură [Kulturkammergesetzgebung], Legea Veterinară [Tierarztte-Ordnung]*
- *Din Legea Fermierilor [Bauernrecht]: Legea Moștenirii Proprietăților de Fermă [Erbhpfgesetz], Legea Furnizării Hranei [Nahrstandsgesetz], Reglementările pentru Comercializarea Produselor Agricole [landwirtschaftliche Marktordnung];*
- *Din Legea Socială [Sozialrecht]: Reglementările de Asigurare [Nazi/Cartel] [Reichsversicherungs Ordnung] și Reglementările de Bunăstare Socială [fürsorgerechtliche Vorschriften];*
- *Din Legea Angajărilor [Arbeitsrecht] pas cu pas Legea care Reglementează Serviciul Național de Muncă [Gesetz zur Ordnung der nationalen Arbeit];*

⁶⁰ „*Sammlungsgesetz*”, o lege nazistă din 1934, atât de devreme chiar din 1934 această lege elimina esențialmente dreptul de a organiza o reuniune publică independentă, fiind necesar să se ceară aprobarea oficială a autorităților naziste pentru organizarea de astfel de reuniuni.

⁶¹ „*Beamtengesetz*” una din primele legi naziste din 7 aprilie 1933 – doar cu două săptămâni după infamul “Act de Activare” (Ermächtigungsgesetz) nazist – care excludea din serviciile publice toate persoanele de origine evreiască, toate persoanele care s-au opus regimului nazist și toate persoanele “care nu sunt oricând și neprecupețit gata să apere statul național” (“Personen, die nicht jederzeit ruckhaltlos für den nationalen Staat eintreten”).

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE" Arhitectul Dictaturii Cartelului din secolul 21

**Eco-
nomie**

Social

**Legi-
slativ**

Poliție

**Alte
zone**

Control total al societăților din toate națiunile europene

Deja, înainte de validarea "Actului de Activare de la Lisabona", "Bruxelles UE" a hotărât cu privire la aproximativ 80% din toate reglementările în țările membre ale "Bruxelles UE". Monopolul pentru inițierea acestor legi se află la biroul politic al Cartelului, "Comisia UE" – nu la "Parlamentul UE".

Acesta este rezultatul așa numitului "Tratat de la Roma" întocmit acum jumătate de secol de echipa lui Hallstein în numele Cartelului. După "Actul de Activare de la Lisabona" acest procent va ajunge aproape de 100% - adică control total din partea Cartelului asupra națiunilor, societăților și popoarelor europene.

Cele mai multe din aceste legi citate de Hallstein în "discursul de cucerire" din 1939 (pagina alăturată) vor fi implementate în întreaga Europă de către "Bruxelles UE". "Discursul de cucerire" al lui Hallstein din 1939 nu este doar un document istoric unic, ci este și extrem de oportun: oferă cititorului acestei cărți - de fapt fiecărei persoane din Europa de astăzi - o privire precisă în viitorul continentului sub guvernarea "Bruxelles UE".

- „din Legile Economiei, “Ordinul de a pune în aplicare planul de patru ani”⁶².

Planul de patru ani al Coaliției Nazi/Cartel era “Planul central economic” al dictaturii Nazi/Cartel pentru cucerirea Europei.

- „mai mult, Regulile asupra Sectorului Productiv al Economiei [gewerblichen Wirtschaft],

“Regulile din sectorul de producție al economiei” erau parte din guvernarea economică centralizată totalitară a dictaturii Nazi/Cartel cu scopul de a asigura Cartelului controlul economic asupra Europei.

Despre Legile Cartelului [Kartellrecht] despre Publicitatea Corporatistă [Wirtschafts Werbung] despre Formarea Prețurilor [Preisbildung] în special despre reglementările guvernamentale de fixare a prețurilor.

- din Legea Civilă [Zivilprozessrecht] legea împiedicării abuzului de putere executivă [Verhütung missbrauchlicher Ausnutzung von Vollstreckungsmöglichkeiten];
- din Legea Criminalistă în special Legile asupra Trădării și Înaltei Trădări [hoch und Landesverrat];

⁶² „*Verordnung zur Durchführung des Vierjahresplans*” i.e. biroul „Planului de patru ani” era agenția centrală de coordonare a activităților criminale între Cartelul Petrolului și Medicamentelor IG Farben și guvernul nazist în pregătirea celui de-al doilea război mondial. Cele două figuri cheie au fost Dr. Carl Krauch, CEO al cartelului IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST și alte corporații de produse chimice) și Hermann Goering. Așa cum a documentat mai târziu Tribunalul pentru Crime de Război de la Nürnberg, acest „birou al planului de patru ani” a îndeplinit mai multe funcții cheie, printre care:

Biroul „Planului de patru ani” al Nazi/IG Farben: planul Cartelului pentru „Comisia UE”

Sediul Cartelului IG Farben
din Frankfurt (Germania)

„Biroul de planificare economică”
al IG Farben NW7 din Berlin

Carl Krauch,
condamnat
la 6 ani închi-
soare pentru
sclavie, tor-
tură, omor și
alte crime de
război

H. Goering,
s-a sinucis evi-
tând execu-
tarea sentinței
de condam-
nare la
moarte dată
de Tribunalul
din Nürnberg

„Biroul planului de patru ani” al Cartelului Nazi/IG Farben – cunoscut și ca „biroul lui Krauch” (Tribunalul de la Nürnberg) –

- a pregătit națiștii din punct de vedere tehnic și logistic pentru al doilea război mondial
- a coordonat jefuirea Europei cucerite
- a fost condus de directorul „plenipotențiar” al IG Farben Karl Krauch care a comandat mii de tehnocrați
- a fost " Guvernul Economic " al Europei cucerite.
- a devenit planul și modelul Cartelului și al lui Hallstein pentru „Comisia Europeană”

- a) a pregătit tehnic și logistic Germania nazistă pentru război;
- b) a coordonat imensa producție și furnizare de explozivi și alte materiale de război esențiale către Wehrmacht;
- c) a coordonat inteligența adunată de BAYER, BASF și alte subsidiare IG Farben din zeci de țări și a folosit-o pentru planificarea strategică de război;

„Guvernul Economic” al Cartelului 1936 - 1945: „Biroul planului de patru ani”

„Biroul planului de patru ani” – „Guvernul economic” al Cartelului pentru cucerirea Europei – a publicat o revistă lunară intitulată „Planul de patru ani – Jurnal al politicii economice național socialiste” [Der Vierjahresplan Zeitschrift fuer Nationalsozialistische Wirtschaftspolitik].

Primul „plan de patru ani” a fost lansat în 1936 și a avut scopul de a pregăti Germania pentru cel de-al doilea război mondial – sub îndrumarea tehnologică și economică a Cartelului IG Farben.

Multe din aceste numere ale „planului de patru ani” au fost păstrate. Sus: pagina de titlu a numărului din Ianuarie 1937 cu Hitler și Goering pe copertă. La stânga: o pagină de titlu din timpul războiului, care reflectă cucerirea economică, ca și adevăratul scop al celui de-al doilea război mondial.

„Secțiunea de publicitate” extensivă a acestei publicații a Guvernului economic Nazi/Cartel se citește ca un „Cine este cine” al Germaniei corporatiste. Aceste reviste vor spune – mult mai clar decât multe cărți de istorie – în numele cui a fost lansat cel de-al doilea război mondial.

„Guvernul Economic al Cartelului” Astăzi: Bruxelles UE

Mail

Wednesday, Mar 31 2010

Britain faces losing power over its own Budget under new plans for an 'economic Government of the EU'

By JASON GROVES

Britain could be forced to have its Budget signed off by European leaders under plans to impose an 'economic government of the EU', it emerged yesterday.

German Chancellor Angela Merkel is pressing for 'oversight' of national economies to be included in controversial arrangements that were agreed by EU leaders yesterday.

La 65 de ani după publicarea ultimului număr al revistei Guvernului Economic al Coaliției Nazi/Cartel, „Planul de patru ani”, Cartelul pregătește „reînvierea” aceleiași construcții totalitare: prin acționarii politici de astăzi ai Cartelului, conducătorii principalelor națiuni exportatoare, aceste grupuri de interese propun un „Guvern Economic” dictatorial sub controlul „Bruxelles UE”. Umanitatea nu trebuie să aștepte o altă catastrofă și următorul „Tribunal de la Nürnberg” pentru a opri aceste planuri!”

- din Legea Privată [Privatrecht], noua Lege a Acționarului [Aktienrecht], Legea cu privire la Bonurile de Schimb și Cecuri [Wechsel und Scheckrecht], legile Traficului Feroviar [Eisenbahnverkehrsordnung] și altele ⁶³;

„Introducerea acestor legi de mare urgență nu poate fi desăvârșită simplu doar printr-o frază goală care dă ordin ca aceste legi să intre în vigoare în noile teritorii [ocupate de Nazi/Carl].

„A propos, aceste legi nu au fost introduse în Sudetenland [parte din Republica Cehă de astăzi] cu aceeași viteză (ca în Austria) din cauza timpului insuficient⁶⁴ dar și din cauza [în cazul Sudetenland] faptului că nu am putut acapara [!] un stat întreg cu un sistem legislativ definit.

Dacă „Actul de Activare de la Lisabona” se implementează, Cartelul nu doar va „acapara un stat întreg” ci va prelua controlul asupra tuturor țărilor Europei – inclusiv economiile, societățile și viețile cetățenilor acestora, timp de generații de acum încolo.

„Structura organizației administrative a Austriei și Sudetenland, care este în formare, va servi ca model pentru viitoarea administrație a întregului Reich⁶⁵. Aceasta a fost subliniat de ministrul de interne al Reich-ului Frick acum câteva zile, în timpul unui discurs la „Academia de Administrație” din Hamburg (Germania):

- *„La nivel inferior (al acestei structuri administrative în țările cucerite) vor fi entitățile orașelor și județelor [Stadt und Landkreise]; județele sunt un amestec de districte administrative ale Statului [staatliche Verwaltungsbezirke] și organisme autoadministrate [Selbstverwaltungs-Korperschaften], vor fi conduse de un șef administrativ [Landrat];*

d) să coordoneze jefuirea corporațiilor industriale cheie de către cartelul IG Farben în țările cucerite de Nazi Wehrmacht; aceasta a dus la condamnarea mai multor executivi IG Farben de către Tribunalul pentru Crime de Război de la Nürnberg, nu doar pentru sclavie și genocid, ci și pentru jaf.

Nimeni nu poate spune “Nu am știut!”

Întreaga sa viață, Hallstein a rămas un servitor notoriu al Cartelului. Așa cum un infractor obsedat este condus de la o scenă a crimei la alta, la fel a fost și Hallstein, mereu neobosit în desăvârșirea angajamentului său: de a livra Europa în mâinile Cartelului.

În timp ce Hallstein, în mod evident, nu putea revela deschis interesele corporatiste pe care le servea, a scris izbitor de candid despre intențiile sale când construia “Bruxelles UE”.

În cartea sa de 500 de pagini “Comunitatea Europeană” [Die Europäische Gemeinschaft] care până în 1979 ajunsese la a 5-a ediție, el chiar se laudă cu natura “originală” a piesei centrale a construcției, “Comisia UE” ca fiind “fără alt precedent direct în istorie”.

Propagarea Dictaturii Cartelului

Organele constituționale

- Comisia

“Orice acțiune începe cu Comisia [UE].

„Comisia [UE] este cel mai original element în organizarea Comunității [europene] fără nici un alt precedent direct în istorie.

“Its function is to represent the [European] Community to the inside and to the outside. ...

“Comisia [UE] este independentă de guvernele statelor membre. Instrucțiunile statelor membre nu trebuie date către nici luate de la Comisie [UE].

“Comisia deține monopolul de a iniția legislația. ...

Walter Hallstein
“Comunitatea Europeană”

A 5-a ediție
Econ Verlag, Düsseldorf, 1979

Este evident faptul că puțini lideri politici care au semnat “Actul de Activare de la Lisabona” au citit cu adevărat cartea lui Hallstein și încă și mai puțini au luat-o în serios. Încurajat de autosuficiența sa, Cartelul a mers înainte. Acum este urgent – pentru

politicienii democrați și pentru milioanele de oameni de asemenea – să se ridice pentru drepturile fundamentale de libertate și democrație. Dacă nu acționăm acum, s-ar putea să nu mai avem o altă șansă de a face asta, timp de generații.

La șapte decenii de când Hallstein și-a conturat viziunea despre Europa în acel discurs, aceasta este pe punctul de a deveni realitate.

Sarkozy, Merkel, Berlusconi și alți politicieni îndeplinesc în mod nemilos ordinele Cartelului Petrolului și Medicamentelor.

Nu este o coincidență faptul că aceiași politicieni au constrâns și alți lideri să semneze Actul de Activare de la Lisabona pentru acapararea Europei de către Cartel, așa numitul “Tratat de la Lisabona”.

Deoarece acești politicieni nu au avut curajul să reziste constrângerii impuse de acționarii Cartelului, popoarele Europei trebuie să ia o decizie: să accepte această dictatură corporatistă asupra Europei – sau să apere dreptul nostru fundamental la democrație pentru această generație de europeni și pentru cele ce vor veni.

Capitolul 3

Marele „Cartel Sferic” (‘Das Großraum-Kartell’) și cadrul său organizațional

Walter Hallstein nu a fost în nici un caz singurul arhitect al unei lumi postbelice sub controlul Coaliției Nazi/Cartel. Până în 1941, regimul nazist a menținut mai multe “instituții” oficiale cu un singur scop: să pregătească viitoarea formă politică și economică a lumii – care urma să fie stabilită după victoria Nazi/Cartel în cel de-al doilea război mondial.

Unul din aceste “institute de cercetare” a fost Institutul Central de Cercetare pentru Ordinea Economică Națională și Economia Sferei Mai Mari la Dresda, Germania. Conducătorul acestui plan oficial Nazi/Cartel a fost Arno Soelter.

În 1941, Soelter a rezumat planurile Nazi/Cartel pentru o Europă postbelică sub controlul lor în cartea sa “Marele Cartel Sferic – Un instrument al ordinii pieței industriale într-o nouă Europă. [Titlul german original era “Das Großraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa”].

**Cartea lui Soelter a devenit un plan pentru
'Bruxelles UE'.
Paralelele îți taie respirația.**

Marele Cartel Sferic nazist – planul pentru structura și funcțiile Bruxelles UE

INTRODUCERE

Cuvântul german Großraum, sau “großer Raum,” înseamnă literalmente spațiu mai mare sau o sferă mai mare.

Până în vara anului 1946, coaliția cartelului Petrolului și Medicamentelor I.G.Farben - Bayer, BASF, Hoechst (astăzi parte din Sanofi-Aventis) – și acționarii lor politici/militari, nașiștii, au ocupat Franța și au cucerit brutal mari părți din Europa.

În acest moment cartelul petrolului și medicamentelor I.G. Farben a început să-și dea la iveală planurile postbelice. După finanțarea ridicării nașiștilor și construirea mașinii lor de război (care a asigurat în proporție de aproape 100% explozibilele, benzina, cauciucul și majoritatea materialelor esențiale pentru război) cartelul petrolului și medicamentelor a căutat o returnare exorbitantă a investiției.

Aceste fapte sunt detaliate în înregistrările Congresului SUA din 1945 asupra I.G.Farben și a Tribunalului pentru Crime de Război de la Nuremberg, împotriva sa (www.cartel-roots-www2.org)

Arno Sölter, șeful oficial nazist al “Institutului Central de Cercetare pentru Ordine Economică Națională și Economie Sferică Mai Mare”, autorul cărții “Marele Cartel Sferic”

(“Das Großraum-Kartell”)

Cartelul I.G. Farben și-a primit returnarea investiției, pe care o căuta. Dintre cele aproximativ 20 de țări cucerite brutal de trupele naziste, I.G. Farben a primit esențialmente toate industriile, chimică, farmaceutică, petrochimică, a mineralelor și altele – în mare parte pe gratis. În spatele fiecărui tanc care s-a deplasat prin Belgia, Olanda, Franța, Polonia, Cehoslovacia, Danemarca, Norvegia și alte țări europene, erau “oamenii în costume gri” – reprezentanții corporatiști ai I.G. Farben, căutând să acapareze organismele acestora.

Această jefuire lipsită de scrupule de întregi industrii și țări a devenit planul pentru pirații mondiali care vor urma – de atunci și până în ziua de astăzi: Halliburton, numeroase multinaționale de petrol și medicamente și alți “investitori” corporatiști în timpul președinției Bush s-au asigurat că-și recuperează investițiile în războiul din Irak.

Dar să revenim la cel de-al doilea război mondial: terminologia I.G. Farben despre o guvernare postbelică asupra unei “sfere mai mari” a descris inițial teritoriul Europei ca incluzând și Rusia. Dar acest termen a fost păstrat flexibil în mod deliberat astfel încât - cu victoriile militare proiectate peste Asia, America și restul lumii – termenul de “sferă mai mare” ar fi cuprins eventual întregul mapamond.

Aceste planuri de cucerire militară a lumii și subjugare economică consecutivă de către coaliția Nazi/IG Farben sunt detaliate în Tribunalul pentru Crime de Război de la Nuremberg împotriva cartelului I.G. Farben. Copiile a mai mult de 40.000 documente originale ale acestui proces istoric au fost ascunse publicului în Arhivele Naționale ale S.U.A timp de 6 decenii. În 2007 ele au fost în fine publicate online la www.profit-over-life.org.

Următoarea descriere detaliată a planurilor postbelice ale I.G. Farben a fost publicată în cartea lui Arno Sölter din 1941, numită “Marele Cartel Sferic – Un Instrument de Ordine pe Piața Industrială într-o Nouă Europă” [Titlul original în germană era: Das Großraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa].

Publicarea acestei cărți nu a fost acțiunea unui individ. Sölter era conducătorul oficial al instituției naziste “Institutul Central de Cercetare pentru Ordine Economică Națională și Economie Sferică Mai Mare” de la Dresda, Germania, în acel moment. Acest “Institut” era unul dintre birourile oficiale economice de planificare a coaliției Nazi/Farben pentru Europa postbelică.

Această carte descrie planul a ceea ce avea să devină mai târziu structura Uniunii Europene – un organism al intereselor cartelului care pretinde “mari sfere” ca piețe și care operează dincolo de orice control democratic.

EXTRASE DIN CARTEA LUI SOELTER 1941

TITLU DE CAPITOL: MARELE CARTEL SFERIC

“Ne amintim ierarhia organizării de piață: Stat – Grup Economic – Cartel, pe care am stabilit-o pentru Marea Sferă. În această conexiune, nu ținem seamă de responsabilitățile statului în domeniul comercial și de politică valutară, în cadrul Marii Sfere. În schimb, dorim să privim în amănunt problema organizării pieței Europene din punctul de vedere al cartelului și, ca o consecință, să privim în detaliu problema politicilor economice ale statului, care în mod inevitabil rezultă datorită principiului de reglementare a pieței întregii zone a ‘Großraum-Kartell’. Direct însărcinat cu ‘Großraum-Kartell’ este Grupul Economic, ale cărui funcții de reglementare a pieței dorim să le vedem adunate într-un ‘Birou al Cartelului.’”

“În acest scop, departamentul existent al cartelului pentru Grupuri Economice va trebui extins pentru a prelua funcțiile acestui nou birou. Superior Biroului Cartelului va fi Biroul Central al Cartelului, care pe baza trimiterilor care l s-au alocat, va corespunde actualului departament de “Supervizare a Cartelului” al Grupului Industrial German (Reichsgruppe Industrie), dar și departamentului cartelului sau departamentului de specialiști ai Ministerului German de Afaceri Economice”¹.

Comisia UE de astăzi este copia exactă a acestui “Birou Central al Cartelului”. Ea guvernează în numele intereselor cartelului și mai presus de orice control democratic.

“Din punct de vedere practic, sarcinile vor trebui împărțite pentru a evita duplicarea muncii. Ar fi eficient de alocat supervizarea factuală a birourilor cartelului, Ministerului Afacerilor Economice, în timp ce îndatoririle Biroului Central al Cartelului pentru Industrie vor avea mult mai mult de a face cu probleme de organizare fundamentală de piață ca și cu probleme legale și interstatale ale cartelului. Pentru a opera eficient, Biroul pentru Industrie va trebui să fie informat despre orice probleme care apar. Dacă discutăm mai departe despre obiectivele “Biroului Central al Cartelului” vom discuta de asemenea problemele de afaceri și organizare asociate, adică cele care nu sunt specificate conform autorităților menționate mai sus.

“Rezultă în mod natural că metoda germană a supervizării cartelului va fi de asemenea introdusă părților non-germane din sfera de influență europeană. Extinderea și natura organizării în alte țări va diferi în mod natural în funcție de gradul de industrializare a acestora. Mai jos discutăm modul de operare al organizației cartelului în legătură cu condițiile predominante în Germania”.

¹ Pe criteriul simplificării organizaționale, considerăm implicarea Camerei Economice Germane (Reichswirtschaftskammer) ca indezirabilă.

1. Biroul Central al Cartelului

a) *Biroul Central al Cartelului este cea mai înaltă autoritate de reglementare; ca atare, este:*

i) *responsabilă de luarea deciziilor finale în probleme care țin de zona de responsabilitate a supervizării cartelului;*

ii) *responsabilă de menținerea unor contacte strânse cu cele mai înalte organisme de experți în politici economice și comerciale, politici de prețuri, politici de mărfuri etc.) și de coordonarea cu organismele de experți menționate a deciziilor sale legate de subiect și a instrucțiunilor fundamentale către instituțiile subordonate.*

b) *Biroul Central al Cartelului menține contactele cu posibile birouri centrale naționale ale*

cartelului în alte țări europene, atât pentru a trata probleme fundamentale importante cât și în ceea ce privește deciziile referitoare la zonele de responsabilitate asupra cărora 'Großraum-Kartell' sau cartelurile naționale individuale nu pot cădea de acord.

“Biroul Central al Cartelului” din Bruxelles UE: Clădirea Berlaymont a “Comisiei UE” de la Bruxelles. De fapt, această clădire este doar una din multele duzini de clădiri de birouri ale “Comisiei UE” de la Bruxelles. Aceste structuri sunt bazele operative a peste 54,000 de birocați de carieră nealeși care guvernează Europa în numele Cartelului.

"Sala Crown" a Cartierului General al Cartelului la Bruxelles": sala de ședințe a Comisiei UE de la etajul 13 al sediului acestuia de la Bruxelles.

c) În consecință, Biroul Central al Cartelului reprezintă departamentul potrivit pentru reclamații privind deciziile luate de birourile cartelului. Mai mult, reclamațiile care implică probleme cum ar fi acțiuni întreprinse și încălcări comise de carteli străine trebuie făcute prin intermediul Biroului Central al Cartelului.

d) Legea Cartelului, care este în prezent foarte diversă și prost organizată, va trebui reformată și pe cât posibil standardizată pentru întreaga Mare Sferă.

e) *Principiile generale de reglementare a pieței pentru Marea Sferă Europeană vor trebui trasate. În ceea ce privește reglementările pieței și ale cartelului, reguli similare vor trebui stabilite, întocmai ca aceste decrete economice care au fost și încă mai sunt întocmite de către Ministerul Afacerilor Economice pentru sistemul de contabilitate.*

La mai bine de 6 decenii, Comisia UE implementează o copie aproape exactă a acestui plan cu scopul de a stabili o "lege standard a cartelului" pentru a governa viețile a peste 500 milioane de europeni – fără nici un control democratic.

- f) *În economia afacerilor, de asemenea, trebuie introdusă cooperarea cu țările non-germane pentru a fi capabili să pregătim reglementări rezonabile de piață (inclusiv comparații între companii).*

Cu câteva decenii mai târziu, "Decretele Cartelului" Nazi/IG Farben au devenit "directivele UE" – nu doar guvernând asupra vieții și sănătății popoarelor Europei, dar și secătându-le economiile.

- g) *Un plan organizațional model pentru un "Großraum-Kartell" va trebui întocmit împreună cu un model clar și simplu de articole de asociere. Pentru a asigura supervizarea eficientă a cartelului, este indispensabil un acord potrivit întocmit cu acceptul cartelului. Datorită dezvoltării istorice și adesea nenumăratelor schimbări în prevederile contractuale, multe acorduri ale cartelului sfârșesc prin a fi complet impenetrabile. De aceea, în viitor trebuie finalizat un acord master astfel formulat încât să reglementeze detaliile oricărei schimbări sau acorduri suplimentare.*

Acest "acord master" a devenit până la urmă așa numitul "Tratat de la Lisabona" al UE – o "lege de activare" aprobată în 2009 care asigură puteri cvasi-dictatoriale "Comisiei UE" a cartelului. Cu motive întemeiate, de teamă că va fi respinsă de popoarele Europei, cartelul nu a permis un referendum democratic pan-european asupra acestui "acord master". De aceea este notabil faptul că poporul singurei țări care a votat asupra tratatului, Irlanda, a trimis un răsunător "Nu", "biroului central al cartelului" – Comisia UE la Bruxelles în iunie 2008.

h) Trebuie de asemenea stabilite scheme unificate de clasificare potrivite pentru statisticile de producție și distribuție ale cartelului. Statisticile de vânzări trebuie să fie întocmite astfel încât în orice moment distribuția să fie ajustată în raport cu nevoile de consum.

i) Trebuie înființat un registru central al cartelului care să includă nu doar participanții germani, ci și pe cei internaționali, din toate zonele, sub influența "Großraum-Kartell".

Registru central al cartelului trebuie să includă atât natura acordurilor încheiate cât și detaliile despre procurarea mărfii, sediile afacerilor, condițiile de producție și altele asemenea. Registrul trebuie să reprezinte într-o anumită măsură imaginea "Großraum-Kartell" ca un întreg.

j) Biroul Central al Cartelului va trebui să organizeze publicarea unei reviste intitulată "Das Großraum-Kartell" ("Marele Cartel Sferic"), care să publice toate deciziile înaltei autorități privind toate problemele fundamentale ale reglementării pieței europene, directive [!] și probleme similare.

Acest punct a fost de asemenea adaptat de Bruxelles UE care a emis "Jurnalul Oficial al Uniunii Europene" ca "publicația sa legală". Nici o reglementare sau directivă nu poate deveni lege în UE până nu a fost publicată în această gazetă.

The text in bold and parentheses are added commentaries.

CARIERA LUI ARNO SOELTER'S CA ARHITECT AL "BRUXELLES UE"

A crede că Arno Sölter a fost unul dintre criminalii naziști care a dispărut de pe fața pământului în 1945, la sfârșitul "Reich-ului de o mie de ani" poate fi iertat.

Totuși, o asemenea presupunere naivă ar fi foarte departe de adevăr. În realitate, serviciile acestui arhitect Nazi/Cartel pentru subjugarea Europei intereselor cartelului au rămas foarte solicitate în anii de după război. În 1962, la 5 ani după crearea Comunității Economice Europene, Sölter și-a făcut din nou un nume, ca strateg al cartelului în cadrul Comunității Economice Europene EWG.

Sub titlul "Vertriebsbindungen im gemeinsamen Markt unter wirtschaftlichem und EWG-kartellrechtlichen Aspekt," (Drepturi exclusive de distribuție pe o piață comună sub aspecte legale EEC-cartel) Sölter și-a publicat conceptele de cartel vechi și noi în numărul 4/1962 al publicației periodice "Kartellrundschau" la editura Carl Heymanns.

Având în vedere tranzițiile netulburate de la strategii europeni ai celui de-al treilea Reich la arhitecți ai Bruxelles UE pe care le descriem în această carte, nimeni nu ar trebui să mai fie surprins de caracterul cvasi-dictatorial al "Bruxelles UE".

Capitolul 4

„BRUXELLES UE” ASTĂZI:

**Ceea ce Cartelul
Petrolului și
Medicamentelor și
acționarii săi politici
nu vor să știți**

Tratatele UE: Cartelul Petrolului și Medicamentelor încearcă să-și consolideze puterea politică asupra Europei

În arena politică, anii 1990 și primul deceniu al secolului 21 au putut vedea Cartelul Petrolului și Medicamentelor făcând pași din ce în ce mai ambițioși în direcția consolidării puterii sale politice asupra Europei – scopul final fiind acela de a crea un Birou Politic central pentru a se apăra împotriva amenințării pe care o reprezintă sănătatea naturală și pentru a asigura monopolul global al Cartelului în ceea ce privește medicamentele sun patent. Elementele de principiu ale acestor mișcări au inclus semnarea Tratatului de la Maastricht în 1992; a Tratatului de la Amsterdam în 1997; a Tratatului de la Nisa în 2001; și a Tratatului de la Lisabona, care a devenit lege în decembrie 2009.

Pentru fiecare din aceste tratate, trebuie observat că marii majorități din populația Europei nu i s-a acordat nici o oportunitate de a respinge deciziile guvernelor lor de a semna pentru abolirea drepturilor și libertăților lor, prin aceste tratate. Dacă Bruxelles UE ar fi fost o democrație reală, desigur, toți cetățenii UE ar fi avut în primul rând dreptul de a-și exprima voința prin referendum public și, după toate probabilitățile, aceste tratate nu ar fi fost semnate niciodată.

Tratatul de la Maastricht:

- A restructurat UE și a deschis drumul spre integrare politică, dând astfel Cartelului un mare grad de control politic asupra țărilor UE.
- A înființat uniunea economică și monetară, dând astfel Cartelului un înalt grad de control economic asupra țărilor UE.

- A stabilit o politică externă și de securitate comună, dând astfel Cartelului un mare grad de control asupra activităților țărilor UE pe scena internațională.
- A stabilit politici de "protecție a consumatorului, permițând astfel Cartelului să utilizeze acest lucru ca acoperire pentru a-și pune în aplicare interesele. Așa numită Directivă UE a Suplimentelor Alimentare dată în 2002 a devenit un exemplu clasic al acestui lucru, prin care s-au pus restricții la nivel european pentru comercializarea suplimentelor cu vitamine și minerale susținând că acestea ar fi necesare "pentru a asigura un nivel mai înalt de protecție a consumatorilor". În realitate, desigur, restricțiile aveau ca scop apărarea vânzărilor de miliarde de euro de medicamente sintetice patentate ale companiilor farmaceutice, care, ca rezultat al descoperirii legăturii dintre Scorbut/boli de inimă, erau amenințate cu utilizarea terapilor nepatentabile cum ar fi vitaminele.

Semnarea Tratatului de la Maastricht,
7 Februarie, 1992.

Tratatul de la Amsterdam:

- A ridicat probleme legate de libera mișcare a persoanelor în interiorul UE. Aceasta a făcut necesară crearea sistemelor de informare la scară europeană, dând astfel Cartelului mai mari abilități de a interfera cu viața privată a cetățenilor UE.
- A aprobat un program pentru dezvoltarea activităților Euro-pol (Biroul Poliției Europene), permițând astfel Cartelului să-și extindă controlul asupra libertăților cetățenilor europeni dincolo de frontierele naționale.
- A dezvoltat mai mult politica de securitate comună pentru a permite formularea treptată a unei politici de apărare comune, oferind astfel mijloacele prin care Cartelul ar putea eventual reuși un control militar la scară globală.

Liderii europeni adunați pentru semnarea Tratatului de la Amsterdam, 2 Octombrie, 1997.

Influența Cartelului Petrolului și Medicamentelor asupra conținutului Tratatului de la Amsterdam, și sistemul de evaluare a riscurilor UE

În ianuarie 2010, academicienii de la universitățile din Bath și Edinburgh din Marea Britanie au publicat dovezi ale faptului că producătorii de petrol, produse chimice, produse alimentare și tutun s-au angajat împreună într-o strategie de lobby de succes la mijlocul anilor 1990 pentru a modela elaborarea politicilor Uniunii Europene în favoarea lor.

Conform studiului, publicat în Public Library of Science Medicine Journal și redat pe site-ul web euobserver.com, corporații majore care includ Shell, Bayer, Zeneca, SmithKline Beecham, Unilever, Tesco și British American Tobacco au construit o campanie de lobby pe mai mulți ani, cu scopul de a modela evaluarea impactului UE în vederea asigurării faptului că aceasta va sprijini interesele lor de afaceri în detrimentul sănătății publice.

Forma de evaluare a impactului forțată de aceste multinaționale a fost în cele din urmă asimilată de UE prin semnarea Tratatului de la Amsterdam.

De aceea, în mod semnificativ Directiva UE privind Suplimentele Alimentare, care a devenit lege în 2002, utilizează evaluarea riscului ca mijloc de a aduce asupra întregii Europe restricții privind comercializarea suplimentelor conținând vitamine și minerale, în scopul protejării vânzării de medicamente sintetice patentate ale industriei farmaceutice.

Tratatul de la Nisa:

- A adus un sistem de votare a majorității calificate pentru Consiliul European, reducând astfel și mai mult posibilitatea pentru statele individuale membre UE de a se opune intereselor Cartelului. Ca rezultat al acestei schimbări, cele trei mari țări principale ale Cartelului – Germania, Franța și Marea Britanie – împreună cu Italia, acum țin efectiv echilibrul puterii în cadrul Consiliului.

- A mărit și redistribuit numărul de locuri din Parlamentul European în favoarea celor trei țări principale ale Cartelului – Germania, Franța și Marea Britanie –plus Italia.

Semnarea Tratatului de la Nisa, 26 Februarie, 2001.

Tratatul de la Lisabona

Tratatul de la Lisabona, care a devenit lege a Uniunii Europene în decembrie 2009, a ridicat încercările Cartelului Petrolului și Medicamentelor de a-și consolida puterea politică asupra Europei, la un nou nivel. Destinat pentru a legitima construirea "Bruxelles UE", tratatul pune bazele unei viitoare Europe fundamental nedemocratică. Ca un pas clar și inconfundabil către implementarea unei dictaturi peste întreaga Europă, tratatul exclude:

- Separarea puterilor constituționale – eliminând astfel un element esențial al oricărei democrații.
- Posibilitatea ca populația Europei să-și aleagă președintele în mod democratic. Președintele este, în schimb, ales în secret de către elita politică europeană în numele intereselor corporatiste.
- Posibilitatea ca populația să-și aleagă "Comisia Europeană" formată din 27 de membri. În schimb, acest nivel executiv sau cabinet al guvernului european este "numit" de elita politică europeană în numele intereselor corporatiste.
- Posibilitatea ca populația să înlăture Comisia Europeană – chiar dacă aceasta consideră în majoritate covârșitoare că aceasta a comis abuzuri și le-a redus drepturile umane.
- Posibilitate ca populația să-și apere drepturile și libertățile de erodări ulterioare. Proiectat ca legislație "auto-amendatoare", Tratatul de la Lisabona permite "Bruxelles UE" să decidă dacă și când dorește mai multe puteri și să și le asume fără a oferi populației posibilitatea unui referendum.

Istoria nedemocratică a Tratatului de la Lisabona

"Convenția asupra Viitorului Europei", un organism guvernat de fostul președinte francez Valéry Giscard d'Estaing, a început inițial să lucreze la o așa-numită "Constituție Europeană" în februarie 2002. Textul provizoriu al Constituției a fost înaintat unui summit UE în iunie 2003 și a fost aprobat în iunie 2004.

Totuși, în mai 2005, poporul francez a votat "Nu" pentru Constituție, în cadrul unui referendum național. În următoarea lună, iunie 2005, poporul olandez a votat de asemenea "Nu". Ca urmare, Constituția a fost pusă "la rece" pentru o perioadă de "reflecție" și, cel puțin pentru o scurtă perioadă de timp, a părut posibil să nu mai reapară la suprafață. În ianuarie 2007, Germania,

prin Angela Merkel, a preluat Președinția UE și a declarat încheiată perioada de reflecție. După doar două luni, Declarația de la Berlin – care sublinia intenția tuturor statelor membre UE de a cădea de acord asupra unui nou tratat UE în timp pentru alegerile parlamentare din 2009 – a fost adoptată de toate țările membre UE. Textul noului tratat, cunoscut de atunci încolo ca Tratatul de la Lisabona, a fost apoi publicat la 4 iunie 2007.

Spre șocul francezilor și olandezilor, oricum – ca și a milioane de oameni cu aspirații democratice din toată Europa – 96% din articolele sale rezulta că au fost copiate din Constituția UE respinsă. Cum șocul s-a transformat în furie, chiar Valéry Giscard d'Estaing, principalul autor al proiectului de text, a fost obligat să admită până la urmă că diferențele dintre tratat și constituție erau “puține și mai mult cosmetice decât reale”.

Cancelarul german Angela Merkel a fost instrumentul de reinviere a Constituției Europene și redenumire a acesteia drept Tratatul de la Lisabona.

În ciuda înșelăciunii pe față care a avut loc, Tratatul de la Lisabona a fost semnat de către liderii a 27 de țări europene membre UE, la Lisabona, în Portugalia, la 13 decembrie 2007. Singura țară care apoi a decis să supună tratatul unui referendum public democratic, a fost Irlanda; în toate celelalte 26 de state membre – inclusiv Franța și Olanda care anterior respinseseră “Constituția UE”, aproape identică, prin referendum public – tratatul a fost aprobat de parlamentele naționale ale țărilor fără a se acorda dreptul public la vot.

Primul ministru britanic **G o r d o n Brown** și președintele francez **Nicolas Sarkozy**.

Brown și Sarkozy l-au sunat pe José Sócrates, primul ministru portughez, insistând că votul public nu este necesar.

În Portugalia, un referendum asupra tratatului a fost exclus ca urmare a presiunilor exercitate de primul ministru britanic Gordon Brown și președintele francez Nicolas Sarkozy. Brown și Sarkozy l-au sunat pe José Sócrates, primul ministru portughez, insistând că votul public nu este necesar. (Sarkozy însuși a refuzat poporului francez un referendum asupra tratatului, în ciuda faptului că sondajele arătau că 58% din populația cu drept de vot ar fi dorit unul).

În iunie 2008, poporul irlandez a mers la vot în cadrul referendumului asupra tratatului și au votat un ferm "Nu" oglindind astfel voturile francezilor și olandezilor asupra Constituției Europene în 2005.

Arătând clar și decisiv opoziția față de "Bruxelles UE", Tratatul de la Lisabona a fost respins de 33 din 43 constituente ale Irlandei. Cu un rezultat al votului de peste 53%, orice democrație ar fi ascultat, în acel moment, de vocea poporului și ar fi aruncat tratatul la lada de gunoi a istoriei unde îi era locul.

În schimb – și în ciuda faptului că sondajele arătau că aproape trei sferturi din populația irlandeză cu drept de vot erau împotriva organizării unui al doilea referendum asupra tratatului – "Bruxelles UE" și-a arătat adevărata față pretinzând ca Irlanda să voteze încă o dată pentru a obține rezultatul "corect". În loc să se plece în fața voinței poporului cum s-ar fi întâmplat în orice democrație adevărată, liderii Uniunii Europene au răspuns votului "Nu" acordând Irlandei un ultimatum de patru luni pentru a explica cum poate obține suportul public pentru tratat. Nicolas Sarkozy, în special, a insistat că "Irlandezii vor trebui să voteze din nou".

În consecință, a urmat interferența politică din partea Comisiei Europene; amenințări și minciuni adresate electoratului irlandez – inclusiv propaganda că un vot “Nu” ar condamna Irlanda la izolare economică, interferența corporatistă din partea susținătorilor Ryanair (care a cheltuit jumătate de milion de euro într-o campanie pentru “Da”), Intel (care a cheltuit mai multe sute de mii) și compania farmaceutică Pfizer (care a amenințat deschis asupra unui “zbor al capitalului” din Irlanda în caz că votează “Nu”), și nu în ultimul rând spulberarea zgomotoasă a principiilor directoare ale Irlandei privind imparțialitatea media (astfel asigurând faptul că posturile de radio și televiziune nu vor asigura timp egal de emisie ambelor părți în dezbaterile asupra tratatului), poporul irlandez a votat “Da” într-o reluare a votului în octombrie 2009. Ca urmare, tratatul a devenit lege UE la 1 decembrie 2009.

Referendumul irlandez asupra Tratatului de la Lisabona, iunie 2008.

În Irlanda, la referendumul din iunie 2008, Tratatul de la Lisabona a fost respins de 33 din 43 regiuni constituente ale Irlandei. Regiunile care au respins tratatul sunt colorate cu roz.

Credit pentru imagine: Wikipedia.

Fapte și ficțiuni asupra Tratatului de la Lisabona

Ficțiune:

Tratatul de la Lisabona nu schimbă natura de bază a Europei.

Faptele sunt: Articolul 1 din Amendamentele la Tratatul asupra Uniunii Europene și la Tratatul De Înființare a Comunității Europene, conținând Tratatul de la Lisabona, afirmă că "Uniunea va înlocui și succeda Comunitatea Europeană". În plus, articolul 46 A afirmă că "Uniunea va avea personalitate juridică". Astfel, este absolut clar că Uniunea post-Lisabona este o entitate total nouă constituțională și Legală iar Comunitatea Europeană ale cărei cele 27 de state au fost membre, încetează să existe.

În plus, în cadrul Articolului 24 din Amendamentele la Tratatul asupra Uniunii Europene și Tratatul de Înființare a Comunității Europene, Bruxelles UE poate acum semna tratate cu alte țări sau organizații internaționale în numele statelor lor membre în toate zonele sale de competență.

Și desigur, să nu uităm că Tratatul a creat și posturile de Președinte UE (pe care Herman van Rompuy a fost numit fără nici un vot public); cel de Ministru al Afacerilor Externe UE (pe care Catherine Ashton a fost numită fără nici un vot public); și un corp diplomatic al UE.

În cadrul Tratatului de la Lisabona, Herman van Rompuy a fost numit Președinte UE în timp ce Catherine Ashton a fost numită Ministru de Externe UE.. În ambele cazuri, cetățenilor Europei nu li s-a dat nici o oportunitate de a vota asupra acestor numiri.

În realitate deci, se poate vedea că "natura de bază" a Europei a fost în mod substanțial schimbată.

Ficțiune:

Tratatul de la Lisabona facilitează control democratic mai mare din partea parlamentelor naționale.

Faptele sunt: Prin toate intențiile și scopurile sale, Articolul 7 din Protocolul Tratatului asupra Aplicării Principiilor de Subordonare și Proportionalitate, dă parlamentelor naționale numai puterea de a se plânga asupra lucrurilor cu care nu sunt de acord. De fapt, asigură un simplu mecanism în care se poate ridica o obiecție dacă o plângere este susținută de o treime din toate parlamentele naționale. Totuși, Bruxelles UE nu este obligat să schimbe sau anuleze vreuna din acțiunile sale și poate decide pur și simplu să încalce o astfel de plângere dacă așa dorește.

Mai mult, dacă chiar majoritatea parlamentelor naționale ridică o obiecție contra unei propuneri legislative făcute de Comisia Europeană, Comisia nu are nici o obligație să modifice sau să anuleze oricare dintre acțiunile sale. Într-o astfel de situație, ea poate pur și simplu să încalce plângerea și să o înainteze spre rezolvare Consiliului European și Parlamentului european. Ca atare, se poate vedea în practică faptul că, mai degrabă decât să crească controlul democratic din partea parlamentelor naționale, natura birocratică a cercurilor prin care trebuie sărit face extrem de puțin probabil ca natura dictatorială a Bruxelles UE să poată fi restricționată prin aceste mecanisme.

Ficțiune:

Tratatul de la Lisabona face procesul de luare a deciziilor de către Bruxelles UE, mai democratic.

Faptele sunt: Dintre toate înșelătoriile Bruxelles UE, această afirmație este fără îndoială una dintre cele mai neadevărate. În primul rând, spre deosebire de o democrație reală, Parlamentul European rămâne incapabil să inițieze liber și să promulge legislația în toate zonele pe care le alege și la propria sa discreție. În al doilea rând, și așa cum s-a descris și mai sus, Tratatul de la Lisabona a creat posturile de Președinte UE și Ministru de Externe UE și a mandatat ca ambele să fie ocupate fără vot public. Și în plus, desigur, cei 27 de membri ai Comisiei Europene, organismul executiv al UE, vor continua să fie numiți fără vot public.

Tratatul de la Lisabona este auto-amendator și poate fi amendat fără să fie nevoie de consultarea cetățenilor europeni prin referendum.

Pentru a face lucrurile și mai rele, articolul 48 din Amendamentele la Tratatul asupra Uniunii Europene și la Tratatul de Înființare a Comunității Europene conținute în Tratatul de la Lisabona, clarifică faptul că Tratatul este auto-amendator, astfel că în viitor el poate fi amendat fără a fi necesară organizarea unei conferințe interguvernamentale sau consultarea cetățenilor prin referendum.

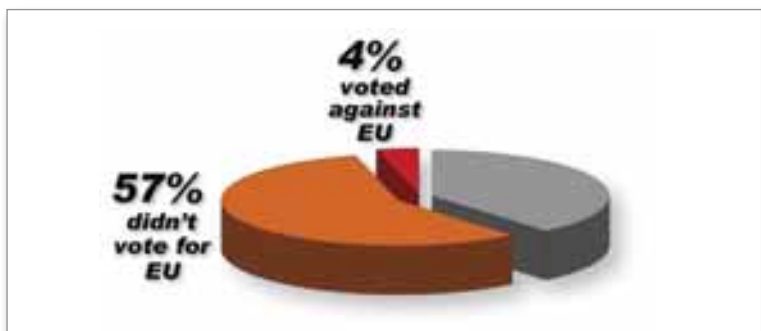
Cu aceste fapte în minte, se poate vedea că, departe de a fi "democratică", mașinăria de luare a deciziilor a Bruxelles UE este esențial aceea a unei dictaturi nealese.

Ficțiune:

Tratatul de la Lisabona răspunde preocupărilor cetățenilor europeni și va crește legitimitatea în funcționarea Bruxelles UE.

Faptele sunt: Având în vedere că cetățenii preocupați din Franța și Olanda au respins în cunoștință de cauză așa numita "Constituție Europeană" în referendumurile naționale din 2005, faptul că 96% din textul Tratatului de la Lisabona este identic cu cel al Constituției și că peste 99% din cetățenii europeni cu drept de vot nu au beneficiat de nici o șansă de a vota asupra sa, face absurde aceste afirmații din partea UE.

ALEGERILE UE 2009

57 % din populația Europei cu drept de vot la alegerile din 2009 s-a abținut în mod deliberat în timp ce un alt procent de 4% a votat împotriva dictaturii UE.

Mai mult, să nu uităm că peste 57 % din populația Europei cu drept de vot la alegerile UE din iunie 2009 a protestat împotriva Bruxelles UE prin abținere deliberată în timp ce un alt procent de 4% din electoratul eligibil a votat împotriva dictaturii UE votând pentru partide care erau împotriva UE și/sau se opuneau Tratatului de la Lisabona. Ca atare, orice noțiune despre faptul că Tratatul de la Lisabona se adresează preocupărilor acestor cetățeni este cel puțin înșelătoare.

Ficțiune: Tratatul de la Lisabona nu creează o armată europeană.

Faptele sunt: Articolul 28A (c) 3, paragraful 1, din Amendamentele la Tratatul asupra Uniunii Europene și la Tratatul de Înființare a Comunității Europene, conținute în Tratatul de la Lisabona, afirmă că “Statele membre vor face capabilitățile civile și militare disponibile pentru Uniune, în vederea implementării politicii comune de securitate și apărare”. Paragraful 2 militarizează și mai mult Bruxelles UE afirmând că “Statele membre vor întreprinde măsuri progresiv pentru îmbunătățirea capacităților lor militare” și clarificând faptul că Agenția de Apărare Europeană va fi incorporată în aceste tratate amendate.

Ce spun acționarii politici ai "Bruxelles UE" despre Tratatul de la Lisabona

Comparându-l cu Constituția Europeană respinsă:

"Opinia publică va fi condusă spre a adopta, fără să știe, propunerile pe care nu îndrăznim să le facem direct... Toate propunerile anterioare vor fi în noul text dar vor fi ascunse și deghizate într-un anumit mod".

Valéry Giscard D'Estaing, fost Președinte al Franței și Președinte al Convenției care a proiectat Constituția Europeană, Le Monde, 14 iunie 2007, și Sunday Telegraph, 1 iulie 2007.

"Substanța constituției s-a păstrat. Acesta este un fapt".

Cancelarul german Angela Merkel, discurs în Parlamentul European, 27 iunie 2007.

"Ceea ce este bine în faptul că nu o numim Constituție este faptul că nimeni nu poate cere un referendum asupra ei".

Giuliano Amato, fost Prim Ministru italian și Vice-președinte al Convenției care a proiectat Constituția Europeană, discurs la London School of Economics, 21 februarie 2007.

“Substanța asupra căreia s-a căzut de acord în 2004 s-a păstrat. Ce a dispărut este termenul de Constituție”.

*Dermot Ahern, Ministru de Externe irlandez, Daily Mail
Ireland, 25 iunie 2007*

“Neînțelegerea virtuală a înlocuit astfel simplitatea ca abordare cheie la reforma UE. În ceea ce privește schimbările propuse acum pentru tratatul constituțional, cele mai multe sunt modificări de prezentare care nu au efect practic. Ele au fost proiectate pur și simplu pentru a permite anumitor șefi de guverne să vândă oamenilor lor ideea ratificării prin acțiune parlamentară, mai degrabă decât prin referendum”.

Dr Garret FitzGerald, fost șef al guvernului irlandez, Irish Times, 30 iunie 2007

Asupra faptului că doreau ca cetățenii să fie capabili să înțeleagă:

“Au decis ca documentul să fie de necitit. Dacă este de necitit, nu este constituțional, acesta era genul de percepție... Imaginați-vă Primul Ministru Britanic – poate merge la Comunitate și să spună “uitați-vă este absolut de necitit, este tratatul tipic de la Bruxelles, nimic nou, nu e nevoie de nici un referendum”. Dacă ai fi capabil să-l înțelegi la prima vedere, ar putea exista un motiv pentru referendum, pentru că ar însemna că este ceva nou.”

Giuliano Amato, fost Prim Ministru Italian, Președinte al Convenției care a proiectat Constituția Europeană, înregistrat la Open Europe, The Centre for European Reform, Londra, 12 iulie 2007.

“Scopul tratatului Constituțional a fost să fie mai ușor de citit; scopul acestui tratat este să fie de necitit... Constituția intenționa să fie clară în timp ce acest tratat a trebuit să fie neclar. Este un succes.”

Karel de Gucht, Ministru de Externe Belgian Foreign Minister, Flandreinfo, 23 iunie 2007

Despre votul ‘Nu’ al irlandezilor asupra tratatului în 2008:

“Toți [liderii politici] știu foarte bine că dacă aceeași problemă ar fi fost pusă electoratului lor printr-un referendum, răspunsul a 95% dintre ei ar fi fost probabil tot Nu.”

Charlie McCreevy, Comisar UE irlandez Times, 27 iunie, 2009

Despre votul ‘Nu’ din partea Franței asupra Constituției Europene (cu care Tratatul împărtășește 95% din conținut) în 2005:

Franța a fost înaintea tuturor țărilor votând Nu. S-ar fi întâmplat în toate statele membre dacă ar fi avut un referendum. Există o sciziune între popor și guverne. Un referendum acum ar pune Europa în pericol. Nu va mai fi nici un Tratat dacă am face un referendum în Franța care va fi din nou urmat de un referendum în Marea Britanie.”

Președintele Franței Nicolas Sarkozy, vorbind la O întâlnire a seniorilor MEPs, The Economist, 14 noiembrie 2007.*

**MEP – Member of the European Parliament – europarlamentar(n.trad.).*

Despre deposedarea popoarelor de putere și suveranitate:

“.. Nu cred că este o idee bună de a înlocui această metodă lentă și eficientă – care ține statele naționale departe de anxietate în timp ce sunt deposedate de putere – cu mari salturi instituționale... Deci, prefer să merg încet, să sfărâm suveranitatea în bucăți puțin câte puțin, evitând transformări bruște de putere de la națională la federală. Acesta este modul în care cred că va trebui să construim politicile comune ale Europei...”

Giuliano Amato, Prim Ministru italian, înainte de a deveni Vice-Președinte al Convenției Constituționale UE, interviu de Barbara Spinelli, La Stampa, 13 iulie 2000

Cartelul Petrolului și Medicamentelor îl aduce la putere în Franța pe Nicolas Sarkozy

Nicolas Sarkozy a fost adus la putere de către Cartelul Petrolului și Medicamentelor în 2007. Fiul unui aristocrat maghiar, ascensiunea sa spre putere și alegere a fost parte din "Planul B" al Cartelului. În cazul în care Casa Albă din SUA ar fi pierdut în favoarea forțelor mai puțin prietenoase intereselor Cartelului decât Președintele George W. Bush – ceea ce a fost eventual cauza pentru care în noiembrie 2008 a fost ales ca președinte Barack Obama - Cartelul trebuia să se asigure că alte guverne influente vor putea substitui imediat această pierdere. În această situație Franța înarmată nuclear era primul candidat.

Ascensiunea la putere a lui Sarkozy a fost construită strategic de Cartel. În 2004, când era încă Ministru de Interne, a forțat căsătoria dintre piticul farmaceutic francez Sanofi și gigantul elvețian/german Aventis/Hoechst. Corporația Hoechst, cea mai valoroasă "mi-reasă" în această căsătorie forțată, a fost desigur una dintre componentele infamului trio (alături de Bayer și BASF) care l-a adus la putere pe Hitler și a finanțat pregătirile pentru cel de-al doilea război mondial, inclusiv construcția lagărului de concentrare de la Auschwitz.

Cu mutarea corporației Hoechst din Germania în Franța, tot know-how-ul s-a mutat de asemenea în această țară – cum să construiești acționari politici, să acaparezi controlul executiv, să construiești regimuri quasi-dictatoriale și în ultimă instanță să cauți dominarea la nivel global. Diversificarea puterii economice și know-how-ului politic de la Germania post-nazistă la Franța a fost unul din acele camuflaje perfecte care sunt semnele distinctive ale Cartelului.

Campania electorală a lui Sarkozy a fost aproape o copie directă a ultimelor alegeri din Germania dinaintea celui de-al doilea război mondial. Campania electorală a candidatului Cartelului a fost finanțată de corporațiile franceze de petrol, medicamente și energie nucleară – însoțite de propaganda media a Cartelului. Foarte asemănător cu anul 1930, Sarkozy și-a condus campania electorală separatistă pe tema urii pentru străini și imigranți, într-un efort de a speria Franța însăși și a o conduce în brațele candidatului Cartelului. Sarkozy a mers chiar atât de departe încât a numit “scursori” tinerii fără drept de vot care locuiau în suburbiile Parisului astfel incendiind în mod deliberat climatul politic și prezentându-se pe sine însuși ca și candidat al “legii și ordinii”. După obținerea puterii în alegerile din mai 2006, el împreună cu cancelarul german Merkel, s-a întronat ca noul lider al construcției Bruxelles UE într-un mod care amintește în mare măsură de împărații timpurilor medievale.

Dar Europa nu a fost de ajuns pentru Sarkozy și sponsorii săi corporatiști. După doi ani în birou, s-a autoproclamat ca lider al imperiului Mediteranean, incluzând mai bine de o duzină de țări învecinate Mării Mediterane sub domnia Cartelului. Imperiul combinat UE/Mediteranean seamănă izbitor cu extinderea Imperiului Roman din timpul lui Iulius Caesar, una din figurile istorice, în afară de aceea a lui Napoleon, pe care Sarkozy aparent încearcă să o imite.

Sarkozy – Conexiuni Corporatiste

Ascensiunea la putere a lui Sarkozy în Franța în 2006 a fost finanțată de “Franța corporatistă”. Donatorii săi principali sunt redați mai jos.

Însă numai cu acest singur suport corporatist nu ar fi fost destul ca să fie ales. Astfel, campania electorală a fost propulsată prin propagarea sistematică a fricii – similar alegerilor lui Bush în 2004. Dar Sarkozy a mers un pas mai departe: a adăugat ura împotriva imigranților ca semn distinctiv al campaniei sale. Sarkozy a devenit cunoscut în întreaga lume prin faptul că a numit “scursori” tinerii emigranți care locuiau în suburbiile Parisului – astfel alimentând ura rasială. Această metodă de război psihologic împotriva propriului său popor avea scopul de a conduce electoratul speriat și intimidat în brațele sale.

Cele două picioare ale campaniei electorale a lui Sarkozy – servind în mod tipător interesele Cartelului și în același timp forțând suportul electoratului prin alimentarea fricilor acestuia – este o copie exactă a unei alte campanii electorale finanțate de cartelul petrolului și medicamentelor din 1933. În acel an, cartelul IG Farben (Bayer, BASF și Hoechst, astăzi parte a companiei franceze Sanofi Aventis) cu sediul în Germania a adus la putere un alt politician lipsit de scrupule, cu consecințe devastatoare pentru planeta noastră. Detaliile acestui sprijin din 1933 al cartelului petrolului și medicamentelor, din spatele ascensiunii partidului nazist, sunt documentate în înregistrările Tribunalului pentru Crime de Război de la Nürnberg, împotriva IG Farben.

Istoria ne spune: "Cei care nu-și pot aminti trecutul, sunt condamnați să-l re trăiască." (George Santayana) Interesele corporatiste care l-au adus la putere pe Nicolas Sarkozy:

Dacă privim la ceea ce are el de oferit acestor țări, natura disperată a speculațiilor de secol 21 ale lui Sarkozy în Europa, Africa de Nord și Orientul Mijlociu devine evidentă. Într-un moment în care întregul mapamond este gata să îmbrățișeze formele de energie bazate pe hidrogen și alte forme regenerabile, nu doar pentru a conduce mașini, ci și pentru a acoperi părțile majore ale alimentării totale cu energie, Sarkozy – ca un agent de vânzări disperat – încearcă să folosească tehnologie nucleară depășită pentru a forța duzini de țări dezvoltate și în curs de dezvoltare, să rămână dependente de Cartelul petrolului, medicamentelor și energiei nucleare.

În ochii Cartelului, Sarkozy este aparent înlocuitorul ideal al lui George W.Bush ca acționarul primar al intereselor sale globale.

Infiltrarea Masonilor și Mafiei, Frauda, Corupția, Propaganda și Eroziunea Libertăților Civile în Bruxelles UE

Valori morale sau conexiuni dubioase?

Corupția în cadrul oficialilor săi a fost o problemă constantă în cadrul Comisiei Europene încă de la concepția ei. Atitudinea comisionarilor ei în privința problemelor morale poate fi sumarizată cel mai bine, probabil, în contextul unui eveniment care a avut loc în noiembrie 2004. Rocco Buttiglione, catolic și prieten devotat al Papei din acea vreme, Ioan Paul al II-lea, a fost numit ca unul dintre noii membri ai Comisiei Europene. La scurt timp după aceea a fost respins din cauza convingerilor sale catolice ferme pe care le-a apărât în mod public.

Buttiglione a fost înlocuit cu Franco Frattini, un aliat intim al Primului Ministru italian Silvio Berlusconi. Așa cum s-a publicat în The Times la Londra pe 10 noiembrie 2004, la plecare Buttiglione a adăugat o avertizare instantanee spunând, în timpul audierilor de confirmare ale lui Frattini, "Sper... să nu-l întrebe nimeni dacă e francmason".

În ciuda avertizării sale deschise, Frattini a devenit vicepreședintele Comisiei Europene, responsabil, în mod ironic, pentru Justiție, Libertate și Securitate. În această poziție, între 2004 și 2008, Frattini personal a supravegheat proiectarea legislației care avea să amputeze drepturile civile în întreaga Europă și să afecteze în mod esențial viața cetățenilor UE.

Franco Frattini, Vicepreședinte al Comisiei Europene pentru Justiție, Libertate și Securitate, 2004-2008.

Acest episod, deși poate părea nevinovat, aruncă o lumină revelatoare asupra valorilor morale ale "Bruxelles UE".

Masonic and Mafia infiltration in the "Brussels EU"

Francmasoneria a fost o problemă foarte sensibilă în Italia din 1981, când o lojă masonică secretă și ilegală de aripă dreaptă cunoscută ca P2 – Propaganda Due – a fost sfărâmată în mijlocul unui scandal public. De aceea, notabil este că Silvio Berlusconi, actual Prim Ministru al Italiei, a fost revelat ca făcând parte dintre cele câteva mii de membri ai acesteia – care includeau figuri de seniori în domeniul bancar, de afaceri, servicii secrete, jurnalism, armată și politică. Berlusconi, care în 2009 a fost legat de o campanie de bombardamente a mafiei de către un martor întărâtat de gangsteri, se presupune că ar fi aderat la P2 în 1978.

Licio Gelli, fost mare maestru al P2 (Propaganda Due), o lojă masonică ilegală de aripă dreaptă cu legături în nazism. Membrii P2 includeau pe actualul Prim Ministru al Italiei, Silvio Berlusconi. (Credit de imagine:Wikipedia)

Din punct de vedere istoric, P2 este bine cunoscut ca având legături cu nazismul și grupuri extremiste de dreapta. Licio Gelli, fostul maestru a fost închis în 1998 pentru corupție și fraudă în legătură cu scandalul de la Banco Ambrosiano și a fost descris deschis în New York Times ca "fascist cunoscut". Scriitorul investigator David A. Yallop, în cartea sa "În Numele Domnului: o investigație asupra asasinării Papei Ioan Paul I" susține chiar că Gelli ar fi fost implicat într-o conspirație care a dus la moartea Papei Ioan Paul I care a domnit doar 33 de zile, în 1978. Încă și mai tulburător este că anumite surse care includ New Zealand Herald și ziarul The Observer din Marea Britanie, afirmă că ar exista legături între P2 și terorismul de stat. Între timp altele, cum ar fi BBC, afirmă că a avut legături atât cu Mafia cât și cu grupurile teroriste de aripă dreaptă.

Vorbind la BBC în 2000, Paul van Buitenen, avertizorul de integritate a cărui expunere la fraudă și management defectuos în Comisia Europeană sub Jacques Santer a determinat demisia sa (vezi mai jos) a vorbit deschis despre temerile sale privind infiltrarea Mafiei și Masoneriei în "Bruxelles UE".

Fraudă în Comisia Europeană și pedepsirea avertizorilor de integritate.

În 1999, întreaga Comisie Europeană condusă de Jacques Santer a fost obligată să demisioneze în masă după publicarea raportului unui avertizor de integritate. Una din principalele ținte ale raportului a fost comisarul francez Edith Cresson, care a fost acuzată de a fi comis fraude serioase și repetate, falsificări de contracte, falsificarea scrisului anumitor persoane și delapidarea fondurilor UE pentru câștigul ei personal. În timpul mandatului său de comisar, Cresson a mers atât de departe încât a angajat un cunoscut apropiat, Rene Berthelot, un chirurg stomatolog, pe post de consultant UE pentru HIV/SIDA, în ciuda faptului că nu avea nici un fel de experiență în acest domeniu. Berthelot a fost mai târziu judecat ca necalificat; a scris 24 pagini de note de valoare mică sau inexistentă în peste doi ani în care a lucrat pentru Cresson. În 2006, Curtea Europeană de Justiție a declarat că Cresson a acționat prin încălcarea obligațiilor sale de comisionar european.

Afirmațiile care au destrămat Comisia în cele din urmă au aparținut europarlamentarului olandez Paul van Buitenen, care în acel moment lucra pe post de auditor în unitatea de control financiar al Comisiei. Ca pedeapsă pentru avertizarea sa de integritate, oficialii UE l-au pedepsit pentru încălcarea regulilor procedurale, i-au redus salariul cu 50% timp de patru luni și l-au transferat într-un post mult inferior, în care monitoriza cheltuielile pentru obiecte cum ar fi becurile.

Dar în comparație cu alți avertizori de integritate UE, van Buitenen a scăpat ușor. În 2004, Marta Andreasen, fosta contabilă șefă a Comisiei Europene a fost concediată pentru a fi afirmat că în UE contabilitatea era încurcată cu "bani murdari și fraudă" În ciuda

faptului că afirmația ei a fost clar susținută de rapoartele, publicate ale auditorilor UE – care, până în 2004, au refuzat să semneze conturile blocului timp de 10 ani, citând presupuse încercări de fraudă – serviciul civil al tribunalului UE i-a respins cererea de anulare și reanalizare a concedierii ei într-o judecată de 55 pagini, care cuprindea fiecare plângere făcută de Comisie împotriva ei.

Fraudă în Parlamentul European

Raportul Galvin, numit astfel după Robert Galvin, oficialul UE pentru audit intern al cărui nume este pe copertă, a fost scris la sfârșitul anului 2006 ca audit al cheltuielilor și alocațiilor pretinse de un eșantion de peste 160 europarlamentari. Descoperirile sale au inclus anomalii serioase și repetate în plățile pentru asistență de birou și servicii; plăți în numerar dubios de mari făcute către personal și furnizori de servicii, peste și în afara salariilor; înregistrări necorespunzătoare de plată a taxelor; facturare superficială sau inexistentă; și solicitări de cheltuieli obscure sau neînregistrate.

Existența acestui raport șocant a fost ținută secretă până în februarie 2008 când veștile despre existența sa au fost făcute publice de către un europarlamentar britanic, Chris Davies. Chiar și atunci, conținutul său a rămas secret și numai un grup ales de europarlamentari a avut permisiunea de a citi raportul, individual, într-o cameră încuiată și păzită. După ce știrile despre raport au ieșit la iveală și ei au fost acuzați de perpetuarea unei fraude “masive”, europarlamentarii au votat să nu îl publice și să țină secretă murdăria cheltuielilor lor.

Corupție în “agenția anti-infracțiune” a UE

Chiar Eurojust, așa numita “agenție anti-infracțională” a UE, a fost implicată în scandaluri de corupție. În decembrie 2009, de exemplu, șeful Eurojust, Jose da Mota, a demisionat după ce fusese suspendat timp de 30 de zile pentru a fi exercitat presiuni asupra procurorilor portughezi, cu scopul de a opri probele de corupție care îl

implicau pe Primul Ministru portughez Jose Socrates. Conform Agenției de Știri UPI, Sócrates este acuzat de a fi acceptat mită în perioada în care lucra ca ministru al mediului în Portugalia, în schimbul aprobării unui proiect de construcție pe terenuri protejate.

Războiul de propagandă al Bruxelles UE

Departa de a opera într-o manieră transparentă față de cetățenii săi, Bruxelles UE conduce o vastă mașinărie de propagandă finanțată din banii contribuabililor.

Conform Maria Rankka, care conduce think-tank-ul* suedez Timbro, de exemplu, Comisia Europeană nealeasă prin vot asigură finanțare cu mult în exces față de bugetul său de comunicații oficial de €213 milioane, posturilor de radio și site-urilor web sponsorizate de UE. Exemplele pe care ea le citează include rețeaua europeană de radio 'Euranet' și canalul YouTube al UE "EU Tube".

* think tank sau institut pentru politici publice(n.trad.)

În mod similar, Rankka declară de asemenea că postul de radio Euronews primește €10.8 milioane pe an din finanțarea Bruxelles UE, iar Centrul European de Jurnalism de la Maastricht, care instruește viitorii reporteri, a primit doar o alocație de €1 milion în 2008. Este clar deci că, atunci când organizații ca acestea primesc mari sume de bani din partea unei entități politice, trebuie puse întrebări serioase cu privire la obiectivitatea lor.

Dar aceasta nu este tot, deoarece, conform lui Rankka, Bruxelles UE asigură de asemenea fonduri pentru organizații cum ar fi Centrul de Studii Politice Europene, Mișcarea Europeană, Europa pentru Cetățeni și Prietenii Europei. Ținând cont de cât de pro-UE sunt aceste organizații, pare rezonabil să presupunem că aceste finanțări pot fi alocate pur și simplu ca mijloc de a dovedi afirmațiile Bruxelles UE că societatea civilă îi sprijină politica.

Până acum, eforturile de propagandă ale Bruxelles UE au fost direcționate în principal către cetățenii cu drept de vot. În viitor însă, pare probabil ca atenția să se îndrepte inclusiv spre copii. Pretinzând că se răspândesc "minciuni" și "neîncredere" despre Bruxelles UE, de exemplu, unii membri ai Parlamentului European pretind acum ca elevii de școală din cele 27 state membre să ia lecții despre Uniunea Europeană. Fără nici un dubiu însă, programa proiectată – care ar trebui să atingă subiecte ca "Părinții Fondatori" și "Cum ne afectează UE viața de zi cu zi" – nu îi va învăța pe elevi faptele reale, cum ar fi cele cuprinse în această carte.

Înșelătoriile Bruxelles UE cu privire la drepturile omului și libertățile fundamentale

Bruxelles UE a depus mult efort în menținerea iluziei că protejează drepturile omului și libertățile fundamentale ale cetățenilor ei. Printre toate înșelătoriile pe această temă, "Premiul Sakharov pentru Libertatea Gândirii" este unul dintre exemplele clasice.

Înființat în 1988 pentru a "onora indivizii și organizațiile pentru eforturile lor în numele drepturilor omului și libertăților fundamentale", Premiul Sakharov este decernat de către Parlamentul European în fiecare an la o întâlnire formală la Strasbourg.

Deși nu dorim să diminuăm în nici un fel bravura și eforturile unor indivizi de excepție care au primit acest premiu de-a lungul anilor, faptul este că este profund nesincer din partea Bruxelles UE să conceapă un astfel de premiu simultan cu construirea unui organism de supraveghere care monitorizează viețile private ale cetățenilor și erodează libertățile civile; disprețuind un principiu de bază al democrației prin împiedicarea cetățenilor săi să-și aleagă reprezentanții de la nivelele executive ale guvernului; și luând măsuri pentru a împiedica folosirea de către cetățenii săi a terapiilor naturale salvatoare de vieți, cu bază științifică precum și accesul la informații despre acestea.

Crearea unui stat european supraveghetor

Bruxelles UE cheltuiește milioane de lire pentru dezvoltarea de tehnologii computerizate "orwelliene" desemnate să examineze imaginile CCTV și să caute pe internet "comportamente anormale". În cadrul unui program de cercetare de cinci ani cunoscut sub numele de Project Indect, acesta intenționează să dezvolte programe computerizate pentru monitorizarea și procesarea informațiilor din site-uri web, forumuri de discuție, servere de fișiere, rețele peer-to-peer și chiar computere individuale. Această dezvoltare vine în plus față de faptul că detaliile din e-mailuri, vizite de site-uri web și convorbiri telefonice sunt deja stocate de furnizorii europeni de internet, sub incidența legilor UE.

În mod similar, UE face eforturi de construire a unui sistem de supraveghere pan-european și de înființare a unui registru de cărți de identitate UE. Dacă aceste planuri devin realitate, supravegherea autoritară din satelit, sistemele automate operate de roboți care citesc sistemele biometrice și profilele de risc la intrările-ieșirile de la frontieră, vor deveni în curând normalitate pentru peste 500 de milioane de cetățeni ai Europei.

Worse still, decisions on the expansion of so-called "homeland security" in the EU are seemingly being made by the very companies that will ultimately profit from them. According to the UK-based civil liberties monitoring group Statewatch, the design of the €1.4 billion European Security Research Programme (ERSP) has been "outsourced to the very corporations that have the most to gain from its

“Bruxelles UE” cheltuiește milioane de euro dezvoltând tehnologii computerizate “orwelliene” desemnate să examineze imaginile CCTV și să caute pe internet “comportamente anormale”.

implementation,” such as the defence companies Thales, Finmeccanica, EADS, Saab and Sagem Défensé Sécurité.

Încă și mai rău este faptul că deciziile asupra expansiunii acestei așa numite “securități a patriei” UE, par a fi luate de companiile care vor profita în final de ele. Conform grupului de monitorizare a libertăților civile Statewatch cu sediul în Marea Britanie, proiectarea Programului de Cercetare pentru Securitate Europeană de €1.4 miliarde a fost “externalizat către acele corporații

care au cel mai mult de câștigat din implementarea sa” cum ar fi companiile de apărare Thales, Finmeccanica, EADS, Saab și Sagem Défensé Sécurité.

Capitolul 5

**LA 800 ANI DUPĂ MAGNA CARTA:
Guvernarea Bruxelles UE
va pune capăt secolelor
de libertate și indepen-
dență în Marea Britanie**

La opt sute de ani după Magna Carta: Guvernarea Bruxelles UE va pune capăt secolelor de libertate și inde- pendență în Marea Britanie

Iată o lege care este mai presus de Rege și pe care nici el însuși nu trebuie să o încalce. Această reafirmare a puterii supreme și expresia sa în caracter general este marea lucrare a Magna Charta și ea singură justifică respectul în care oamenii au ținut-o.

Winston Churchill, 1956

Dintre toate mândrele istorii de libertate și independență ale Europei cărora guvernarea totalitară a Bruxelles UE le va pune capăt, încheierea unei istorii de secole de libertate și autoguvernare în Marea Britanie va fi fără îndoială una dintre cele mai tragice. Pentru oamenii unei țări care a jucat de două ori un rol critic în împiedicarea Cartelului Produselor Chimice, Petrolului și Medicamentelor să cucerească lumea, livrarea Europei în chiar mâinile celor care au provocat cele două războaie mondiale este un eveniment pentru împiedicarea căruia peste un milion din bravi lor înaintași și-au dat viața.

Magna Carta din Anglia, semnată în iunie 1215, a dus lumea la dezvoltarea legii constituționale și este văzută ca unul dintre cele mai importante documnte legale din istoria democrației.

(credit imagine: Wikipedia)

Privind înapoi în istorie, este în mod similar demn de notat că Marea Britanie, prin intermediul Angliei, țara cu cei mai mulți locuitori, a dat lumii Magna Carta – o cartă văzută ca unul dintre cele mai importante documente legale din istoria democrației. Semnată la Runnymede, în regiunea engleză Surrey, în iunie 1215, această cartă a fost timp de secole un bastion împotriva tiraniei din Anglia. Prin recunoașterea drepturilor cum ar fi habeas corpus – dreptul unui deținut la o audiere, înainte ca un tribunal independent să determine dacă detenția este conform legii – și plasarea chiar și a suveranilor și magistraților sub incidența legii, Magna Carta engleză a condus lumea în direcția dezvoltării legii constituționale.

Totuși, într-o manieră necunoscută de mulți cetățeni britanici, așa-numitul “Mandat de Arestare European” al Bruxelles UE, aprobat în 2002, a anulat habeas corpus. În mod similar, Tratatul de la Lisabona anulează nu doar protecția prevăzută împotriva guvernării arbitrare și capricioase, dar însăși suveranitatea Parlamentului Britanic – un organism care a fost un model pentru toate sistemele parlamentare ale lumii.

Parlamentul Britanic este conștientizat pe scară largă ca fiind modelul sistemelor parlamentare din întreaga lume. Totuși, suveranitatea sa, împreună cu suveranitatea altor parlamente naționale din Bruxelles UE, a fost anulată prin Tratatul de la Lisabona.

(credit imagine: Wikipedia)

O istorie mândră: Britania a apărat de două ori lumea împotriva Cartelului Petrolului și Medicamentelor

Intrarea Britaniei în primul război mondial a avut loc la 4 august 1914, când primul ministru Herbert Asquith a declarat război Imperiului German ca răspuns la invadarea Belgiei de către Germania. Prin multitudinea de factori decisivi în asigurarea înfrângerii Germaniei în primul război mondial, rolul cheie pe care l-a avut Marina Regală Britanică – cea mai mare din lume la acea dată – este adesea trecut cu vederea. De fapt, rolul marinei britanice în primul război mondial a fost atât de important încât fără aceasta este greu de crezut că țara ar fi putut continua războiul.

Deși a avut o singură acțiune de luptă navală în timpul primului război mondial, la Jutland pe 31 mai 1916, flota britanică a avut succes împiedicând flota germane să scape din hotarele Mării Nordului. Procedând astfel, a jucat un rol decisiv prin faptul că a permis continuarea comerțului maritim dintre Britania și aliații săi, pe durata războiului. Pe lângă armata masivă pe care a asigurat-o, Britania a fost de asemenea arsenalul și finanțatorul alianței și s-a opus hotărâtor chiar și declarației Germaniei de luptă nerestricționată a submarinelor din februarie 1917. Ca atare, fără eforturile Britaniei, este clar că rezultatul primului război mondial ar fi fost foarte diferit.

Sir Winston Churchill,
Prim Ministru al Regatului Unit 1940-1945,
1951-1955.

Intrarea Britaniei în cel de-al doilea război mondial a avut loc la 3 septembrie 1939, când a declarat război Germaniei ca urmare a invadării Poloniei de către Germania. Refuzând cu curaj un armistițiu cu Germania, rolul Britaniei în apărarea lumii împotriva Cartelului pentru a doua oară nu a fost mai puțin crucial decât fusese cu 25 de ani înainte. Sub Winston Churchill, primul ministru britanic și in-

¹ Britania și Primul Război Mondial, 1901 – 1918; BBC History.

discutabil cel mai remarcabil lider în timp de război din istoria modernă, Britania a rămas fermă împotriva efortului de război finanțat de Cartel și a reușit împotriva sortților aproape inimaginabili, să-l forțeze pe Hitler într-un război pe două fronturi care avea să ducă în final la destrămarea Germaniei.

Cu toate acestea, forțele Cartelului au început să se regrupeze și să comploteze în secret împotriva Britaniei la numai câțiva ani după terminarea celui de-al doilea război mondial.

Complotul Comitetului de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei de a atrage Britania în Bruxelles UE

Istoria Comitetului de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei a fost ascunsă cu multă grijă poporului britanic.

Un comitet puțin cunoscut, a cărui istorie a fost extensiv ascunsă poporului britanic, Comitetul de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei, a fost fondat de Jean Monnet la 13 octombrie 1952. Monnet, cu un comportament agresiv, care nu a fost niciodată ales într-o funcție publică în cadrul unor alegeri democratice, fusese deja numit ca Înalta Autoritate a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) într-un post din care demisionase cu o lună înainte. Reuniunile Comitetului De Acțiune au început în ianuarie 1956 și au fost private.

Chiar de la început, Monnet a spus foarte clar ce se intenționa. Într-o scrisoare care a fost trimisă politicianilor și comercianților unioniști care au aderat formând Comitetul, el a declarat următoarele:

“Simpla cooperare între guverne nu va fi suficientă. Este indispensabil pentru State să delege unele din puterile lor instituțiilor federale europene mandatate de toate țările participante luate ca întreg. În același timp trebuie asigurată asocierea strânsă a Marii Britanii cu aceste noi realizări.”

² Comitetul de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei: Afirmații și Declarații 1955-67. Pub. Chatham House, London, 1969.

Pe scurt, scopul final al Comitetului așa cum a fost declarat încă de la înființarea lui, a fost "să ajungă prin realizări concrete la Statele Unite ale Europei".

Ca urmare, într-o scrisoare datată 28 septembrie 1968, Jean Monnet a anunțat decizia Comitetului de a invita trei dintre partidele politice britanice importante să adere ca membri deplin. Mai mult, el a afirmat direct că partidele politice și uniunile comerciale care au constituit Comitetul au fost "desemnate să pazeze drumul intrării Britaniei în Comunitatea Europeană cât mai curând posibil".

Fapt necunoscut poporului britanic este că membru al Comitetului Executiv, al comitetului cu cea mai mare vechime, a fost germanul Kurt Georg Kiesinger, care a stat din ianuarie 1956 până în mai 1965. Kiesinger fusese membru al partidului nazist (numărul său de membru în partidul nazist NSDAP a fost 2633930) și lucrase în timpul celui de-al doilea război mondial la divizia de propagandă radio a ministrului de externe nazist³. Mai târziu a devenit cancelar al Germaniei de vest, post pe care l-a deținut între 1966-1969.

Other notable members of the Committee had included the Italian Aldo Moro, its political secretary between May 1959 and December 1962. Leading up to WWII, Moro had been a member of the Fascist University Organization (Gioventù Universitaria Fascista), a group sponsored by Mussolini's Fascist Party. Moro eventually became Prime Minister of Italy, a post he held twice, from 1963 to 1968, and from 1974 to 1976.

Jean Monnet, un caracter agresiv care nu a fost niciodată ales pentru o funcție publică în cadrul unor alegeri democratice, a fondat Comitetul de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei în 1955. Toate marile partide politice britanice au devenit membre ale acestui comitet care a jucat un rol cheie în atragerea Britaniei în Bruxelles UE.

³ New York Times, March 10, 1988.

Membrul cu cea mai mare vechime în Comitetul Executiv al Comitetului de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei a fost germanul Kurt Georg Kiesinger. Fost membru al partidului nazist, Kiesinger a lucrat în timpul celui de-al doilea război mondial la divizia de propagandă radio a ministrului de externe nazist. *(credit imagine: Wikipedia)*

ceri externe și Mr. Selwyn Lloyd, fost secretar extern și cancelar al ministerului de finanțe.

Jeremy Thorpe, lider al Partidului Liberal, a fost la fel de entuziast, spunând că va adera la Comitetul de Acțiune cu "mari speranțe". El a adăugat că sfera cooperării trebuie să fie "lărgită astfel încât să includă diplomația și apărarea și mari părți din politica culturală și socială".

Uimitor totuși, în ciuda faptelor descrise mai sus, este că liderii celor trei partide britanice au răspuns extrem de pozitiv invitației lui Monnet. Primul ministru Harold Wilson, de exemplu, în numele Partidului Laburist conducător, a scris că "Scopurile Comitetului de Acțiune sunt în strânsă conformitate cu cele la care subscrie Partidul Laburist". El a adăugat că a fost bucurios să accepte invitația ca Partidul Laburist să adere la Comitet ca "membru deplin". Wilson a numit trei membri ai partidului – George Brown, Walter Padley și Michael Stewart – ca reprezentanți ai săi.

Anthony Barber, președinte al Partidului Conservator, a răspuns într-o manieră pozitivă similară spunând că după consultările cu colegii săi acceptă cu mare plăcere invitația și că partidul său va prețui calitatea de membru. Barber de asemenea a numit trei membri ai partidului său pentru a-l reprezenta - Mr. Reginald Maudling, lider adjunct al partidului; Sir Alec Douglas-Home, purtător de cuvânt în afa-

Ca rezultat, participanții la cea de-a 14-a sesiune a Comitetului, care a avut loc la 11 martie 1969, a inclus membri ai celor trei partide politice britanice majore, care au participat nu ca indivizi, ci ca reprezentanți numiți ai partidului lor. Întâlnirea a avut loc la Londra și a fost un moment cheie pentru atragerea Britaniei în Bruxelles UE.

Întâlnirile Comitetului de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei au început din anul 1960 și s-au încheiat numai după 1973 când Marea Britanie a aderat la Comunitatea Economică Europeană.

Trecerea valutei britanice la sistemul zecimal – primul pas către fărâmițarea lirei

Pentru proiectanții Bruxelles UE, un pas cheie în asigurarea faptului că statele membre nu vor putea părăsi blocul era crearea unei valute unice europene, euro. Rațiunea din spatele acestui fapt a fost simplă: sfărâmarea valutei unei națiuni și supunerea ei controlului unei bănci centrale controlate de Cartel reduce o țară autonomă la un simplu stat constituent al unui superstat sub control corporatist.

Înainte de creșterea euro, sistemul monetar al celor șase țări fondatoare ale Bruxelles UE foloseau valute bazate pe subunitățile unei sute, ca atare, în mod evident s-au decis că valuta unică paneuropeană va folosi de asemenea sistemul zecimal.

Totuși, dat fiind faptul că valuta britanică, lira sterlină – cea mai veche valută din lume care încă se utilizează, era bazată până în 1971 pe subunități de 240, armonizarea cu sistemele zecimale ale celor șase țări fondatoare era necesară înainte ca poporul britanic să fie constrâns să se descotorosească de liră și să accepte valuta unică paneuropeană cu diviziuni de 100.

Valuta britanică, lira sterlină, este cea mai veche valută din lume care încă se utilizează.

Astfel s-a născut ceea ce a ajuns să fie cunoscut ca “decimalizarea” monedei britanice.

Anunțul că Britania avea să “devină zecimală” s-a făcut la 1 martie 1966 de către cancelarul ministerului de finanțe de atunci, James Callaghan, care a descris-o ca pe o decizie “istorică și la momentul potrivit”. Deși motivele reale din spatele schimbării nu au fost niciodată pe deplin revelate poporului britanic, Callaghan a recunoscut public că “mari zone” din industrie, comerț și bănci au tras concluzia că aceasta va fi în beneficiul economiei⁴. Nu mai e nevoie să spunem că raționamentul precis al lui Callaghan cu privire la motivul pentru care sistemul monetar cu diviziuni de 240 ar fi tras înapoi economia britanică, nu a fost explicat niciodată. În ciuda acestui lucru, noua valută zecimală a mers înainte, fiind lansată la 15 februarie 1971.⁵

Edward Heath – omul care a livrat Britania la Bruxelles UE

Britania a aderat la UE în ianuarie 1973 sub primul ministru Edward Heath, un om care a nutrit mult timp dorința de a lega țara la o federație europeană. În discursul său parlamentar inaugural susținut la 26 iunie 1950 la intrarea în British House of Commons, Heath a chemat deschis guvernul să adere la Planul Schuman. Prezentat de către ministrul de externe francez Robert Schuman doar cu o lună înainte ca Heath să devină membru al parlamentului britanic, Planul Schuman a dus în final la crearea Bruxelles UE.

⁴ Britania trece la sistemul zecimal în 1971. BBC News.

⁵ D-Day livrează noua monedă UK. BBC News.

Heath era bine conectat cu elita Cartelului, participând la întâlnirile Grupului Bilderberg în 19766 și participant la întrunirile Comisiei Trilaterale Rockefeller în 19807. Deținând postul de prim ministru britanic între 1970-1974, a fost de asemenea prieten cu președintele și directorul executiv al companiei de medicamente Glaxo, Sir Austin Bide – omul descris de ziarul britanic independent ca fiind “principalul responsabil de transformarea Glaxo dintr-o companie bine cunoscută datorită hranei pentru copii într-o forță mondială în industria farmaceutică”8. Surprinzător, să notăm faptul că Bide, în timp ce lucra pentru Glaxo pe parcursul celui de-al doilea război mondial, se ocupa cu vitaminele și penicilina și era de asemenea responsabil pentru patente9.

Edward Heath, prim ministru britanic între 1970-1974, a fost bine conectat cu elita Cartelului și a livrat Britania în mâinile Bruxelles UE în 1973.

Un alt prieten apropiat al lui Heath a fost Eric Roll, care a devenit mai târziu Baron Roll of Ipsden și membru al Camerei Britanice a Lorzilor. Roll era de asemenea un participant frecvent la întâlnirile de la Bilderberg și membru al puternicului comitet de conducere al grupului10.

Dar Bide și Roll nu au fost în nici un caz doar asociați controversați ai lui Heath. După ce președintele francez Charles de Gaulle a interzis prin veto intrarea Britaniei în Bruxelles UE în anii 1960, Heath a invitat pe fostul avocat nazist Walter Hallstein, pe atunci Președinte al Comisiei Europene, la Chequers, reședința sa prim-ministerială, pentru a examina de ce intrarea a eșuat11. Această vizită a fost una dintre multele pe care Hallstein le-a făcut la Chequers în timpul mandatului lui Heath ca prim ministru. În spatele scenei, în timpul

⁶The Daily Collegian. Septembrie 9, 1976. ⁷1980 Trilateral Commission Plenary.

⁸Sir Austin Bide: Industriaș care a transformat Glaxo într-o forță mondială și apoi s-a confruntat cu Thatcher la British Leyland. The Independent; Sâmbătă 24 Mai 2008. ⁹Sir Austin Bide: După succesul de la Glaxo, a eșuat la British Leyland. The Guardian. Joi 5 iunie 2008.

deceniului care a sfârșit cu aderarea Britaniei la UE în 1973, Hallstein și Heath s-au întâlnit în multe ocazii și au colaborat strâns împreună.

Fostul avocat nazist Walter Hallstein l-a întâlnit în multe ocazii pe primul ministru britanic Edward Heath și au colaborat strâns împreună. Hallstein i-a promis lui Heath să fie de partea lui în forțarea calității de membru Bruxelles UE a Britaniei.

În recunoașterea acestei relații strânse de colaborare, Hallstein chiar a contribuit la prefața ediției germane a cărții lui Andrew Roth din 1973, 'Edward Heath - Un om pentru Europa'.¹² De aici, pe cont propriu, este clar că Hallstein l-a folosit pe Heath ca barometru pentru determinarea temperaturii politice dinaintea întâlnirilor și negocierilor oficiale asupra solicitărilor Britaniei de a adera la blocul UE. Promițând să fie de partea lui Heath ca să forțeze aderarea Britaniei, este la fel de clar că Hallstein era hotărât că țara trebuie să adere la Bruxelles UE indiferent de orice opoziție a poporului britanic. De aceea este notabil faptul că Hallstein a rezumat rolul lui Heath în livrarea Britaniei în mâinile Bruxelles UE declarând direct că "Succesul acestei bătălii a fost într-o proporție decisivă, victoria sa".

Heath și-a pierdut puterea în 1974 în favoarea Partidului Laburist al lui Harold Wilson, al cărui manifest electoral a promis să acorde cetățenilor britanici un referendum dacă Britania ar trebui să rămână în Piața Comună în termenii renegociați sau să o părăsească total.

În campania care a precedat referendumul, care a avut loc la 6 iunie 1975, omul de afaceri milionar Alastair McAlpine, care a devenit mai târziu trezorier pentru Partidul Conservator al lui Heath, a acționat ca un trezorier de campanie pentru "Da". Vorbind pen-

¹⁰ Camera Britanică a Lorzilor, Registrul Intereselor Lorzilor, 11 Heath și oamenii lui Heath Andrew Roth. Pub. Routledge & Kegan Paul, 1972. p169.

¹² Edward Heath - Ein Mann für Europa. Andrew Roth. Translated by Heinrich Gottwald. Pub. Böhlau-Verlag, Köln, 1973.

tru ziarul Independent în iunie 2005, McAlpine a recunoscut că "băncile și marile companii industriale au investit mari sume de bani" pentru "Da".

The Independent a descris de asemenea cum, conform unui organizator al campaniei "Da", Caroline de Courcey Irlanda, pentru „Da” s-au acordat beneficii suplimentare în bani din partea Comisiei Europene, a cărei finanțare a fost folosită pentru un avion cu reacție de tip charter cu de 100 al British Caledonian Airlines pentru a transporta 1000 vorbitori pro-europeni la instructajele oferite de eurocrații de nivel înalt. În mod revelator, de Courcey Irlanda a considerat banii ca pe "un fel de dispensă specială" din partea Comisiei¹³.

În fața întrebării din referendum, "Credeți că Regatul Unit trebuie să rămână în Comunitatea Europeană (Piața Comună)?", finanțarea masivă din partea corporațiilor și a Comisiei Europene pentru "Da" a asigurat că peste 67% din electorat a votat pentru. După vot, Heath a recunoscut că "a muncit 25 de ani pentru asta"¹⁴.

Până în ziua de astăzi, votul din 1975 a rămas singurul referendum de care a avut parte poporul britanic în problema Europei.

¹³ Cum ne-au vorbit în aderarea la Europa. The Independent. Sâmbătă 4 iunie 2005.

¹⁴ Marea Britanie îmbrățișează Europa în referendum. BBC News.

Va lupta poporul britanic să-și păstreze libertatea și independența?

Prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, aproape tot ceea ce Goering comandantul Luftwaffe german în timpul celui de-al doilea război mondial – a încercat să obțină din partea Cartelului, este pe punctul de a se îndeplini. Ca atare, marea pierdere de vieți omenești și sacrificii care au avut loc pentru a depăși lăcomia corporatistă care a dus la cele două războaie mondiale vor fi fost în zadar, dacă poporul britanic nu este pregătit să lupte pentru a-și menține libertatea și independența.

De aceea este clar că, deși Britania a fost în mod constant de partea corectă în bătăliile globale împotriva Cartelului Petrolului și Medicamentelor, dacă poporul său nu luptă acum împotriva Bruxelles UE și a acaparării țării lor de către acesta, toate lucrurile pentru care au luptat părinții și bunicii lor în trecut vor fi pierdute.

Capitolul 7

Releu de viață

Releu de viață

În capitolele precedente ale acestei cărți, v-am împărtășit o analiză serioasă a modului în care urmașii arhitecților Auschwitz fac acum o altă încercare de cucerire a lumii.

Recunoscând dimensiunile înșelătoriei și fraudei care ar permite acestor interese să aibă o șansă în această recentă încercare, aceasta ar trebui să însemne o lecție pentru fiecare cititor: singurul mod în care preluarea lumii poate fi împiedicată – acum și în generațiile următoare – este să ne imunizăm la minciuna și înșelătoria care formează modus operandi al acestor interese.

Cel mai important, acum că am expus adevărul despre arhitecții Auschwitz, considerăm că este de datoria noastră să propunem drumul de urmat.

Această carte nu face altceva decât să rescrie istoria secolului 20.

De aceea rezultă că planurile pentru secolul 21 au fost revizuite pentru a lua în considerare noua înțelegere asupra trecutului.

Serioasa analiză documentară din această carte oferă acum ocazia unică de a modela viitorul fără a repeta greșelile trecutului. Considerând magnitudinea acestor greșeli, pașii de făcut acum vor trebui să fie curajoși, de amploare globală și de viitor.

Mai mult, momentul pentru a proiecta calea spre o lume mai bună este acum. Pentru că, dacă nu tragem concluzii corecte și imediate din lecțiile istoriei, omenirea va pierde o ocazie importantă de a-și reorienta cursul.

În acest capitol, vom evidenția acțiunile necesare pentru a crea o lumea de sănătate, pace și dreptate socială. Această lume nu mai este o iluzie. Se poate și trebuie să fie construit acum.

În acest capitol vom sublinia acțiunile care trebuie întreprinse pentru a crea o lume a sănătății, păcii și justiției sociale. Această lume nu mai este o iluzie. Ea poate și trebuie să fie construită acum.

Cât de curând această lume va deveni realitate depinde de un singur factor: de câți dintre noi suntem pregătiți să ne angajăm în atingerea acestui scop. Această chemare la acțiune este direcționată în particular către generațiile mai tinere, deoarece lumea lor și viitorul lor sunt cele care se decid acum.

Omenirea se află la o răscruce. Alternativele nu ar putea fi mai clare. Pe de o parte sunt interesele economice care beneficiază de bolile, mizeria și moartea a milioane de oameni. Pe de altă parte sunt oamenii lumii pentru care nu există interes mai mare decât protecția sănătății și a vieții lor.

Supraviețuitorii lagărului de concentrare de la Auschwitz au recunoscut acest moment definitoriu în istoria omenirii. Cu chemarea lor la un "Releu de viață" ca singurii supraviețuitori ai iadului pe pământ acum câteva decenii, ei transmit obligația morală întregii omeniri, astăzi.

"Releul de viață" nu este doar o obligație morală ci o chemare la acțiune pentru a proteja viața pe pământ în cele mai largi sensuri – și astfel a crea fundația unei lumi mai bune.

Scopurile

Omenirea are acum ocazia să creeze o lume de sănătate, pace și justiție socială. Dar această lume nouă nu se va înfăptui singură – noi, oamenii, va trebui să o construim noi înșine.

Această carte pune bazele uneia din cele mai mari mișcări în istoria omenirii: “Mișcarea Vieții”. Scopul acestei mișcări este de a elibera omenirea de cătușele unei dependențe de un secol, de Cartelul Petrolului și Medicamentelor, și de a proteja viața umană pentru toate generațiile ce vor urma.

Pentru orice mișcare este important să aibă scopuri bine definite. Scopurile Mișcării Vieții sunt următoarele:

- **Răspândirea adevărului**

Acum este evident că noi, oamenii lumii, am fost înșelați în privința unor lucruri atât de importante cum ar fi: Cine a fost responsabil în ultimă instanță de cele mai mari crime ale secolului douăzeci – cele șaiszeci de milioane de decese ale celui de-al doilea război mondial? Dacă interesele care ne-au ascuns această informație timp de șapte decenii încă mai controlează opinia publică de astăzi, trebuie să ne punem alte întrebări importante:

1. De ce ne-au mințit?

2. Dacă ne-au mințit în probleme atât de importante cum sunt acestea, de ce ar trebui să credem ce ne spun ei astăzi?

Este evident faptul că înțelegerea și răspândirea adevărului asupra istoriei este precondiția construirii unei lumi mai bune.

- **Protecția sănătății și vieții**

Cel mai important scop al “Mișcării Vieții” este protecția sănătății și vieții oamenilor de pe această planetă – acum și pentru generațiile viitoare – pentru a nu se abuza de ele sau a nu fi sacrificate intereselor corporatiste.

- **Scoaterea în afara legii a patentelor asupra sănătății și vieții**
Omenirea a trebuit să treacă prin două războaie mondiale soldate cu peste o sută de milioane de morți pentru a înțelege că motivul care a stat la baza fiecăruia din ele a fost principiul patentelor. Astfel, scopul cheie devine scoaterea în afara legii a patentelor asupra sănătății și vieții.
- **Crearea unui nou sistem de îngrijire a sănătății**
În timpul secolului trecut, interesele farmaceutice au încercat să construiască un monopol asupra sănătății lumii, bazat pe două elemente principale: exclusivitatea medicamentelor patentate ca terapii și privatizarea sectorului de sănătate sub controlul lor. Se înțelege de la sine că precondiția unui nou sistem de sănătate este eliminarea acestor două elemente de control.

Spre deosebire de sistemul de sănătate existent, care este bazat pe promovarea și expansiunea bolilor pentru medicamentele patentate, focalizarea noului sistem de sănătate este pe prevenirea și eliminarea bolilor. Primul pas în refocalizarea unui nou sistem de sănătate asupra acestor scopuri va fi abolirea tuturor patentelor asupra drogurilor terapeutice și altor medicamente.

Al doilea pas va fi aducerea sectorului de sănătate sub controlul oamenilor. Acesta este singurul mod în care se poate garanta că cercetarea, educația și practica medicală servesc exclusiv intereselor de sănătate ale oamenilor și nu intereselor financiare ale industriei farmaceutice.

- **Protecția vieții**
Genomul uman ca plan și bază biologică a vieții ne aparține tuturor. Eforturile de a deține acest cod genetic cu scopul de a reconstrui, vinde și manipula corpul uman sau părți din el în numele câștigurilor corporatiste, trebuie interzise.
- **Protecția surselor de hrană**
Informația genetică conținută în animale, plante și hrană care au fost crescute în grădinile și pe câmpurile noastre de milenii

ne aparține tuturor. Manipularea și alterarea codului genetic al vieții, cu scopul de a-l patentă și a crea monopoluri pe piețele globale poartă cu sine pericolul ca sursele noastre de hrană să fie controlate și folosite în scopul câștigurilor politice, în favoarea intereselor corporatiste.

- **Protecția mediului**

Buna sănătate și susținerea vieții depind de aerul curat, apa pură și absența substanțelor chimice toxice din mediul înconjurător. În timpul secolului trecut, poluarea atmosferei datorată emisiilor de carbon și având originea în forajele de petrol și industria extractivă a cărbunelui, a devenit una din cele mai mari amenințări asupra mediului înconjurător. Încălzirea globală și alte consecințe amenință de asemenea planeta noastră. În plus, tehnicile intensive de agricultură convențională care reclamă folosirea de mari cantități de pesticide patentate, ierbicide și fertilizatori sintetici, au poluat solul și sursele de apă, amenințând astfel echilibrul ecologic și viața însăși.

În secolul 21, energiile derivate din carbon trebuie înlocuite cu energie bazată pe hidrogen, solară, eoliană, a marelor și alte forme de energie regenerabilă, protejând astfel simultan viața umană și mediul înconjurător. În mod similar, tehnicile agricole intensive trebuie înlocuite de agricultura organică și alte metode agricole naturale descentralizate.

- **Apărarea păcii lumii**

Păstrarea păcii a fost un vis al tuturor generațiilor din istorie. În timp ce majoritatea războaielor au fost dispute regionale, cel de-al douăzecilea secol a văzut două războaie care au implicat virtual întregul mapamond.

Analiza corectă a cauzelor celor două războaie mondiale este o precondiție pentru prevenirea unui alt conflict global. Deoarece un astfel de conflict va implica – fără îndoială – arme de distrugere în masă, această simplă analiză determină de asemenea supraviețuirea omenirii.

Faptele documentate în această carte duc la o singură concluzie: înlăturarea principiului patentabilității în sectorul sănătății și vieții este precondiția păstrării păcii globale.

În mod similar, înlăturarea dependenței de cererea de petrol pentru energia lumii va anula motivul profitului din spatele invaziilor militare în regiunile bogate în petrol. În consecință, cu cât mai repede necesarul de energie al lumii va putea fi asigurat prin forme de energie descentralizate și regenerabile, cu atât este mai puțin probabilă apariția altor războaie.

- **Stabilirea justiției sociale**

Imperiile coloniale ale secolelor timpurii care au împărțit lumea în săraci și bogați au fost înlocuite de națiunile lider în exportul de produse chimice, petrochimice și farmaceutice. Interesele globale ale "Cartelului Petrolului și Medicamentelor" nu doar cimentează nedreptățile de pe planeta noastră ci le extind și mai mult cu fiecare zi care trece.

Între toate aceste noi și moderne forme de dependență economică, de departe cea mai ticăloasă este aceea a "colonialismului farmaceutic". În spatele vălurilor înșelătoare de caritate și luptă împotriva epidemiilor, se promovează în lumea în curs de dezvoltare medicamente toxice și mortale care decimează populația și agravează dependența economică.

În mod similar, împărțirea în națiuni bogate și sărace este mai departe agravată prin promovarea semințelor și hranei patentate modificate genetic în lumea în curs de dezvoltare, sub falsul pretext al luptei împotriva foametei mondiale.

Lețiile istoriei sunt clare: atâta timp cât omenirea permite urmașilor arhitecților Auschwitz să continue să fie brokerii de putere din spatele ordinii economice globale de astăzi, nu va exista justiție socială.

Eliminarea afacerilor de investiții cu medicamente și alimente patentate este o condiție pentru a micșora diferența dintre țările industrializate și cele în curs de dezvoltare și a stabili justiția socială la scară mondială.

Tehnologiile moderne descentralizate din domeniul sănătății, nutriției, energiei și alte domenii sunt bazele creșterii economice în lumea în curs de dezvoltare și ale micșorării dependențelor. Mai mult, terminarea "plăților de tribut" de către țările în curs de dezvoltare către Cartelul Petrolului și Medicamentelor va elibera cantități vaste de resurse economice în acele țări, care pot fi direcționate spre satisfacerea nevoilor de bază ale populației, inclusiv hrană, sănătate, educație și locuri de muncă.

Noi, Oamenii suntem arhitecții acestei noi lumi

Chiar în acest moment al istoriei, noi, oamenii, avem două alternative. Mai întâi, putem permite intereselor corporatiste să continue să-și cimenteze și extindă monopolul asupra acestei planete în zonele cheie ale vieții noastre. Sau noi, oamenii, putem să ne asumăm răspunderea de a construi această nouă lume pentru noi înșine și generațiile viitoare.

Dacă vom lăsa această lume intereselor corporatiste, ei își vor continua afacerile cu sărăcia, foamea, poluarea mediului, boala și moartea. Desigur, menținerea acestei lumi – și a beneficiilor economice care derivă din ea – poate fi realizată numai sub o dictatură globală care să permită acestor interese corporatiste să amputeze drepturile omului și să ignore voința popoarelor.

Dacă noi, ca popor, decidem să ne asumăm responsabilitatea, putem profita de cele mai moderne tehnologii cum ar fi energia regenerabilă și sănătatea naturală, pe baze științifice și să creăm o lume a sănătății, păcii și justiției sociale. Schimbul liber de informa-

ție între oameni și marea cantitate de resurse economice care vor deveni brusc disponibile vor permite omenirii să facă un salt înainte către o astfel de lume.

Alegerea pare evidentă. Totuși, două aspecte trebuie să fie clare oricui: în primul rând noi, oamenii, trebuie să construim noi înșine această lume, pentru că noi și copiii noștri vom beneficia cel mai mult de ea. În al doilea rând, trebuie să-o facem acum: pentru că, cu fiecare zi cu care așteptăm să profităm de această ocazie, status quo-ul va încerca să-și cimenteze controlul asupra acestei planete.

Următoarele etape

Fiecare cititor al acestei cărți, fiecare persoană care primește documentația, care înțelege urgența lui acum, trebuie să acționeze imediat pentru a începe construirea acestei lumi mai bune. În continuare sunt câteva din cele mai urgente acțiuni de întreprins:

- **Gândiți pentru voi!**

Când reflectați la conținutul acestei cărți și vă faceți propriile cercetări, veți înțelege în ce măsură ați fost înșelați și induși în eroare pentru a nu avea o înțelegere corectă a istoriei, inclusiv a propriului vostru trecut. În special trebuie să dezvoltați o atitudine critică față de media deoarece ea servește status quo-ul și astfel contribuie la înșelăciunea globală.

- **Răspândiți informația cuprinsă în această carte.**

această carte conține informații unice, documentații și analize pe care nu le veți găsi nicăieri altundeva. Am încercat să extragem cât s-a putut de mult din înregistrări oficiale, inclusiv materialele ascunse multă vreme în arhivele guvernamentale și internaționale. Vă încurajăm să studiați toate link-urile din versiunea online a acestei cărți și să vă conduceți propriile cercetări. Vă încurajăm să transmiteți versiunea online a acestei cărți tuturor celor pe care îi cunoașteți și să includeți un comentariu personal despre ceea ce ați aflat și învățat de aici.

- **Contactați-vă reprezentanții politici.**

Să nu credeți că reprezentanții voștri politici sunt conștienți de faptele descrise în această carte. În timp ce unii dintre ei ar fi putut fi aduși la putere de aceste interese, alții pot fi simple victime – așa cum într-adevăr am fost cu toții. Cei din al doilea grup merită șansa de a dovedi că reprezintă cu adevărat interesele voastre.

Trimiteți o copie a acestei cărți reprezentanților voștri politici.

Întrebați-vă politicienii dacă cunosc faptele istorice prezentate în această carte. Răspunsul ar putea să vă surprindă.

- **Organizați răspândirea mesajului despre această carte.**

Cel mai bun mod în care ne putem asigura că această carte ajunge în cele mai îndepărtate colțuri ale satului, orașului sau țării voastre este formarea unui grup împreună cu alți cititori care împărtășesc hotărârea voastră de a acționa. Prima sarcină a unui astfel de grup, desigur, va fi să dezvolte metode pentru a distribui această carte în cadrul comunității și să se asigure că literalmente toată lumea o citește. Ca rezultat al desăvârșirii acestei activități se pot face multe alte activități.

- **Căutați oameni care gândesc la fel și lucrați împreună cu ei.** Sunt multe posibilități și multe zone în care puteți fi activi și să vă implicați în campanii. Acestea includ:

Protecția mediului

Energia alternativă

Sănătatea naturală pe baze științifice

Grădăritul organic

Microfinanțarea și economia alternativă

Orice alte sectoare în care influența intereselor corporatiste care au pus stăpânire pe planetă poate fi redusă

- **Votați cu buzunarul propriu.**

Fiți atenți când alegeți unde și pe ce vă cheltuiți banii, la fel cum sunteți atenți ce politicieni votați. Unde și cu ce vă cheltuiți banii schimbă cu adevărat lumea. De exemplu:

Cumpărând produse organice votați împotriva afacerilor cu pesticide ale industriei chimice.

Cumpărând o mașină eficientă energetic votați împotriva industriei petrochimice și a poluării.

Alegând sănătatea naturală pe baze științifice pentru voi și familia voastră votați împotriva afacerii cu boli a industriei farmaceutice și a monopolului acesteia asupra sănătății.

Platforma pentru o lume mai bună

Documentația și analizele conținute în această carte formează rampa de lansare de pe care omenirea poate să construiască o lume mai bună.

Deja acum doi ani, peste două duzini de supraviețuitori ale acestor lagăre de concentrare s-au adunat la Auschwitz pentru a prezenta guvernelor Europei o nouă constituție. Această constituție "De la oameni pentru oameni" a subliniat necesitatea de a proteja interesele oamenilor împotriva lăcomiei corporatiste.

Din păcate, această chemare istorică – prezentată ca "Relev de viață" de către un grup de oameni cu cea mai înaltă autoritate morală de pe această planetă – a fost ignorată de liderii politici ai Europei. Dimpotrivă, prin semnarea "Actului de Activare" de la Lisabona, acești politicieni miopi au dat undă verde unui proces care va da întregul continent european pe mâinile acelorași interese corporatiste care au fost deja responsabile de cele două războaie mondiale.

În această situație, noi, autorii acestei cărți, am decis să includem această chemare în carte și să o răspândim ca pe o platformă politică și precondiție pentru păstrarea democrației pentru generația actuală și cele viitoare.

În următoarele pagini, arătăm chemarea istorică la un "Relev de viață" către construirea unei Europe – și în final a unei Lumi – de la oameni pentru oameni. Contrar multor platforme politice naționale și regionale, această chemare internațională poate fi făcută cu un suport copleșitor din partea popoarelor lumii pentru că aduce cu ea o credibilitate și autoritate fără precedent: greutatea morală a supraviețuitorilor celor mai mari crime comise împotriva omenirii combinată cu analiza corectă a cauzelor celor două războaie mondiale.

RELEU DE AMINTIRE – RELEU DE VIAȚĂ

CHEMAREA LA O EUROPĂ DE LA OAMENI PENTRU OAMENI

Preambul

Noi, supraviețuitorii Holocaustului – etichetați ca sclavi prin numerele imprimate pe noi în lagărele de concentrare ale Germaniei naziste – simțim că timpul trece repede. Lumea a devenit din ce în ce mai rezistentă la mărturia noastră despre foame și mizerie, despre munca anihilantă de sclavi, despre război și ură și alte crime ale naziștilor.

Am trăit pentru a vedea crescând realizarea unei idei minunate a unei noi Europe. Această Europă trebuia să fie construită pe memoria trecutului, ca un principiu fundamental al unei Europe de la oameni pentru oameni.

Totuși, ceea ce observăm sunt din ce în ce mai multe violări ale acestui principiu. În istoria Europei, drepturile de bază ale omului la sănătate și viață au fost drepturile cel mai frecvent încălcate.

Doar în ultimul secol, două războaie mondiale au costat viețile a peste 100 de milioane de oameni. În ciclul de evenimente care au conturat imaginea Europei, un loc a ieșit în evidență ca simbol al agoniei și morții: lagărul nazist de concentrare și exterminare Auschwitz – Birkenau.

Sute de mii de bărbați și femei din toată Europa, închiși în lagăre de concentrare, și-au pierdut viața muncind ca sclavi în numele lăcomiei corporatiste.

Chiar mai mult, zeci de mii dintre ei și-au pierdut viețile în experimente pseudo-medicale făcute pe prizonieri în vederea obținerii patentelor pentru diferite medicamente, în numele diferitelor companii farmaceutice din cadrul IG Farben.

Astăzi, construirea unei noi Europe apare la momentul când noi, "martorii timpului" încă dăm mărturie despre consecințele disprețului pentru viața umană și nevoile oamenilor.

Viețile noastre au fost modelate în momentul în care viața umană nu avea nici o valoare iar sclavul era necesar numai pentru munca lui. Deținătorii absoluți ai ființei umane nu erau atât oamenii SS cât sclavii banilor și puterii de la IG Farben Auschwitz.

De aceea noi ne simțim responsabili pentru acest proces de construire a unei Europe de la oameni pentru oameni.

Aceasta nu este o chestiune de opinie politică.
Este apelul nostru la memorie.
Este chemarea noastră la viață,
La gândire rațională,
La o Europă de la oameni pentru oameni,
La un releu de amintire
La un releu de viață.

Nu trebuie să permitem niciodată ca acest releu să fie întrerupt, chiar dacă, din spatele cortinei noii Europe, apar măști strănii ce seamănă cu fețele de la IG Farben Auschwitz.

Chemare la „Mișcarea pentru Viață”

Cele mai de pre drepturi ale omului sunt dreptul la sănătate și dreptul la viață. Acestea sunt drepturile amenințate de către interesele corporațiilor care privesc corpul omenesc ca pe propria lor piață de desfacere și sursa unor profituri nemărginite. Astăzi, la începutul secolului 21, oamenii lumii trebuie să se unească pentru apărarea drepturilor inalienabile ale omului.

DREPTUL LA SĂNĂTATE

Apărarea sănătății noastre, cel mai important dintre drepturile omului. Pe parcursul secolului trecut, sănătatea noastră a ajuns sub influența planului de investiții al unei industrii care prosperă printr-o continuă extindere a bolilor ca piață de desfacere a medicamentelor patentate. Eforturile făcute de către corporațiile farmaceutice de a monopoliza sănătatea umană la nivel global a devenit cel mai mare obstacol în calea prevenirii și în cele din urmă a eradicării celor mai obișnuite boli din epoca noastră.

Orice model de afaceri care se bazează pe răspândirea deliberată a bolilor încalcă în mod flagrant dreptul fundamental al omului la sănătate, și trebuie interzis în toată lumea. Acesta va deschide omenirii calea pentru înlăturarea bolilor de inimă, a cancerului și multor altele ale acestui secol.

DREPTUL LA VIAȚĂ

Într-un mod similar, dreptul la structura biologică fundamentală a vieții este amenințat chiar de aceste interese corporatiste. Genomul uman - harta vieții și schema biologică a existenței noastre - a devenit ținta exploatarei comerciale, pe scară largă, prin intermediul brevetării în genetică.

Codul genetic este proprietatea inalienabilă a întregii omeniri. Toate încercările de a comercializa acest cod genetic, cu scopul de a re-construi, vinde și manevra corpul uman sau părți ale acestuia

tuia pentru câștigul corporației, trebuie interzise în întreaga lume. Informațiile legate de codul nostru genetic trebuie să fie utilizate exclusiv în beneficiul întregii omeniri.

DREPTUL LA HRANĂ NATURALĂ

De asemenea, informațiile genetice ale tuturor plantelor și animalelor care au crescut pe câmpurile și în grădinile noastre de milenii, aparțin întregii omeniri. Manipularea și modificarea codului genetic al plantelor cu scopul de a le brevetă și de a crea monopoluri pe nutriția umană în piețele mondiale, comportă pericolul ca proviziile noastre alimentare să facă obiectul abuzurilor în beneficiul intereselor corporațiilor. Impunerea monopolului pe alimente permite corporațiilor să controleze soarta întregii societăți. Acest lucru subminează fundamentele democrației și încalcă drepturile omului. Accesul liber la alimente sănătoase, nealterate, este condiția prealabilă pentru o societate sănătoasă.

O PERSPECTIVĂ ULUITOARE

Drept consecință a liberalizării sănătății umane, aceste resurse umane și economice gigantice vor putea fi folosite pentru a lupta împotriva celor mai arzătoare probleme ale timpurilor noastre precum foametea, subnutriția, sărăcia, analfabetismul, șomajul și amenințările de mediu.

SPRIJINIȚI MIȘCAREA PENTRU VIAȚĂ

Aceste drepturi de bază nu vă vor fi oferite voluntar de către cei care mențin în status quo-ul. Noi, oamenii lumii, trebuie să ne apărăm drepturile fundamentale, în acest moment. Acesta este scopul „Mișcării pentru Viață”!

Semnez și mă alătur „Mișcării pentru Viață” dorind să aduc la îndeplinire scopurile sale.

Martie 2011 - August Kowalczyk, Jerzy Ulatowski, Aleksandra Niedzwiecki, Waheed Roomi, Paul A. Taylor, Matthias Rath

Acest document, desigur, nu este doar un alt apel plin de pasiune pentru o lume mai bună. Analiza distinctă și concisă a principiilor revelate în acest document îl proclamă drept piatra de temelie a unei lumi realizabile cel mai probabil în timpul vieții noastre.

- **Deveniți parte din Releul de Viață**

Dacă voi, ca persoane sau organizații, doriți să jucați un rol mai activ în mișcarea "Releul de viață" vă rugăm să ne contactați.

Suntem interesați să construim o rețea de oameni și organizații care se angajează să răspândească adevărul istoric și să pună capăt deceniilor de înșelăciune la nivel global. Informația conținută în această carte și referințele în legătură cu ea constituie harta drumului nostru.

Ne puteți contacta prin email la: **info@dr-rath-foundation.org**

Capitolul 8

Anexe

Site-uri web cheie pentru informații suplimentare

www4.dr-rath-foundation.org

The Dr. Rath Health Foundation

Dr. Rath Health Foundation este o organizație non-profit dedicată ameliorării sănătății umane la scară globală prin cercetare, educație, și apărarea drepturilor pacienților de a alege terapiile naturale de sănătate. Descoperirile științifice ale fondatorului său Dr Matthias Rath, un pionier al cercetărilor în domeniul sănă-

tății naturale, oferă deschideri majore în abordarea naturală a bolilor cardiovasculare, cancerului și altor probleme de sănătate.

Viziunea sa, susținută de cercetări extensive, a descătușat potențialul de control al acestor maladii prin mijloace naturale. Ca rezultat, Fundația a fost instrumentul de promovare a educației pe teme de sănătate naturală și a dreptului oamenilor din toată lumea la sănătate.

www.eu-facts.org

Site-ul EU Facts (fapte UE)

Documentele istorice publicate pe site-ul EU Facts dovedesc faptul că structura nedemocraticului “Bruxelles UE” și-a avut originea în planurile liderilor naziști în timpul celui de-al doilea război mondial. Publicarea acestei informații reprezintă începutul sfârșitului experimentului nedemocratic al “Bruxelles UE”.

www.eu-referendum.org

The European Referendum Initiative Inițiativa Referendumului European

Inițiativa unui Referendum European este o campanie de susținere a dreptului la vot al cetățenilor, prin referendum, atunci când se fac schimbări semnificative ale legislației care îi afectează, la nivel național sau european. În prezent aceasta include o petiție pentru o Europă

de la Oameni pentru Oameni, o petiție pentru a respinge așa numitul Tratat de la Lisabona și o petiție pentru un referendum asupra remediilor naturale. Până acum peste un sfert de milion de oameni din întreaga Europă au semnat aceste petiții.

www.health-peace-justice.org

The International Alliance for Health, Peace and Social Justice Alianța Internațională pentru Sănătate, Pace și Dreptate Socială

International Alliance for Health, Peace and Social Justice este o mișcare globală care intenționează să creeze o lume sănătoasă, pașnică și dreaptă unind oameni din toate națiunile, culturile, rasele și credințele într-un efort comun de a atinge aceste scopuri. Ea invită toți cetățenii și organizațiile (naționale și internaționale) să i se alăture pentru a reuși să făurească o lume mai bună.

www.nuremberg-tribunal.org

The NT2 project: Call for a second 'Nuremberg' Tribunal Proiectul NT2: Chemarea la un al doilea Tribunal "Nürnberg"

Inițial, Tribunalul de la Nürnberg a fost o parte a eforturilor SUA și altor guverne Aliate pentru a stabili cine a fost responsabil de al doilea război mondial și de a condamna pe cei care au comis crime împotriva umanității. Între 1945 și 1948 au avut loc mai multe astfel de procese, în Palatul de Justiție din orașul german Nürnberg, printre care cel mai important a fost cazul împotriva cartelului petrolului și medicamentelor IG Farben. Directorii Executivi ai acestui cartel, conform procurorului șef al SUA Telford Taylor, au fost cei mai mari criminali de război – fără de care cel de-al doilea război mondial nu ar fi fost posibil. Totuși, deși tribunalul original a adus la bară cartelul IG Farben, a avut succes doar parțial în a pune capăt crimelor acestuia. În numai câțiva ani de la finalizarea proceselor, rădăcinile cartelului farmaceutic au fost rapid restabilite.

De atunci, marketingul înșelător al produselor farmaceutice scumpe și adesea mortale, a dus la crearea unor piețe de multe miliarde de dolari bazate mai degrabă pe expansiunea bolilor, decât pe eliminarea acestora. Ca atare, deși se prezintă ca oferind soluții maladiilor majore ale omenirii, industria farmaceutică se bazează pe exploatarea bolilor în vederea obținerii profitului. Mai rău încă, industria ignoră, ascunde și obstrucționează terapiile naturale eficiente, sigure și demonstrate științific, care sunt capabile de a eradica pe scară largă maladiile endemice majore ale omenirii. De aceea, proiectul NT-2 intenționează să convoce un al doilea Tribunal de la Nürnberg, ca mijloc de a pune pentru totdeauna capăt crimelor cartelului farmaceutic.

www.profit-over-life.org

Profit Over Life **Profit asupra vieții**

După 60 de ani de tăcere, arhiva online Profit Over Life (profit asupra vieții) deschide înregistrările Tribunalului de Război de la Nürnberg împotriva IG Farben, cea mai mare multinațională chimică / farmaceutică a primei jumătăți a secolului 20, pentru oamenii de pretutindeni. Zecile de mii de documente conținute în arhive documentează fără echivoc faptul că cel de-al

doilea război mondial un război care a costat viețile a peste 60 de milioane de oameni – a fost planificat și finanțat de cartelul IG Farben care la acel moment consta din Bayer, BASF, Hoechst și alții.

Studentii, profesorii, cercetătorii academici, politicienii și milioane de oameni din întreaga lume sunt așadar invitați să consulte această arhivă, ca bază a unei mai bune înțelegeri a istoriei. Aceasta are o deosebită importanță deoarece interesele corporatiste multinaționale continuă și în zilele noastre să utilizeze forțele militare pentru a-și atinge scopurile globale.

www.reject-the-eu.co.uk

Reject the EU! Respingeți UE!

Pentru cetățenii Regatului Unit, expunerea rădăcinilor naziste ale Bruxelles UE este o provocare specială. După ce anterior de două ori – în primul și în al doilea război mondial – a jucat un rol critic în salvarea Europei împotriva acaparării ei de către Cartelul Petrolului și Medicamentelor și acționarii săi politici, acum sunt confrunțați cu posibilitatea ca marile sacrificii umane ale cetățenilor țării lor, să fi fost

în zadar. Cu subjugarea lor sub Tratatul de la Lisabona și Bruxelles UE, viețile a șaizeci de milioane de britanici care trăiesc astăzi și alții fără număr care nu s-au născut încă, vor cădea sub jugul acelorași interese care au încercat să cucerească și să controleze Regatul Unit de două ori până acum.

De aceea cetățenii Regatului Unit sunt rugați să răspândească informația conținută în site-ul web Reject the EU! În cadrul familiei, prietenilor, colegilor de muncă și în comunitățile lor și mai mult, să-și confrunte reprezentanții politici – la nivel local, regional, național și european.

www.relay-of-life.org

Relay of Life Releu de viață

Site-ul Relay of Life descrie cum, la 13 noiembrie 2007, peste 30 de supraviețuitori ai lagărului de exterminare Auschwitz și ai altor lagăre de concentrare naziste s-au întrunit în Polonia la o conferință de o zi, la Auschwitz. Pe baza crezului lor moral unic, acest extraordinar grup de oameni au decis să-și descarce suferințele într-o discuție despre viitorul Europei. Într-o ceremonie solemnă, supraviețuitorii acestui "iad pe pământ" și-au împărtășit experiențele trecute și au propus o Constituție pentru o Europă de la Oameni pentru Oameni.

Conferința a fost organizată împreună cu Dr. Rath Health Foundation, organizație non-profit care a fost instrumentul expunerii naturii frauduloase a afacerii farmaceutice cu boala și în a arăta cum principiul conducător al acestei industrii, atât în al doilea război mondial cât și acum, este profitul pe socoteala vieții. În recunoașterea muncii sale, Fundația a primit de asemenea "Releu de viață" de la supraviețuitorii de la Auschwitz cu cererea simbolică de a duce amintirea Auschwitz în viitor.

